

Genç Birikim'den...

Değerli Okuyucularımız,

Yeni bir sayıyla karşınızda olma nimetini bahşeden rabbimize hamd ediyoruz, şükürle secde ediyoruz. Bu vesile ile Rasulünü, yolundan gidenleri, bizi hasretle bekleyen sizleri selamların en güzeli ile selamlıyoruz.

Rabbimizin inayetiyle sizlere bir dergi hazırladık, hevesle okuyacağınızı umarak. Bu sayıda yine kendimizi anlattık, ümmeti dile getirdik ve hasaten dünyanın dört bir yanında küfre karşı mücadele veren muvahhidleri gündemimize taşımaya gayret ettik. Onların kimileri rabbimiz Allah'tır dedikleri için zulme uğramakta, Rabbimizin adını yüceltmeye çalışmakta, yeryüzünü fesada sürükleyenlere ve ekini-nesli yok edenlere karşı hakkı haykırmaktalar.

Tıpkı fırtınalı günleri geride bırakan ve aydınlık günleri müjdeleyen bahar misali dünyanın her bir köşesinden muştular da duymaktayız.

Ancak biraz daha yakınlara dönüp üzerinde yaşadığımız coğrafyaya baktığımızda, bir özeleştiriyapmamız, nefsimizi hesaba çekmemiz gerektiğini görmekteyiz. Kast ettiğimiz husus; bize dokunmayan yılan bin yaşasın zihniyetinin yaygınlaşma eğilimi gösterdiği, konforizmin neşvü nema bulduğu, kısa bir süre öncesine kadar asla müsamaha göstermediğimiz haramlara karşı mesafemizin azaldığı ve insanımızın iyiliği emr ve kötülüğü men etme talimatını görmezden geldiğidir. Müslümanın gördüğü bir kötülük karşısında kayıtsız kalmaması gerekirken, onu eliyle-diliyle düzeltmesi (hiç değilse buğz etmesi) gerekirken, kötülüklerin etrafımızda kol gezerken bizim buna sessiz kalmamız hesabı verilemeyecek bir durumdur.

Sevgili Kardeşler,

Meselenin özünü dile getirmek gerekirse son on yılda Türkiye'de Müslümanların ferdi ve toplumsal ibadetlerini ifa edebilmeleri için nispeten rahat

bir ortamın ortaya çıkışıyla birlikte bir rehavetin de kendiliğinden içimizi çepeçevre kuşattığı hatta bazı kesimlerin kafalarının karıştığı ve (Ali Bulaç'ın deyimiyle) Kible arayışına girdiği gözlemlenmektedir. Elbette bollukla imtihan daha zordur, kaybedeni (Allah muhafaza) daha fazladır. Şeytanın böylesine rahat ve müreffeh ortamları daha çok sevdiğini unutmadan, ibadet ve taatlerimize daha dikkat etmeli ve duyarlılığımızı daha da arttırmalıyız. Daha da önemlisi ise iyiliği emr-kötülüğü men misyonumuzu daha sık sorgulamalıyız.

Haşlanan kurbağa örneğini asla unutmamalıyız. Kurbağayı kaynar su dolu kazana atarsanız anında sıçrar ve yanmaktan kurtulur. Ancak aynı kurbağayı soğuk su dolu kazana atıp alttan ısıtmaya başlarsanız kurbağanın kasları suyun her bir derece ısınmasıyla daha bir gevşer. Nihayetinde yanmakta olduğunu fark ettiğinde ise artık kaslarının gevşemesi nedeniyle sıçraması imkânsız hale gelmiştir ve kurbağa haşlanmaktan kurtulamaz.

Her bir gördüğümüz kötülüğe karşı gerekli meşru tavrı takınmalı, onu gidermeye çalışmalı, kardeşlerimizde gördüğümüz hata ve eksiklikleri görev bilinciyle (ancak kesinlikle usulü dairesinde) uyarmalıyız, başkalarının bizi uyarabilmeleri için imkân vermeliyiz.

Aksi halde her bir ferdin hatasına karşı karşılıklı olarak sessiz kalınması halinde, kendi hatamız karşılığında sessiz kalmak suretiyle rüşvetle cevap vermiş oluruz. Bu ise kötülüğün her tarafı sarması ve Allah muhafaza herkesin kendi eliyle kendini ateşe atması demektir.

"Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet-siniz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah'a iman edersiniz..." (Al-i İmran, 110)

Bu duygu ve düşüncelerle sizi dergimizle başbaşa bırakıyor ve Allah'a emanet ediyoruz.

Yıl: 15 Sayı: 166

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri

İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 31/17
Sıhhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
11.03.2013

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sıhhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sıhhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

- 3 **Özel Kuvvetler Komutanlığı Masum Bir Kurum mu?**
Ali KAÇAR
- 8 **Hatada Israr**
Süleyman ARSLANTAŞ
- 11 **Unutulan ABD Terörizmi: Amiriye Bombardımanı**
Aktaran: Celal SANCAR
- 12 **Bilad-ı Şam Harab Olurken!**
Erdal BAYRAKTAR
- 15 **İsrail Zindanlarında Mahkum Baba Sair HALAILE'nin İki Yaşındaki Kızına Yazdığı Mektup**
Tercüme : Şeyho DUMAN
- 17 **Suriye'li Komutan Ebu Halid'le Röportaj**
Genç Birikim
- 22 **Geçen Ayın (Şubat 2013) İslam Dünyası Gündemi**
Derleyen: Ahmed TAYYAR
- 28 **Rukye Tedavisi ve Muska Takmak Üzerine Notlar - I**
Muhammed İMAMOĞLU
- 33 **Konferans: İslam ve Beşeri Düzenler - II**
Genç Birikim
- 38 **Gençliğimiz Geleceğimiz**
Cefai DEMİREL
- 40 **Kâbe Çok Güzeldi, Her Şey Çok Güzeldi**
Fatih PALA
- 44 **Hayallere Bile İhtiyaç Duymazken**
Bekir ÇELEBİ
- 46 **Buzağı ve Demokrasi**
Bekir TOK
- 48 **İslam'da Zamanın Kıymeti**
Mustafa DAĞLIOĞLU
- 52 **Kadının Çal/ış/ması mı Dediniz?**
.....
- 54 **Mus'ab Bin Umeyr (R.A.)**
Sümeyye ARSLAN
- 58 **Dini Çarpıtan Belam'lar**
Yunus BAŞBOĞA
- 63 **Allah Bilir De Siz Bilmezsiniz!**
Nuray BİLGİLİ
- 64 **Medeniyet**
Ömer Ali TORTUM

Özel Kuvvetler Komutanlığı Masum Bir Kurum mu?

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Genelkurmay Başkanlığı, internet sitesi üzerinde yaptığı basın açıklamasıyla Özel Kuvvetler Komutanlığı eski ismiyle Özel Harp Dairesi, tekrar kamuoyu gündemine gelmiştir. Genelkurmay'ın bu açıklamasına değinmeden önce konunun daha iyi anlaşılabilmesi için Özel Kuvvetler Komutanlığı/Özel Harp Dairesi nedir, hangi amaçla kurulmuştur, bunlara kısaca değinmekte fayda vardır. Çünkü Özel Kuvvetler Komutanlığı (ÖKK), 1992'de kurulmuş yeni bir kurum değildir. Bu kurumun ilk ismi Seferberlik Tetkik Kurulu'dur. Seferberlik Tetkik Kurulu, 1948 yılının başlarında Kontrgerilla eğitimi için ABD'ye gönderilen 16 subaylar¹ tarafından kurulmuştur. ABD'de eğitimlerini tamamlayan bu subayların bir kısmı Kore Savaşı'nda (25 Haziran 1950-27 Temmuz 1953), bir kısmı da ülke içinde kontrgerilla eğitimi² vermek üzere görevlendirilmiştir.

ABD o yıllarda, NATO üyesi ülkelerde ve NATO üyesi olmayan Avusturya, İsveç ve Norveç gibi ülkelerde görünüşte Sovyetler Birliği'ne karşı, NATO dışında farklı illegal bir örgütlenme faaliyetlerine girişmişti. Bu faaliyetlerin sonucunda her ülkede değişik isimle anılan ve bugün dünyanın başına bela kesilen -yaygın olarak bilinen ismiyle- Gladyo örgütünü kurdurmuştur. Türkiye'de de bu örgüt, Kore Savaşı'nda denenmiş subayların arasında bulunan Tümgeneral Daniş Karabelen tarafından CIA'nin paravan kuruluşu JUSMATT

(Joint United States Military for Aid to Turkey)'ın da yardımıyla, 27 Eylül 1952'de kurulmuştur. Karabelen'in, bu örgütte görevlendirdiği ilk isim ise, yakinen tanıdığı ve çok güvendiği İsmail Tansu olmuştur.

27 Eylül 1952'de kurulan Seferberlik Tetkik Kurulu (STK), daha sonraki yıllarda ABD'deki yönetmeliklere uygun olarak isim değişikliğine giderek, 1965'de Özel Harp Dairesi (ÖHD), 1992'li yıllardan itibaren ise Özel Kuvvetler Komutanlığı (ÖKK) ismini almıştır. Bordo bereliler olarak da bilinen askerler, bu birime mensuptur. Doğrudan NATO merkezinden yönetilen bu birim, Türkiye'de ise Genelkurmay İkinci Başkanlığı'na bağlı olarak çalışmaktadır.

Seferberlik Tetkik Kurulu ya da Özel Harp Dairesi'nin, halk arasında genel ve yaygın olarak bilinen ismi Gladyo ya da kontrgerilladır. Bu örgütün ülkelere göre değişik isimleri vardır; örneğin Yunanistan'da Pelle di Montone (Kırmızı Koyun postu), Almanya'da Sword, Avusturya'da Schwert, İtalya'da Gladyo (Kılıç) ismiyle bilinir.³

Seferberlik Tetkik Kurulu, ABD'nin istekleri doğrultusunda kurulmuş resmi ama illegal bir örgüttür. Bu örgütün faaliyetleri ile ilgili ne bir kanun, ne bir yönetmelik ve ne de bir tüzük vardır. Bu örgütün faaliyetleri ile ilgili olarak, ABD'de yayınlanan 1964'de dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Ali Keskiner tarafından aynen tercüme ettirilerek 1965 yılında onaylanarak yürürlüğe giren (Sahra Talimnamesi) ST 31-15 kodlu 'Gayri Nizami Kuvvetlere Karşı Hareket Talimnamesi' vardır.

1 Bu subayların içerisinde Türkiye kamuoyunun yakından tanıdığı Daniş Karabelen, Ahmet Yıldız, Mucip Ataklı, Suphi Karaman, Fikret Ateşdağı, Refik Tulga, Turgut Sunalp ve Alpaslan Türkeş gibi askerler bulunmaktaydı.

2 Alpaslan Türkeş, 1949-1950 yılları arasında Çankırı Gerilla Okulu'nda öğretmenlik yapmıştır.

3 <http://www.gencbirikim.net/?&Bid=252638>

Bu örgütün çalışma talimnameleri dâhil, kuruluş fikri ve finansı ABD tarafından sağlanmıştır.

Türkiye’de uzun yıllardır ‘sivil’ görünümlü bir örgüt olarak faaliyet gösteren ve Türkiye’nin yakın tarihindeki karanlık ilişkilerinde izlerine rastlanan JUSMATT, aslında CIA’nin geri kalmış ülkelerdeki paravan kuruluşudur. Bu kurum yani (STK), “JUSMATT”la ABD tarafından Türkiye’ye uygulanan ambargo tarihi olan 1975 yılına kadar aynı binada yıllar boyu birlikte faaliyet göstermiştir.⁴ ABD ve yerli işbirlikçilerinin menfaatlerini korumak için CIA’nin kontrolünde paravan bir kurum olan bu kuruluş, aynı zamanda, ‘ABD’nin Türkiye’ye yaptığı askeri yardımı de koordine eden askeri kurulun adıdır.⁵ JUSMATT’la aynı binada faaliyet gösteren Özel Harp Dairesi (ÖHD)’nin giderleri için, ABD tarafından her yıl 1.000.000 dolar da yardım yapılmaktaydı. Bu yardımın yapıldığını, 1971-1974 döneminde ÖHD’nin başkanı olan Org. Kemal Yamak tarafından da teyid edilmiştir. Org. Yamak, Amerika Birleşik Devletleri özel yardım fonundan her yıl alınan bu 1.000.000 dolarlık yardımın hesabının resmi bütçeye karıştırılmadan, ayrı bir muhasebede tutulduğunu⁶ ifade etmiştir. Org. Yamak’ın bu ifadesi, Ecevit’in devletin resmi şemasında böyle bir birime, başbakanlığı döneminde rastlamadığı iddiasını da haklı çıkarmaktadır. Üstelik ÖHD’nin, Genelkurmay binası yerine, CIA’nin bir kuruluşu olan JUSMATT’ın binasında faaliyet göstermesi, ayrıca ABD’nin yaptığı yardımların ayrı muhasebeleştirilmesi, resmi olarak kurulan bu örgütün illegal faaliyet göstermesi iddialarının yanında, Türkiye Devleti’nden öte ABD’nin denetiminde bir örgüt olduğu iddialarını da doğrulamaktadır. Ayrıca Milli Savunma Eski Bakanları’ndan Hasan Esat Işık’ın da belirttiği gibi, ÖHD’nin, ABD tarafından kurulduğunu ve finansmanın da yine bu devlet tarafından sağlandığını ifade etmesi⁷ de, bu örgütün ABD kontrolünde bir örgüt olduğunu açıkça ortaya çıkarmaktadır. Dönemin Başbakanı Ecevit ise bu örgütten ve bu örgüte ABD tarafından yapılan para yardımından, ancak 1974’de Org. Kemal Yamak tarafından kendisine verilen brifing dolayısıyla haberdar olabilmıştır. Bir zamanlar Çalışma Bakanlığı yapmış, CHP’nin önce Genel Sekreterli-

ği, sonra da Genel Başkanlığı yapmış, brifing verildiği sırada da başbakan olan Ecevit’in böyle bir örgütten, kendisine verilen bir brifingde haberdar olması bir garabet değil midir?

ÖZEL HARP DAİRESİ İKİ UNSURDAN OLUŞMAKTADIR!..

Özel harp Dairesi ya da bugünkü ismiyle Özel Kuvvetler Komutanlığı, yer altı ve yerüstü unsurlarından oluşmaktadır. Yer üstü unsurları askerlerden/komandalardan, yer altı unsurları ise ‘vatansever’ güçlerden meydana gelmektedir. Bu yapılanmada problem olan yerüstü unsurları değil, ‘vatanseverlerden’ oluşan yer altı unsurlarıdır. Çünkü en azından yerüstü unsurlarının yapılanmaları ve faaliyet tarzı, yer altı unsurlarına göre açık ve bellidir. Ancak vatanseverlerden oluşan yer altı unsurları gizli olduğundan, bu örgüt kurulduğundan beri bir problem olarak Türkiye gündemini meşgul etmiştir ve halen de etmektedir. Çünkü bu vatansever’ unsurlar arasında gizli, birbirini tanımayan “Yerel polis müdürü, okul idaresi ve müdürleri, önde gelen din temsilcileri, yargıçlar ve diğer hukuk temsilcileri, sendika lideri veya liderleri, etkili basın-yayın organlarının yayımcıları, büyük iş ve ticaret kuruluşlarının temsilcileri ve diğer etkili kişiler” bulunmaktadır.⁸ ÖHD Eski Başkanlarından Orgeneral Sabri Yirmibeşoğlu’nun da belirttiği gibi; ‘bunlar arasında azami ölçüde gizlilik muhafaza edilmekte ve emniyet mülhazaları ile personel birbirini tanımamaktadır.’ (Silahlı Kuvvetler Dergisi, Mart 1976)⁹

Sabri Yirmibeşoğlu kendisi ile yapılan bir röportajda da; “ÖHD’nin sivil kanadı diye tutturmuşlar. Yahu bunların hepsi çok güvenilir kişilerdir. Bu kişileri ÖHD’nin en başındaki yetkili de tanımaz. Ben de tanımadım...”

“Paşam, ‘Üst düzey yetkililer tanımaz; ben de tanımadım’ diyorsunuz. Peki, güvenilir kişiler olduklarını nasıl saptayabiliyorsunuz? sorusuna ise;

Yirmibeşoğlu; “Ee, bizim altımızdaki askeri personel güvenilir personel. Onların seçtiklerine elbette güveniriz. Ama dediğim gibi bizler, yani ÖHD’nin en üst kademesinde görev almış olanlar ve halen de görevde olanlar sivil bağlantıları tanımazlar. Tanımamaları da çok doğrudur. Çünkü bu sorumluluk isteyen bir iştir...”

İlk Özel harpçi subaylardan ve Özel Harp Dairesi’nin ilk Lojistik Şube Müdürü olan emekli

4 16 Ocak 1999, Bağımsızlık ve Demokrasi Yolunda Kurtuluş, Sayı:13; ayrıca bkz: Talat Turhan, Kontrgerilla Cumhuriyeti, tümzamanlar Yayıncılık, 2 bsk. Aralık 1994, İstanbul, s.135

5 Ufuk Güldemir, Çevik Kuvvetin Gölgesinde Türkiye (1980-1984), Tekin Yayınevi, İstanbul Eylül 1986 s.62

6 Kemal Yamak, Gölgede Kalan İzler ve Gölgeleşen Bizler, Doğan Kitapçılık, 2. bsk, Ocak 2006, İstanbul, s.284

7 Cumhuriyet Gazetesi, 14 Ekim 1985

8 T. Turhan, age. 55,56,57

9 Suat Parlar, Kirli İşler İmparatorluğu, Bibliotek Yay. İst. 1.bsk. 1998 s. 373

Albay İsmail Tansu da, bu sivil güçleri şöyle anlatmaktadır: "Sivil uzantılar ülke işgal edilince kullanılmak üzere barış zamanından eğitilip bekletilirler. Görev verilmezler. Kopuk tespih taneleri gibi her yere dağılmışlardır. Türkiye'nin her yerindedirler. Savaşla beraber tespihin ipi bağlanır. Görev alırlar. Karı-koca aynı birimdedirler ama birbirlerinden haberleri yoktur. Herkes kendi görevini yapar."¹⁰

1971-1974 yılları arasında ÖHD'nin başkanı olan Kemal Yamak Bülent Ecevit'e verdiği brifingde ise; "Özel Harp Dairesi, Türkiye'nin veya bir kısım topraklarımızın düşman istilasına uğraması durumunda, istilacılara karşı gerilla yöntemleriyle ve her türlü yer altı etkinliğiyle mücadeleye hazırlanmak üzere kurulmuştu. Adları gizli tutulan bazı 'Vatansever Gönüllüler' de Özel Harp Dairesi'nin sivil uzantısı olarak çalışmak üzere ömür boyu görevlendirilmişlerdi. Gereğinde bu gönüllü sivil vatanseverlerin kullanmaları için de, Türkiye'nin bazı yerlerinde gizli silah depoları oluşturulmuştu..." ifşaatında bulunmuştu.

Bülent Ecevit, 1978'de başbakanlığı döneminde bir ziyaret amacıyla Kars'ın Sarıkamış ilçesine gittiğinde orada askeri birliğin komutanı olan generalin bir ara ÖHD'de çalıştığını öğrenmesi üzerine, ÖHD ile ilgili bilgi almaya çalıştığını söyleyerek komutana şöyle der; Farz-ı muhal, bu ilçedeki Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) Başkanı aynı zamanda ÖHD'nin sivil uzantısındaki gizil elemanlardan biri olamaz mı?

Komutan da; "Evet, öyledir, ama kendisi çok güvenilir, vatansever bir arkadaşımızdır yanıtını verir." Bu komutan Sabri Yirmibeşoğlu idi!.

Em. Org. Kemal Yamak, (579 sayılı) Aksiyon dergisine¹¹ yaptığı bir açıklamada; "Ecevit kontrgerilla iddiasını ortaya atarken kendi partisinde milletvekili olan Daire mensupları vardı. Bunlar daha gençken seçilmişlerdi" diyordu. Gazeteci şamil Tayyar da Tempo Dergisine¹² "AKP içerisinde 20 civarında eski-yeni milletvekilinin Ergenekon ile bağlantısı bulunduğunu" söylemiştir. Bu, her kesimin içine sızan bu örgütün gücünü ve toplum için oluşturduğu tehdidi göstermektedir.

Başlangıçta Komünizm tehlikesine karşı kurulan bu birim, çok kısa bir süre sonra ABD tarafından istenmeyen ve menfaatleri için tehdit olarak

algılanan hükümetler, kişiler, gruplar ve oluşumlar da düşman kapsamına dâhil edilmiştir. Bu konuda Emekli Org. Doğan Bayazıt şöyle demektedir: "Bizim ülkemiz sadece komünist istilaya uğrayacak tek bir komşuya sahip olsaydı, o zaman komünist işgale karşı işgal sahasında mücadele verecek bir teşkilat yeterli olabilirdi. Fakat bizim ülkemiz din ihracından tutun, diğer bütün tehditlere tabidir. Dolayısıyla antikomünist değildir. Din devrimine karşı da kullanılacaktır." (4 Aralık 1990 tarihli Cumhuriyet Gazetesi)¹³

GLADYO/KONTRGERİLLA'YA İSNAD EDİLEN EYLEMLER!..

Gladyo'nun çok güçlü bir örgüt olduğu, hem ülke içinde, hem de ülke dışında kök saldı ve arkasında dış ve işbirlikçisi iç karanlık güçlerin bulunduğu, bu eli kanlı örgütle baş edebilmenin top yekûn bir savaşı gerektirdiği, aşağıda zikredilecek birkaç örnekten bile anlaşılacaktır.

Gladyo kurulduktan kısa bir süre sonra 1955'de 6-7 Eylül olayları meydana gelmiştir. Aynı anda, bir yerden düğmeye basılmışçasına İstanbul merkezde, adalarda ve İzmir'de Rumlar'a ait yüzlerce ev ve işyeri yakılmış, yıkılmış ve yağmalanmıştır. Gerekçe, Selanik Konsolosluğu ile aynı bahçede bulunan Mustafa Kemal'in doğduğu evin Yunanlılar tarafından bombalanması iddiası idi. Oysa Mustafa Kemal'in evi, MİT'in organizesi ile Konsolos yardımcısı Mehmet Ali Tekinalp, hukuk öğrencisi Oktay Engin¹⁴ ve Konsoloslukta kavas olarak çalışan Hasan Uçar tarafından bombalanmıştı.¹⁵

6-7 Eylül olaylarını çıkaran, tezgâhlayan örgütün ÖHD olduğu çokça yazılmış ve çizilmiştir. Ama en önemli açıklamayı ÖHD'nin eski başkanlarından Em. Orgeneral Sabri Yirmibeşoğlu yapmıştır. Yirmibeşoğlu bir röportajında, "6-7 Eylül de bir Özel Harp işiydi ve muhteşem bir örgütlenmeydi. Amaca da ulaştı..."¹⁶ demek suretiyle 6-7 Eylül olaylarının üzerindeki giz perdesini kaldırmış oluyordu.

Bir diğer olay ise 1 Mayıs 1977'de Taksim'de gerçekleştirilen katliamdı. Ecevit bu olayın da arkasında ÖHD'nin olduğunu şöyle anlatmıştır: "... Biz o sırada ana muhalefet partisiydik. Bu olayları

10 Ecevit Kılıç, Özel Harp Dairesi, Türkiye'nin Gizli Tarihi, Güncel Yayıncılık, 4.bsk. Ocak 2008 s.53-54

11 <http://www.aksiyon.com.tr/aksiyon/haber-12867-34-ilk-ozel-harpci-orgeneral.html>

12 Tempo Dergisi, Sayı: 30-1077, 24 Temmuz 2008

13 <http://www.gencbirikim.net/?&Bid=252638>

14 Oktay Engin, Önce MİT'te çalıştırıldı, sonra da 1992'de Nevşehir Valiliğine tayin olundu.

15 Daha geniş bilgi için bkz; Ali KAÇAR, Genç Birikim Dergisi, Sayı: 112, "6-7 Eylül Olayları ve Kontrgerilla/Özel Harp Dairesi" başlıklı makalesi.

16 Fatih Güllapoğlu, Tanksız Topsuz Harekat, Tekin Yayınları, İstanbul, 1991, s.104

soruşturmak üzere bir araştırma komisyonu kurduk. Ama bir noktadan sonra izler kayboluyordu. Adeta bir bilgi boşluğu ile direnişlerle karşılaşırduk. Yıllarca üzerinde durduğumuz halde, Taksim olayının içyüzü anlaşılamadı. O olayın faillerinin saklanmak istendiği daha ilk günlerde belli olmuştı ve çok acayip bir şekilde tezgâhlanan bir olay olduğu görülmüyordu. Onun için benim aklıma bir olasılık olarak, bunun Özel Harp Dairesi'nin sivil uzantısı ile bağlantısı olabileceği olasılığı geldi. Ve bunu Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk'e bildirmeyi, kaygımı sunmayı görev bildim. Kendisiyle görüşerek Özel Harp Dairesi ile ilgili bilgileri aktardım. Taksim olayının arkasında bu kuruluşun sivil uzantısının bulunabileceğini söyledim...."¹⁷

Bir diğer üçüncü olay ise Ecevit'e yönelik olarak düzenlenen suikastta kullanılan silahın gücü ve nev'i idi! 29 Mayıs 1977'de İzmir Çiğli Havaalanı çıkışında Altındağ karakolunda görevli bir polis memuru, Türkiye'de sadece üç adet bulunan bir silahla Bülent Ecevit'e ateş etmiştir. Saldırıda İstanbul Belediye Başkanı Ahmet İsvan'ın kardeşi Mehmet İsvan baldırından yaralanmıştır. Bu saldırıda kullanılan silah, dünyada ilk kez bir insan üzerinde kullanılmıştı. Silahı üreten firma Mehmet İsvan'ın bacağındaki yaranın seyrini 10 yılı aşkın süre izlemiş ve bütün masraflarını karşılayarak her yıl İsviçre'de tedavi ettirmiştir. İşin ilginç yanı bu silah, Genelkurmay'a bağlı Özel Harp Dairesi'ne zimmetli bir silahtı. Yapılan inceleme ve araştırmalara rağmen, oradan İzmir'deki "gariban" bir polisin eline nasıl ulaştığı bir türlü öğrenilememiştir!!! Çiğli Suikastı eylemcisi polis 3,5 yıl hapis cezasıyla serbest bırakılmıştır. Ecevit, "yıllardır üstünde durduğumuz, izini sürmeye çalıştığımız halde 'kim o silahı vermiştir, nasıl vermiştir, bu kadar gizli bir silah, nasıl bir koruma görevlisine verilebilir', bütün bunlar ortaya çıkmadı ve bir noktadan sonra izler kayboldu. O polis de kurtuldu göz göre göre, olaydaki rolüne rağmen. Bu olay bende Özel Harp Dairesi çağrışımı yaptı" diyerek aynı örgütü işaret etmiştir.

Dördüncü olay ise, Ecevit, 5 Haziran 1977 Seçimleri'nin son mitingini 3 Haziran günü İstanbul Taksim'de yapacaktı. Ancak dönemin Başbakanı Süleyman Demirel, Ecevit'i telefonla arayarak kendisine yönelik bir suikastın yapılacağını bildirmiştir. Ecevit, bu uyarıya rağmen mitingi yapmıştır. Ecevit, bu olayla ilgili olarak da, 1978 yılında iktidara geldiğinde bu konuyu araştırdığını söyleyerek şöyle bir açıklamada bulunur: "Ben 1978'de hükümeti kurduğumda, merak ettim,

dosyalardan arattım, neye dayanarak Sayın Demirel bana bu uyarıyı yaptı diye. İmzasız, antet-siz, üzerinde hiçbir örgütün işareti bulunmayan bir kağıt getirildi. Orada bu bilgi veriliyor. Ne Em-niyet Müdürlüğü, ne MİT, hiçbir şey. Ve görünüşe göre sorulmamış da kim verdi bu bilgiyi diye. Ve bizim öğrenmemiz de mümkün olmadı. Ve bu da bende gene Özel Harp Dairesi çağrışımı yaptı" di-yerek, yine aynı örgüte işaret eder.¹⁸

Beşinci olay ise, Turgut Özal'a 18 Haziran 1988 günü Anavatan Partisi'nin olağan genel kongresi yapıldığı sırada gerçekleştirilen suikast idi! Bu su-ikast olayı, görevlendirilen komisyon tarafından yapılan inceleme neticesinde, Komisyon üyelerin-den Yargıtay eski üyesi Uğur Tönük, Meclis komis-yonunda suikastla ilgili olarak şöyle konuşmuştu: "Olayda kullanılan silahın da kongrenin içinde po-lisler tarafından verildiğini tespit ettik. Bu yönde duyumlar elde ettik. Yani bu adam, o silahla ora-ya gelmiş değil. O adam oraya getirilmiş bir adam ve olaydan sonra yerdeki gerilla dönüşü itibariyle adamı vurmak mümkün olmadı. Belki orada bir grup, adamı öldürmek istiyorlardı. Vuramadılar. Adam kendini gerilla olarak kurtardı."

Yargıtay eski üyesi Uğur Tönük İstanbul'n Ulus semtinde bir villada yaşadığı esrarengiz bir olayı da Meclis komisyonunda anlatmıştı. Tönük "10 gün sonra beni bir yere çağırdılar. Üç kişiydiler. Adlarını bilmiyorum bu kişilerin. Bankadan ayrıl-mamızı ve bu tahkikatı yapmamamızı söylediler. Tahmin ediyorum ki, o tarihte bunların MİT'le ilgili adamlar olması lazım. Beni çağırıp konuşabilme-leri için o sığata sahip olmaları lazım bu kişilerin. Onun üzerine bende şöyle bir fikir meydana geldi: Demek ki, biz bazı yerlere ulaşma durumuna gel-mişiz ki bir tepki meydana gelmiş."¹⁹

Uğur Tönük'ten tahkikatı kesmesini isteyen bu esrarengiz kişiler bir de generalin adını verdiler ve "Paşa kararınızı bekliyor" dediler. Tönük soruş-turmadan çekildi ve o günlerde başına gelenleri bir tek Turgut Özal'a açıklamıştı. O sahneyi bü-tün ayrıntılarıyla anlattı: Özal'ın Harbiye Ordue-vi'ndeki odasında buluşmuşlar, diz dize oturmuş-lar. Tönük, kendisini tehdit edenlerin adını verdiği generali açıklayacağı anda Özal odadaki büyük ekran televizyonun uzaktan kumandasına uzan-mış ve sesi sonuna kadar açmış. Sonra da Tönük, Paşa'nın ismini Özal'ın kulağına fısıldamış: "Sabri Yirmibeşoğlu!"

18 Ali KAÇAR, Genç Birikim Dergisi, Ağustos 2008 "Gladyo Ya da Kontngerilla Çökertilemez" başlıklı makale.

19 Can Dündar, Celal Kazdağlı, Ergenekon, devlet içinde devlet, İmge Kitabevi, 8.bsk. Haziran/1999, Ank. s.127 vd.

Yirmibeşoğlu o dönem MGK Genel Sekreteri idi. Görev süresi 1 yıl uzatılsa Kara Kuvvetleri Komutanı olabilecek, oradan Genelkurmay Başkanlığı'na tırmanabilecekti. Olmadı. Özal'a adı fısıldandıktan 1 yıl sonra emekliye sevk edildi.²⁰

Yukarıdan beri anlatılan bu birkaç örnek bile, CIA güdümlü bu karanlık örgütün neler yapabileceğini göstermeye yeter herhalde. JİTEM'in Doğu, Güneydoğu ve ülkenin diğer bölgelerinde gerçekleştirdiği faili meçhul cinayetler, uyuşturucu ve silah kaçakçılığı, 1978 Kahramanmaraş, Çorum, Malatya/Hamid Fendoğlu olayları, 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül ve 28 Şubat darbe ve postmodern darbeleri, 1968 Kuşatı sağ ve sol gençliğin çıkarttığı olaylar (Deniz Gezmiş'in bile Gladyo elemanı olduğu iddiası) ve daha sayılmayacak kadar çok sayıda suikastler de buna ilave edildiğinde olayın vahametinin ulaştığı boyutlar daha iyi anlaşılacaktır.

Genelkurmay Başkanlığı, 15 Şubat 2013'de resmi internet sitesinde 16 madde halinde yayınladığı açıklamada özet olarak "ÖKK'nın gizli ve illegal bir yapılanma olmadığını, 1952 yılında Başbakanlık Milli Savunma Yüksek Kurulu'nda dönemin Başbakanı ve 10 Bakan ile Genelkurmay Başkanının aldığı karar ile "Hususi ve Yardımcı Muharip Birlikleri" adıyla kurulduğunu, 1970 yılında "Özel Harp Dairesi", 1992 yılından itibaren ise "Özel Kuvvetler Komutanlığı" adını kullanmaya başladığını, Özel Kuvvetler Komutanlığında bulunan timlerin; subay, astsubay ve uzman erbaşlardan ibaret olduğunu, halen Türk Silahlı Kuvvetlerinin bütün unsurları gibi ilgili mevzuat çerçevesinde ve emir komuta disiplini içinde görevine üstün bir azim ve gayretle devam etmekte olduğunu" belirtmiştir. Genelkurmay Başkanlığı, ÖKK'nın, ÖHD'nin devam olduğunu kabul ettiğine göre;

1- Yukarıdan beri sadece birkaç örneğini zikrettiğimiz ve dönemin Başbakanları (Bülent Ecevit gibi), Bakanları (Milli Savunma eski Bakanı Hasan Esat Işık gibi) ve ÖHD Başkanlığı (Kemal Yamak, Sabri Yirmibeşoğlu gibi) yapmış ve ÖHD'nin çeşitli birimlerde (Doğan Bayazıt gibi) üst görevlerde bulunmuş askeri şahsiyetler tarafından da kabul ve teyid edilen, Türkiye'ye de çok pahalıya mal olmuş yasa dışı bu eylemler, nasıl ve neyle izah edilecektir? Akla ilk gelen soru, Genelkurmay Başkanlığı bu açıklamayla, bu kurumlara isnad edilen bu kirli ve karanlık eylemlerin üzerini örtmeye mi çalışmaktadır? Çünkü Genelkurmay'ın yalanlamaya, yok demeye çalış-

tığı bu kirli ve kanlık eylemler, dönemin en yetkilileri (Başbakanlar, Bakanlar ve ÖHD Başkanları) tarafından kabul ve teyid edilen eylemlerdir. Dolayısıyla Genelkurmay'ın bu açıklaması ile bu kurumlara yönelik şüpheler giderilmemekte, bilakis daha da artmaktadır.

2- ÖHD, 1975 yılına kadar ABD yardım kuruluşu olarak faaliyet gösteren, aslında CIA'nın bir paravan kuruluşu olan JUSMATT ile aynı binada faaliyet göstermiş olması, dönemin Genelkurmay Başkanı Semih Sancar'ın da itirafı ile ABD'den her yıl 1.000.000 dolar alınması, bu kurumun ABD ve onun eli kanlı istihbarat örgütü CIA tarafından yönlendirildiğini göstermemekte midir?

3- Gerek Kemal Yamak'ın ve gerekse Sabri Yirmibeşoğlu'nun bu birimin yer altı unsurlarından bahsederken bunların ölünceye kadar görevli olduklarını, birbirlerini dahi tanımadıklarını, vatanseverlerden oluştuğunu, Ecevit'in Sarıkamış'ta Yirmibeşoğlu'na bir sorusu üzerine MHP ilçe başkanının da vatanseverlerden olduğunu söylemesi, Genelkurmay'ın açıklaması ile çelişmektedir. Kamuoyu bu konuda kime inanmalıdır? Türkiye'nin 1950'lilerden beri yaşadığı darbeler, katliamlar, faili meçhul cinayetler, çıkarılan iç kargaşalıklar, bu kurumların (ÖHD/ÖKK) hiç de masum olmadığını göstermektedir.

4- 2009 sonunda Özel Harp'in Ankara'daki kozmik odalarında 26 gün boyunca arama yapıldı. 3 Özel Harp subayı tutuklandı. Savcılar dahi alınmadığı aramaları bir hâkim zorlukla yapabildi. Kozmik odaların kapı ve pencereleri o hâkim tarafından mühürlendi. Aramalar sonuçlandığında elde edilen çok sayıda evraka suç unsuru içerdiği gerekçesiyle el konuldu. Bu evraklar halen adli emanette muhafaza ediliyor. Eğer bu kurumun gizli ve illegal faaliyetleri yok ise neden devletin hâkimlerine, savcılarına bu kozmik odada gerekli incelemenin yapılmasına izin verilmedi?

Bu ve benzeri soruları çoğaltmak mümkündür.

Genelkurmay Başkanlığı ne tür açıklama yapsa yapsın, bu açıklama, yukarıda sadece birkaç örneğini verdiğimiz örneklerin ÖHD ya da ÖKK ile ilişkileri açığa kavuş(turul)madan hiç kimseye inandırıcı gelmez. Kamuoyu, Genelkurmay eski Başkanı İlker Başbuğ'un, lav silahlarının boş bir boru, ıslak imzalı belgenin de bir kâğıt parçasından ibaret olduğunu söylemesine inanmadığı gibi, Genelkurmay Başkanlığı'nca yapılan bu son açıklamaya inanmayacaktır. Genelkurmay Başkanlığı'na düşen ise, aleyhlerine bile olsa kamuoyunu ikna edici, doğru bilgiler vermesidir.

20 <http://www.candundar.com.tr/index.php?Did=2667>

Hatada Israr

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Doğu Kudüs'ün Beythanin Mahallesine gündüz vakti İsrail askerleri girerler ve beraberlerinde gelen yıkım ekibine emir vererek Beythanin Mahallesinde birçok evi yerle bir ederler. Öğlen vakti olur, Yusuf ve kardeşi okullarından dönerler. 12 yaşındaki Yusuf ve 9 yaşındaki kardeşi evlerinin yıkıldığını, anne-baba ve yakınlarının çaresizlik içinde olup-bitenleri izlediklerini görürler. Önce Yusuf feveran eder: "Hani bizim evimiz, biz nerede kalacağız, niçin yıkımlarına izin verdiniz?" gibi sözlerle, sorularla büyüklerine sitem eder.. Ve sonra kız kardeşi başlar; elleri, o minik ellerini kaldırabileceği kadar yükseklere kaldırır ve Allah'a yakarışla birlikte tüm yeryüzü insanlığına ve özel olarak da Müslümanlara haykırır: "Ey insanlar! Neredesiniz, vicdanlarınız kurudu mu, neden sessizsiniz, yoksa diliniz mi yok? Siz Ey Müslümanlar! Niçin susuyorsunuz, bizim yıkılan evimizin tuğlası yalnız bizim mi başımıza yıkıldı sanıyorsunuz? Yıkılan bu evlerin enkazı altında yalnızca biz kalmadık, tüm insanlık, tüm Müslümanlar kaldı. Bunun intikamı yalnızca bize değil, tüm insanlığa aittir. Allah'ım! Olanları sana havale ediyorum.." diyor ve çığlıkla kendisini muhtemelen babaannesi olan hanımın kollarına atıyor..

Aslında bu tür manzaralara, sahnelere Doğu Kudüs'ün birçok mahallelerinde ve El-Halil'de şahit olunmakta. Ama en çok da Silvan ve Beythanin'de yıkım yoğunlaşmakta. Ve maalesef tüm dünya, bölge ülkeleri sadece seyretmekte ya da 'hamam'ın namusunu kurtarmak' kabilinden 'kına-ma'da bulunmaktalar. Eğer yerel yönetimler çok sıkıştırlarsa mübaşire başvurmak-

talar. Şüphesiz mübaşir 'Bir-leş-miş' Milletler Teşkilatı'dır. Hüküm verici de mahkeme başkanı olan Amerika'dır.

Hiz. Peygamber (a.s) hepimizin bildiği bir hadislerinde: "Bir mü'min bir delikten yılanı bir defa sokulur." buyuruyor. Ve bizler bu hadis-i şerif'e rağmen mütemadiyen elimizi, kolumuzu, kafamızı aynı delikten defalarca yılanı sokturuyoruz. Niçin? Allah aşkına biriniz söyleyin; Abdulmuttalib'in yetimi Hz. Muhammed (a.s) çok mu nüfuzlu idi, yaşadığı şirk toplumuna meydan okurken, ilahî mesajı kinayıcıların kınamasından korkmadan haykırırken kime güvendi, akrabalarına mı, kavmi-kabilesine mi? Hayır! O sadece Rabbine güvendi O'na sığındı. Peki! O Rab, yalnızca Abdulmuttalib'in yetiminin mi Rabbi idi? Hayır! O, bütün âlemlerin Rabbidir. Güvenen, dayanacak bir mercii, melce arayanlar ancak O'na güvensinler ve O'na dayansınlar..

Bugün tüm İslam coğrafyasında olup-bitenler, olup-bitmeyi bekleyen tüm olaylar Müslümanların, Müslümanları yönetenlerin gereği şekilde Allah'tan korkmamaları, O'na dayanıp-güvenmedikleri için oluyor. İzninizle bu konuyu biraz açmam gerekiyor. İngilizlerin güzel bir atasözü var: "Ne güzel şey dev gibi kuvvetli olmak, ne kötü şey o kuvveti bir dev gibi kullanmak" diye. İsrail ve dayandıkları güçler dev gibi kuvvetli olabilirler, hatta o kuvveti bir dev gibi de kullanabilirler. Nitekim şu anki İslam coğrafyasına, Ortadoğu'ya tahmil ettikleri de bu.. Ancak onlar bu fiili işlerken, kuvvetlerini bir dev gibi kullanırken, bizler ne yapıyoruz? Öncelikle bizler Ortadoğu'nun ezilen halkları kendimizi bilmi-

yoruz. Kaynaklarımızı, bizi yüceltecek değerleri bilmiyoruz. Üstelik strateji de bilmiyoruz. Bir örnek vereyim: Suriye muhalefetine önde gelenlerinden Burhan Galyun bir makalesinde 'Arap Baharı'nı tarif ederken diyor ki: "Dünya'nın kendisine 'Arap Baharı' adını verdiği, halkın ise onur ve insanlık savaşı olarak isimlendirdiği bu büyük jeosiyasi hareket, halkın istediği iki temel hedefi içeriyor: İlki, halkı yalnızlaştıran ve köleleştiren siyasi rejimlerin değişmesi ve bununla birlikte yağmacı elitlerin elinde esir olan ülkenin hizipçi grupların pençesinden kurtulup, halka geri iade edilmesi. İkincisi ise; vatandaşın, gerçek bir ulusal anayasaya dayanan yeni bir rejimin ve devletin inşasının temelleri olduğunun kabul edilmesi. Yani dinleri, mezhepleri, etnik kökenleri, fikrî ve siyasi yönetimleri ne olursa olsun tüm vatandaşlar arasında tam eşitlik özgürlüğün sağlanması ki bu da sosyal adaletle gerçekleşir. Bundan önceki devrimdeki amaç, halkı dış sömürden kurtarmaktı. Bu devrimin özünü ise, halkı içteki sömürgecilerden kurtarma, sonrasında da eşit hak ve görevlere sahip olan bir yapı oluşturma amacı oluşturuyor." (El-Cezire/Dünya Bülteni 28.12.2012)

Bugün 'Arap Baharı'nın kısmen neticelendiği Tunus ve Mısır'da Nahda ve İhvan iş başında. Tartıştıkları konu yönetim olarak demokrasinin ülkelerinde nasıl inşa ve ikame edileceği konusudur. Keza Nahda lideri Gannuşi Ocak 2013'de Le Monde'da yazdığı bir makalede: 'Tunus'ta laikler ve İslam'cılar demokrasiyi birlikte inşa etmelidirler' diyor. (Umran Dergisi, Şubat 2013) Ne var ki olayın-olayların fiilen içerisinde bulunmayanlar uzaktan gazel okuyarak hem İhvan'ın hem de Nahda'nın İslam'ı ve İslâmî ilkeleri ikâme edeceklerini savunuyorlar. Bununla da yetinmeyip Arap Baharı'nın cârî olduğu ülkelerdeki tüm başkaldırıları İslâmî Cihad kapsamında değerlendirdikleri gibi, aksine, yani olayın despot yönetimlere karşı bir başkaldırı, çağdaş kavramların, insan hakları, hukukun üstünlüğü, düşünce özgürlüğü, fırsat eşitliği gibi kavramların öne çıkması ve tatbik imkânı bulması gibi değerlendirmeleri de sanki 'Arap Baharı'na ihanet olarak değerlendiriyorlar. Ayşe Böhürler Gannuşi ile yaptığı röportajda, NAHDA liderine atfen; "Türkiye, hem kalkınmada hem de demokrasi ve insan haklarında büyük gelişmeler gösterdi. İşte İslam budur. Müslüman Türkiye tecrübesi ile gurur duyuyoruz" dedi. (Yeni Şafak, 03.03.2013)

Yok arkadaşlar böyle olmaz, lütfen olaylara teşhisi net koyalım. Aksi halde Afganistan'da, Irak'ta, İran'da daha gerilerde Eritre'de,

Asmara'da, Filipinlerde yaptığımız yanlış teşhis ve tebliğlerin vebalini ve bedelini tüm dünya Müslümanları olarak birkaç nesil ödedik. Yetmedi mi aynı delikten mükerreren aynı yılanı sokulmak?..

Hiz. Peygamber (a.s) Mekke müşriklerinin aşırı baskı ve şiddeti karşısında bile 'emrolunduğu gibi dosdoğru olmak'tan başka bir tedbire başvurmamış. O müşrikler, o kutlu Rasul'e iktidar, makam, zenginlik, kadın tekliflerine karşı Kur'an'la cevap verdi. Fussilet suresini, Râd suresini okuyarak cevap verdi. Dahası onlara; ben sizden iktidar, makam-mevkii istemiyorum. Ben sizleri Hakka, doğruya çağırıyorum. Ben, Rabbinin göndermiş olduğu bir uyarıcı ve müjdeciyim diyordu. Ve onlara, o müşrik yönetime ellerinde bulunan gücü bir dev gibi kullanma fırsatı vermemeye özen gösteriyordu. Bu, zillet içeren bir davranış değil, izzet içeren bir davranış idi. O kutlu Rasul, Mekke müşriklerinin; 'karşılıklı bir takım tavizlerle bir anlaşma yapabiliriz' teklifine şöyle cevap veriyordu: "De ki; 'Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, bana vahyolunandan başkasına uymam. Çünkü Rabbime isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım. Eğer Allah dileseydi onu size okumazdım. Allah da onu size bildirmezdi. Ben bundan önce bir ömür boyu içinizde durmuştum. Hâlâ akıl erdirmiyor musunuz?' (Yunus,15-16)

Hiz. Peygamber'in (a.s) stratejik sünnetinde muhatabının orantısız güç kullanmasına zemin hazırladığını görmüyoruz. Hele hele tahriklere hiç mi hiç kapılmamıştır. Hatta kimi zamanlarda bir kısım tahrikçiler Hiz. Peygamber'in; Mekke yönetimini hedef aldığı ve hatta dedesi Abdulmuttalib başta olmak üzere birçok Mekke ulularının cehennem'de olduğu gibi tahrikleri Mekke oligarşisini ayağa kaldırdığında onları yatıştırmak da Hiz. Peygamber'e düşüyor. O, durup-dururken karşı tarafı tahrik etmiyor. Muhalefet oluşsun diye bir şey söylemiyor. Muhalefet Kur'an'ın sıkletinden oluşuyor. Mesela: "Siz ve tapageldikleriniz cehennemden yaranıdılar.." (21/98) ayeti geldiğinde, Peygamber (a.s) bunu somutlaştırmıyor. Ancak müşriklerden bazıları Ebu Talib'e giderek: 'yeğenin dediğini duydun mu? Yeğenin, Abdulmuttalib'in cehennemde olduğunu söylüyor.' şeklinde Hiz. Peygamber'i amcasına şikâyet ediyorlar. Amcası bunu tahkik için yeğenine sorduğunda O, 'evet amca! Puta tapınlar, Allah'a eş koşanlar kim olursa olsun cehennemdedir' diyor.

Hız. Peygamber'in (a.s) hayatında, yapamayacaklarını konuşmak diye bir şey yoktur. Zaten Kur'an'da bu manada: *'Ey iman edenler! Ne diye yapmayacağınız, yapamayacağınız şeyleri söyleyip duruyorsunuz?'*(61/2) demiyor mu? O zaman geliniz, kafamızı iki elimizin arasına alarak tekrar düşünelim: Nerede hata yapıyoruz, bizler Kur'an ifadesiyle: *Doğru yol üzerinde olduğumuz halde mi sapkınlar bize zarar veriyor, yoksa Kur'an aynasına baktığımızda bizde mi bir yanlışlık var?* Bunu yeniden gözden geçirelim. Aksi halde Hız. Peygamber'in: *'Bir mü'min bir delikten yılanı bir kere sokulur.'* İkazının bizim hayatımızda yeri olmaz. Yani diyorum ki; İsrail'in, emperyal güç odaklarının neredeyse asırlardan beri Müslümanları katletmesi, yeraltı ve yerüstü kaynaklarının yağmalanması konusunda bizim hiç mi kabahatimiz yok, bizler gerçekten onlara ellerinde bulunan güçlerini bir dev gibi kullanma imkânı verdik mi-vermedik mi bir düşünelim lütfen! Alınınızın secdeden nasır bağlaması marifet değil, marifet akletmek, düşünmek, tefekkür etmek ve de emrolunduğun gibi dosdoğru hareket etmektir.

Bakınız son yıllarda kaybettiklerimize bir bakalım. Sadece birkaç ülkeden örnek vereceğim. Sovyetler, Afganistan'ı Aralık 1979'da işgal etti ve on binlerce Afganlı şehid oldu-öldü. Keza Taliban geldi ölüm ve talan devam etti. Amerika geldi, ölümü-talanı, uyuşturucu ticaretini kravatlı ve üniformalı Coni'lerle yaptı ve yapmaya devam ediyor. İran-Irak savaşı 23 Eylül 1980'de başladı, savaş sekiz yıl sürdü ve iki tarafın insan kaybı bir milyon dört yüz elli bin. Yeraltı ve yerüstü kaynaklarının kaybını saymıyorum bile.. Saddam canısı 2 Ağustos 1990'da Kuveyt'e girdi. 20 Mart 2003'de başlayan fiili işgalin ardından sadece dört yıl içerisinde hayatını kaybeden Iraklıların sayısı bir milyon. Yine beş milyon Iraklı yer değiştirdi, yurtdışına çıktı. Yarı başımızdaki Suriye'de 15 Mart 2011'de başlayan başkaldırıdan bu yana kaybedilen insan sayısı yetmiş bini geçti. Bosna'da, Pakistan'da, Sudan'da, Mısır'da, Filistin'de, Mali'de, Darfur'daki kayıpları hiç saymaya bile gerek yok. Ama sonuç itibarı ile kaybeden biziz, bizim insanımız. Şüphesiz başkalar da ölmesin, onları da ötekileştirmeyelim.

Türkiye, adı konulmamış bir savaş yaşıyor adeta 1984'ten beri. Ve kaybedilen insan sayısı bilineni itibarıyla kırk bin. Bin yıllık devlet bir süreç başladı. Kırk bin insanın ölümüne neden olanlardan bir aktörle yani ÖCALAN ile. Allah aşkına milyonlarca Kürt kökenli insanımızın içerisinde hiç mi akıl insanlar bulamadınız da Stalin

kopyası bir herifi muhatap kabul ettiniz. Bu akıl kim verdi size? Eğer İRA ve ETA'yı örnek aldı iseniz, bu yanlış. Zira Türkiye ne İrlanda ne İspanya ne de Kürtler İrlandalı-İspanyalı. Kürtler Müslüman kardeşim! Elbette akan kan dursun. Ama bu kanı eli kanlı olanlar değil, fitratını, kardeşlik duygularını yitirmemiş erdemli Kürt aydınları ile durdurabilirsiniz. Ve de önce devlet olarak nerede hata yaptığınıza bakarak, hatalarınızdan varsa eğer dönerek bir ortak payda oluşturabilir ve sorunu çözebilirsiniz.. Eli kanlılarla ve de piyonlarla iş yapmaya kalkışırsanız sonuç alamazsınız. Kürtlerin meskûn olduğu dağlara; 'Ne mutlu Türk'üm' diyen ve yine Ordu'ya sadakat şerefimizdir' diyen bir akıl ile bu meseleleri çözemezsiniz. İnsan olmayı ve insan onurunu, inancının ciddiyetini merkeze alan bir akıl ancak çözüme kavuşabilir. Aslında T.C Başbakanı'nın da akıllı ve kalbi bu gerçeklerle doludur. Mahallenin yönlendirenleri olmasa başbakan kendi akıllı ve aidiyeti çözüme daha çok yatkındır. Ah ah! Biliyor musunuz, bizim siyasetçilerimiz, devlet adamları bir türlü etraflarında, siyasetten, bürokrasiden ve ekonomiden pay istemeyen akıl insanlardan oluşan bir danışma heyeti oluşturmazlar. Bu konuda yanılmayı çok isterim ama isterseniz Recep Tayip Erdoğan ve diğerlerinin etrafına bu manada bir göz atın. İnşallah sizlerin gözleri benden farklı ve daha güzel görür. Keşke bu konuda yanılısam!..

Eğer Hız. Peygamber, Hız. Ömer gibi akıl bir arkadaşının bile sözüne kulak vererek Hudeybiye anlaşmasından vazgeçseydi, belki de ömrü Mekke'nin Fethi'ne yetmeyebilirdi. Ama o basireti ile bilahare Fetih suresinde ifade edildiği gibi Mekke'nin Fethi'nin altyapısını Hudeybiye Musalâhası ile oluşturdu. Hız. Ömer (r.a) hak-sız mı idi? Hayır! O, yani Hız. Ömer hem samimi hem de çok heyecanlı idi. İşte Hız. Peygamber'in (r.a) Hudeybiye'de ortaya koyduğu husus stratejik bir akıl ve sünnettir. Biz benzer bir akıl ve Hız. Peygamber'in sünnetine uymayı 1995'te DAYTON'da Bosna lideri merhum Aliya İzzetbegoviç'te gördük. Aliya eğer DAYTON'da stratejik akıl ile hareket etmeseydi, belki de bu gün Bosna'nın yerlerinde yeller esiyor olabilirdi.

Yapmamız gereken hep başkalarını suçlamak olmamalı. Nerede hata yaptığımızı ve bu hatalardan nasıl döneceğimizi iyi hesap etmeliyiz. Aksi halde Siyonizm, Amerika, Moskof, Esed düşmanlığı bizi ve insanımızı kurtarmaz. Keza Beythanin'li Yusuf ve kardeşinin vebali hep omuzlarımızda kalır.. (03.03.2013)

Unutulan ABD Terörizmi: Amiriye Bombardımanı

www.islamvehayat.com'dan aktaran: Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

1 991'de en büyük küresel terör gücü, bir sığınağa 2 ton bomba atarak 4 yüzden fazla kişiyi katletti.

14 Şubat 1991 sabahı, ABD'nin Irak bombalanmasına dair kamuoyuna söylenen son yalanlarını görmek için TV'yi açtığımda, Bağdat'ta kaotik bir durumla karşılaştım. Amiriye bombardıman sığınağı 2 adet 910 kg'lık süper bomba ile vurulmuştu. Bilgi yarım yamalaklı fakat birçok insanın hayatını yitirdiği kesindi. ABD yönetiminden ilk açıklama ABD'nin Irak'ın bir kontrol ve komuta merkezini vurduğu ile ölenlerin asker olduğuydu. Sonra kameralar kömüre dönmüş kadın ve çocukların cesetlerini gösterdiğinde, ABD hikâyesi değiştirilmek zorunda kaldı. Ardından hükümet binasının Saddam Hüseyin'in askeri personeli korumak için sivilleri yerleştirdiği askeri bir hedef olduğunu söyledi. George Bush II Rejimi'nin ABD'deki başkan yardımcısı Dick Cheney, 1991'de ABD Savaş Bakanı'ydı. Dedi ki: "Sivilleri tehlikeye attıkları için Irak liderliğini suçluyoruz." O açıklama sadece bir yalan değildi aynı zamanda birinin yapabileceği en abuk suçlamaydı. Zira hayatlarını yitiren yüzlerce insana iftira edip karalıyordu. Savunmasız kuşlara ateş ederek Cheney orgazm olsun diye binlerce bildircinin bir bina içerisine kapatıldığı uyduruk bir avda görüldüğü şekilde Cheney, küçük bir kuş ve insan arasında farkı ayırt edemiyordu. Yani zekâ ve görüş özürüllüğüyle ilgili yeni bir şey yoktu. Birkaç saat boyunca dünyaya Iraklıların askeri bir hedef içerisine sivilleri koyarak ölümlerine neden oldukları söylendi. Sonra hakikat ortaya çıkmaya başladı. Amiriye bombardıman

sığınağı, İran-Irak savaşı sırasında yapılmış sivil bir sığınaktı. Hatta onu tasarlayan mühendis ekrana çıkıp hiçbir şekilde onun askeri bir hedef olamayacağını söyledi. Yalanlar bir kenara bırakıldığında ABD'nin hedefi yanlışlıkla askeri olarak işaretlediği ya da kasten onun sığınak olarak vurduğu aşikâr hale geldi. Bugüne kadar tek bir ABD hükümet sözcüsü hakikatten bahsetmedi. Gerçekte 14 Şubat 1991'in ardından konu konuşulmaz oldu. Yalanları bile. Sığınağın içerisinde bulunanlar korkunç bir ölümle öldüler. Önce 910 kg'lık bomba sığınağın içerisinde devasa bir tünel açtı ve ardından saniyeler içerisinde ikinci 910 kg'lık bomba geldi. Her ikisi de büyük bir delik açarak patladı ve 4 yüzden fazla insanı öldürdü. Saldırıdan sadece 7 kişi kurtuldu. Ölenler ilk bombayı gerçekten gördü ve ikincisi sığınağa girmeden önce birkaç saniye hayatları kaldı. Böylesi bir saldırı anında insanları öldüren bir bombardımanın barbarlığını bile solda sıfır bırakır. Caddeye yatırılmış yanmış cesetler, ABD'nin nükleer bombalaması ardından Hiroşima'yı andırıyordu. Bu sığınağın bombalanmasının 22'nci yıl dönümü olmasına rağmen bu vahşeti anımsatacak çok az yazı vardır. 2003 Mart'ının öncesinde en azından Iraklılar olayı anıp ölümleri yâd ederlerdi. Bugün iktidardaki yardakçılar 1991'de Irak bombalamasında ABD'nin sergilediği insan hayatını hiçe sayışını dünyaya hatırlatmak istemiyor. Çoğu ülkede dahi değildi zaten. Ne kadar kafalarını kuma sokarlarsa soksunlar, tarihin bu en barbar terörist saldırısının acısını silemezler. Amerikalı ve Iraklı vatan hainlerinin sükûtu ise sağır edicidir. (12.02.2013)

Bilad-ı Şam Harab Olurken!

Erdal BAYRAKTAR

İslam beldelerinin durumuna bakınca insanın yüreğinin yanmaması mümkün mü? İşgal, sefalet, yıkım, perişanlık ve zillet ağırlaşarak devam ediyor.

1798-1801 tarihlerinde Mısır'ın işgaliyle başlayan gerileme ve çöküş süreci, 1. Dünya Savaşı ile ileri bir boyuta taşındı ve günümüzde de devam ediyor. Müslüman halkların yaşadığı iç çürüme onlara işgal olarak döndü. Bu süreçler doğru anlaşılmadan bu günkü sefaleti anlamak zorlaşır.

Osmanlı İmparatorluğu'nun Yükselme Dönemi'ne girmesi aslında düşüşün de başlangıcıydı. İslam dünyasının Türklerin öncülüğünde Anadolu'ya yoğunlaşması ve beraberinde Batı'ya ilerlemesi bir anlamda Batı kavimlerinin Doğu'dan gelen bu saldırı karşısında iç bütünlüklerini oluşturma süreçlerinin de başlangıcıydı. 1529 yılında Kanuni'nin gerçekleştirdiği Viyana Kuşatması Osmanlı İmparatorluğu'nun Batı tarafında son sınırlarına dayandığının habercisiydi. Kalabalık ordularla, uzun yolculuklar sonucu yapılan savaşların da sonuna gelindiğini haber veriyordu bu savaş.

Osmanlı'da bu durumlar yaşanırken; Batı, evin içine kadar gelme emareleri gösteren bu "barbar Doğulu" güce karşı tedbirler düşünüyordu. Karasal olarak içeri içeri gelen bu güç, deniz gücü olarak Akdeniz'in de hâkimiydi. Batı bu güç karşısında bir çıkış yolu bulmak zorundaydı. Batı için bu durum, bir anlamda "kötü komşu adamı hacet(mal) sahibi eder" atasözündeki durumu anlatıyor.

Bu sıkışmışlığa Batı dünyası Coğrafi Keşiflerle cevap verdi. Coğrafi Keşifler, beraberinde gerçekleşen Sanayi Devrimi dünyada yeni bir coğrafi, ekonomik, siyasal konjonktürün habercisiydi. Bu süreç sonunda Fransa üzerinden fikri anlamda Aydınlanma Düşüncesi'nin, siyasal-askeri anlamda ise Mısır'ın İşgali'nin habercisiydi.

Aydınlanma Felsefesi Eski Dünya'ya yeni değerleri sunuyordu. Doğu karşısındaki yenilgiyi ve sefaleti bütün boyutlarıyla tartışan Batı, Doğu'dan gelen bu güce ancak kendiyle bütün alanlarda yüzleşerek cevap verilebileceğine karar verdi. Eski zihinsel, fikri, sosyal, ekonomik, siyasal, askeri statükolarla bu saldırı durdurulamazdı. O açıdan; işe eski statükoları tartışarak, değiştirerek, gerekirse devirerek başlamak gerekiyordu.

Aydınlanma Felsefesi'nin beraberinde dünyaya taşıdığı yeni fikri, siyasal, kurumsal değer ve yapılar İmparatorlukları, mutlak monarşileri, feodaliteyi, kilise üzerinden dini düşünce ve yapıları sarstı. Bu Osmanlı'ya ilk önce ekonomik vesonrasında milliyetçilik olarak yansıdı. O gün başlayan bu süreç, bu zamanlara kadar yeni şekiller alarak ama özde fazla değişmeden İnsanlığı etkilemeye devam ediyor.

Aydınlanma ideolojisi 19.yy'da Modernizm olarak şekillenirken, 20.yy'da yeni gelişmelere uygun olarak kendini eleştirerek Postmodernizm'e, Küreselleşme'ye evrilerek yoluna devam ediyor. Gelişmeleri doğru takip etmek zorundayız. Bu gün olanlar bu yeni durumun fikri, ekonomik, siyasal dışavurumudur.

Gelişmeleri doğru anlamaz ve irade ortaya koyamazsak, tarihe maruz kalmaya devam ederiz.

O gün için -19.yy- yeni oluşmakta olan dünyayı doğru anlayamadığımız ve gereken cevapları veremediğimiz için durakladık ve çöküş kaçınılmaz oldu. Bu günde gelişen dünyayı yanlış okuduğumuz için kaybetmeye devam ediyoruz. Medeniyet Tarihi, Siyasi Tarih metinleri medeniyetlerin yükseliş ve düşüşleri hakkında öğretici bilgiler sunuyor. Bu bilgiler üzerinden geçmiş ve günümüzü yeniden düşünmek zorundayız.

Dün Skyes-Picot antlaşmasıyla Osmanlı topraklarına "düzen veren" güçler, bu günde, dünyadaki yeni gelişmelere uygun olarak bu düzeni revize etmeye çalışıyorlar. Buna uygun coğrafi, siyasi, ekonomik projeler üzerinde çalışıyor; projelerin gereği işgaller tezgâhlıyor, yeni siyasi aktörler ve kurumlar oluşturuyorlar. Küresel Şeytan ve dostlarının bize kurmaya çalıştığı yeni tezgâhlara/düzenlere karşı teyakkuzda olmak zorundayız. "Demokrasi getirme" adına tezgâhlanan bu düzeni deşifre etmeli ve Ümmet lehine bozmaya çalışmalıyız.

Sünnetullah hükmünü icra etmeye devam ediyor: "Başınıza gelen her musibet/felaket elerinize yaptıklarınızın sonucudur."(Şura-30)

İslam beldelerinin, İslam halklarının durumunu konuşurken yukarıda alıntıladığımız ayet-i celile'yi aklımızdan çıkarmamalı ona bir de: "Bir toplum kendi nefsinde olanı değiştir-

medikçe Allah o toplum hakkındaki hükmünü değiştirmez." (Ra'd-11) ayetini eklemeliyiz. Suçu başkasında değil, kendimizde aramalıyız. Kendimizi kandırmayalım. Dün kandırdık, bu gün bari kandırmayalım.

Kendimizle, tarihimizle, bu günümüzle yakıcı da olsa yüzleşmek zorundayız. Acıtsa da neşteri gereken yerlere vurmak zorundayız; yoksa çürüme her tarafı saracak. Batı Modern dönemde bunu yaptı. Sonuçları yanlışlar barındırsa da geleceğini kurtarmak için bunu yapmak zorundaydı. Bizim acilen yeni bir ihya, tecdit, inşa ameliyesine ihtiyacımız var. Yoksa "Suriye için bir ekmek, bir battaniye" kampanyasıyla değil günü kurtarmak, mazlum yavruları bile kurtaramayız.

Afganistan, Irak, Suriye, Somali, Arakan, Filistin... 'de olanlar bir sonuçtur. Sonuçlara ağlamakla bir yere varamayız. Sebepleri konuşmak ve gereğini yapmak zorundayız. Ümmet olmamayı, İslami İrade'den yoksunluğumuzu, iletişimsizliğimizi... vb, konuşmak zorundayız.

Suriye, Irak işgal edilmeden bu ülkeler hiç gündemimize girmiyor. Zalimler, Kafirler, Emperyalistler işgal etmeden, harem-i ismetimize girmeden, ekini ve nesli gözümüzün önünde heder etmeden kendiliğimizden harekete geçmiyoruz, birbirimizle konuşmuyoruz, inisiyatif almıyoruz. Çünkü yeryüzü, ümmet perspektifine sahip değiliz.

Yeryüzünün varisleri gibi yaşamıyoruz. Ümmet bilinciyle yaşamıyoruz. Bu gün Allah için ne yaptın duyarlılığının içine Ümmet ajandası koymuyoruz. Türkiyeli, İranlı, Suriyeli, Iraklı, Mısırlı... Müslümanlar olarak yaşıyoruz. Herkes dünyaya kendi "ulus çiftliğinden, ulus zindanından" bakıyor. Ulus çiftliğinin ağası, kâhyası "haydin" dediğinde harekete geçiyoruz. Suriye, ulus devletlerimizin stratejik hesaplarının konusu olduğunda bizim de gündemimiz oluyor.

Ümmet için bir gelecek perspektifimiz yok. Olan-biten Ümmet'e, İslam'a ne zarar ne yarar verebilir diye düşünmüyoruz. Bizim "ulus devletimize dokunmayan yılan bin yaşasın" diyoruz. Ulus devlet zindanında yaşamasaydık; önceden Ümmet olmanın gereği olarak bir Suriye ajandamız olurdu ve onunla "Amellerin azı ama sürekli olanı efdal'dır." nebevi öğütünce ilgilenirdik ve Suriye bu günlere gelmezdi. Suriyeli Müslümanların da Türkiye, Irak, Mısır ajandası olması lazım gelmez miydi?

Yerel/yerli İslamcılık tartışması yapanlar sevinin, hedeflediğiniz oldu. Hepinizin eline elma şekeri tutuşturur gibi "yerli İslamcılık" tutuşturular; bununla oyalandınız, oyalanıyorsunuz. Evrensel bir İslamcılık perspektifi gelişmesin amacıyla. Batıların gündeme getirdiği "yerli İslamcılık" zokasını yuttunuz. İmparatorluğun yıkılışı, Hilafetin ilgasıyla Ümmet'in izzetini yeniden nasıl kazanırız kaygısıyla Ümmet'in coğrafyasından yükselen sesleri ulusçuluğa nasıldan kurban ettiniz. Afgani, Abduh, Akif, Benna, Kutup, Mevdudi, Humeyni üzerinden geliştirilmeye çalışılan bu düşünce 90'lı yıllardan sonra nasıl da Ümmet'in gündeminden uzaklaştırıldı. Müslümanlar kütüphanelerinden Dört Terim, Yoldaki İşaretler, İslam Fıkhiında Devlet isimli kitapları kaldırarak onların yerlerine ulusal yazarların eserlerini, Batılı Postmodern yazarların kişisel gelişim, NLP kitaplarını koydular. Evrensel-yerel tartışmasının şimdi ne anlam ifade ettiğini daha iyi anlıyoruz değil mi?

Maalesef bu gün, Batı emperyalizmi bize Firavun'un Mısır halkına yaptığı muameleyi ya-

Emperyalist Doğulu-Batılı güçler, emperyalist stratejileri gereği, Suriye iç savaşını tahrik ediyor ve uzatıyorlar. Suriye, bilerek-isteyerek harap ediliyor. Bundan sonra; oluşacak siyasi yapı ve Suriye halkı başına yıkılan ülkelerinin tamir ve tadilatıyla yıllarını geçirecekler. Kendileriyle uğraşmaktan başka amaçlar peşinde koşamayacaklar.

lıyor. Nasıl ki Firavun, halkın içinden kendisine karşı bir muhalefet hareketi gelişmesin diyerek çocukları öldürüp kadınları sağ bırakıyorsa, Batı'da bizi kendisine muhalefet etmeyecek bir halde tutuyor. Kıssaları boş yere okuyoruz. Rum suresini sebebi nüzulüne göre hakkıyla okuyor olsaydık; Şam'ın bölge için, dünya için ne gibi bir önemi olduğunu önceden kavramış olacaktık. Rum Suresi'ni hakkıyla okusaydık; güç odaklarını tanımak ve ona göre Müslüman'ca konum almanın vucubiyetini anlamış olurduk. Kur'an bir din kitabı, kıssalar da geçmişte olmuş-bitmiş hikâye

olarak okunursa, durumun böyle olması mukadderdir.

Emperyalist Doğulu-Batılı güçler, emperyalist stratejileri gereği, Suriye iç savaşını tahrik ediyor ve uzatıyorlar. Suriye, bilerek-isteyerek harap ediliyor. Bundan sonra; oluşacak siyasi yapı ve Suriye halkı başına yıkılan ülkelerinin tamir ve tadilatıyla yıllarını geçirecekler. Kendileriyle uğraşmaktan başka amaçlar peşinde koşamayacaklar.

Öyle bir zillet içerisinde yaşıyoruz ki emperyalistler ülkelerimizi iç savaşlarla, işgallerle tarumar ediyorlar, zenginliklerimize el koyuyorlar; sonra da bu süreç içerisinde oluşan maliyetleri de bizlere ödetiyorlar. Irak yerle bir edildi. Irak'ın petrol gelirlerine şimdiden, yıllarca onlara, emperyalistlere akacak şekilde el konuldu. Halka sus payı olarak verdikleri de "Irak'ın imarı" adı altında yeniden ellerinden alınıyor. Aynı şey Suriye için yapılıyor. Suriye dün stratejik hesaplar gereği Esed ve şürekâsına emanet edilip İslami muhalefet ezilirken, bu gün yeni hesaplar gereği iç savaş ortamına sokuluyor. Bunun maliyeti de Suud, Katar, Türkiye... üzerinden Müslüman halkın cebinden ödeniyor. Suriye halkı ölüyor, öldürülüyor; cenaze masrafları da kardeşlerinin ceplerinden ödetiliyor.

Bu statükoyla devam edemeyiz, etmemeliyiz. İçten ve dıştan bize dayatılan fikri, sosyal, siyasal statükoları sorgulamalıyız ve gereğini yapmalıyız. Bunu yapmadığımız zaman dünyada zillet, ahirette Allah'ın hesabı peşimizi bırakmaz.

İsrail Zindanlarında Mahkum Baba Sair HALAILE'nin İki Yaşındaki Kızına Yazdığı Mektup

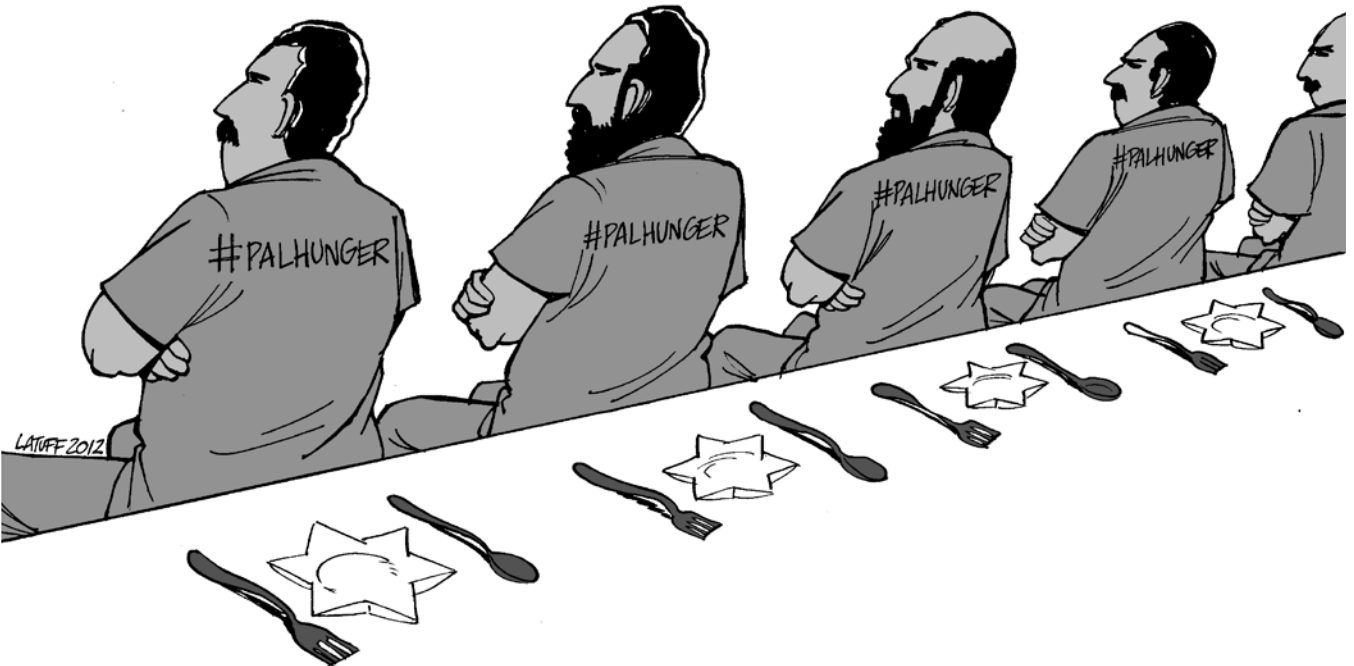
Kaynak: El-Hayat Dergisi / LONDRA
Tercüme: Şeyho DUMAN

Yetmiş altı günden beri İsrail zindanlarında yemek boykotunu sürdüren Sair Halaile adlı Filistinli babanın hapishaneye girdikten sonra dünyaya gelmiş iki yaşındaki Lemar adlı kızına gönderdiği mektubudur.

İsrail zindanlarında mahkûm baban SAIR HALAILE;

Sevgilim Lemar; beni anlayışla karşılamamı diliyorum. İşgalciler seninle bir arada olmaktan bizi mahrum etti. Doğum anındaki o parlak yüzünü görmekten beni alıkoydular. Ne kadar da isterdim dünyaya gelen ilk çocuğumu görmeyi ve onu öpüp koklamayı, onunla sevinip ferahlamayı... Evet, Allah'tan bu anı ne kadar istemiştin.

Evet, Lemar senin hiçbir günahın yok. Ancak bu biz Filistin halkının bir dramıdır (kaderidir). Bizim ve çocuklarımızın hayatlarını altüst edip birliğimizin dağılması, yaşamamızın zehirli hale gelmesi adeta yaşadığımız hayatın bir parçası oldu. Her türlü işkence ve sıkıntıyı bize reva gören, hayatımızı bir gurbete çeviren bu zalim işgalci İsrail'in varlığı sebebiyle, bizimle ve hayatımızla ilgili hiçbir şey istenen biçimde yürümez oldu. Ah! Seni kucaklayıp bağrıma basıp

beşikteki görüntünü ve evin içinde koşar oynarken sesini duymayı ve yüzünü seyretmeyi ne kadar isterdim...

Küçük kız çocuğuma bir insan ve bir baba olarak dokunmak ve sevmekten mahrum bırakılmış olmama rağmen bilesin ki senin varlığın bana fazlasıyla güç ve umut veriyor. Annenle birlikte sığınma çadırında sessizce ama dehşet ve şaşkınlık içerisinde sanki babanı arıyormuşçasına insanlara ve çadırın duvarında asılı bulunan resmime bakıp suskun bir vaziyette "Niçin babam dönmüyor?" diye soruyor olduğunu görüyorum. Şu an senin benimle birlikte aklımda ve kalbimde yaşıyor olduğunu hissediyorum. Çünkü sen kalbimin her vuruşunda var olduğun gibi onun bir parçasısın. Aynı zamanda damarlarımda seyreden kanım ve canımsın. Seni hep önümde kapıyı açan, sevinç dolu bir atmosferi yaşatan, uzun ve anlamlı suskunluğun derinliğinde hür olarak o çocuksu sesinle alabildiğine bağırarak birisi olarak görüyorum.

Sevgilim Lemar; belki şimdi yetmiş beş günden beri babanın yemeği boykot savaşına niçin

katıldığını anlamayabilirsin, bunda senin bir suçun yoktur. Büyüdüğün zaman, girdiğim bu hürriyet savaşının, sana dönmek için verilen bir mücadele olduğunu anlayacaksın. Ta ki bir daha senden uzak kalmamak, senin gülümseyen yüzünden ve o yüzü görmekten mahrum bırakılmamak için verilen bir mücadele olduğunu anlayacaksın. Ta ki bir kez daha beni senden uzaklaştırmak için işgalciler imkân bulamasınlar.

Evet büyüdüğün zaman, hürriyet, şeref ve bağımsız bir hayatı yaşama arzusundan başka hiçbir günahları olmadığı halde, hayat ve gelecekleri parçalanıp darmadağın edilen, işgalci İsrail'in zindanlarında ve askeri kamplarında babanla birlikte Filistin halkından binlerce gencin uğradığı zulmün nasıl gerçekleştiğini büyüyünce anlayacaksın!!!

Babanın zulme karşı nasıl direndiğini, mazlum olarak yaşamak istemediğini, ona boyun eğmek istemediğini öğreneceksin. Horlanıp zillate düşürülmek istemediğini, şerefinden ve vatanından uzakta yaşamak istemediğini, hukuksuzluğa boyun eğmediğini, Filistin halkını

köle ve zelil bir duruma sokmaya çalışan Yahudi işgalcisine karşı koymak için yemeği boykot mücadelesine niçin başvurduğunu anlayacaksın.

Sevgilim Lemar; her zaman başını dik tut ve babanla iftihar et. Bu mücadele ile ilgili olarak gerek ben gerekse benimle bu boykotu destekleyen ve benimle beraber olan her esire teşekkür et. Korkma ve üzülme! Allah her zaman bizimle beraberdir. Allah hiçbir zaman sabreden mü'minleri yalnız bırakmayacaktır. Bizler Hakkın temsilcileriyiz. Sonunda Hakk zalim ve mücrimlere galip gelecektir.

Sevgilim Lemar; o gün gelecektir. Her şeyi sana anlatacağım. Bütün hikâyeyi sana izah edeceğim. Gelecek günlerin daha güzel olacaktır. En güzel elbiselerini giyerek günlerini mutluluk içinde geçir. Uzun ömrünün bahçelerinde ileriye evet ileriye koş. Önün sonsuza kadar açıktır. Hayatının bu marşını dillendir ve söylerken o güzel sesini duymaktayım, duymak istiyorum.

Suriye'li Komutan Ebu Halid'le Röportaj

Genç Birikim

Dergimiz Genel Yayın Yönetmeni Ali KAÇAR, Suriye'de, Zalim Esed'e karşı cihad ederken yaralanarak Ankara'ya tedavi için getirilen ve halen tedavisi Ankara Atatürk Hastanesinde tedavisi devam eden Muhalif Güçlerin komutanlarından ebu Halid ile bir röportaj gerçekleştirdi. Suriye'de yaşanan cihadın canlı bir şahidi olan Ebu Halid'in anlattıklarını ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.

Ali Kaçar: Öncelikle size geçmiş olsun diyoruz. Bu yaralarınızdan dolayı çektiğiniz acı ve sıkıntılar İnşaallah günahlarınıza kefaret olur. İnşaallah bu mücadeleniz sadece diktatör zalim Esed'in devrilmesine değil, bütünüyle İslam dünyasının kurtuluşuna vesile olur.

Öncelikle kısaca kendinizi tanıtır mısınız?

Ebu Halid: İsmim Ebu Halid. Bir Türkmen köyündenim. Halep'te oturuyorum. Babam vefat etti. Dindar bir aileydik. Ailemizin hepsi muhafazakârdı. Evliyim sekiz çocuğum var. Ticaretle meşgulüm.

A.K.: Muhafazakâr derken neyi kastediyorsunuz? Çünkü bu kelime Türkiye’de değişik anlaşılmaktadır.

E.H.: Her Ramazanda umreye gidiyorduk.

A.K.: Muhafazakâr değil yani Müslüman.

E.H.: Bizde muhafazakâr aile yani dinine bağlı aile demektir. Yani dinini muhafaza eden anlamındadır.

A.K.: Suriye olayları Dera kentinde başladı-ğında nasıl duyular ve ne yaptılar?

E.H.: Biz Halep’te bir arkadaş grubuyduk, herkes dindar kimselerdi. Adı Müslüman olan herkes Beşşar’a karşıydı. Vur kaç gibi yürüyüş yapıyorduk. İki dakikalık yani kısa yapıyorduk ve dağılıyorduk. Emniyetin ve Şebbihaların şiddetinden dolayı kısa yapardık.

A.K.: Olaylar başlamadan önce Esed’e karşı, rejime karşı herhangi bir karşı faaliyetleri var mıydı?

E.H.: Dera’dan önce de istihbarata gidip gelenlerdendim, sorgu için, Irak’tan dolayı.

A.K.: Irak’ta ne yaptınız?

E.H.: Mücahit olarak gitmiştim Amerika’ya karşı Saddam tarafında. Irak Savaşı’nın ilk gününde oradaydım. Babamla istişare ettim. ‘Allah’a tevekkül et gidebilirsin’ dedi.

A.K.: Tek başınıza mı, yoksa bir grup olarak mı gittiniz?

E.H.: Otobüsle biletimi kestim, Irak’a girdikten sonra baktım otobüstekiler benim gibiler. Kimse kimseye bir şey söylememiş istihbaratın korkusundan.

A.K.: Esed de, Amerika’ya karşı Saddam’ın yanında yer almıştı, değil mi?

E.H.: Evet hatta o zamanlar din adamları çıktılar Irak’ta Amerika’ya karşı cihadın herke-se farz-ı ayn olduğunu söylediler. Babam ve iki amcam cezaevine girdi.

A.K.: Dera’da olaylar başlamadan önce bu-lundukları yerlerde İslami faaliyetleri nasıl de-ğerlendiriyorlar? Bir şey yapıyorlar mıydı İslami faaliyet anlamında?

E.H.: Kişisel olarak benim yoktu ama aile-min vardı.

A.K.: Cemaat anlamında mı, yoksa bireysel olarak mı?

E.H.: Hizbu’t Tahrir ve İhvan’ul Muslimin iki ayrı gruptan da vardı.

A.K.: Dera’da olaylarından önce bulundu-ğunuz yerlerde İhvan’ul Muslimin’in çalışmaları var mı idi?

E.H.: Gizli bir şekilde. Çünkü İhvan’ul Muslimin’den olmak halen idam sebebi Suriye’de.

A.K.: Dera’da ayaklanmalar başladıktan sonra o dönemi biraz anlatabilir misiniz? Ne yaptınız? Ketibe mi kurdunuz?

E.H.: Bir grup oluşturduk. Bir karakola bir merkeze saldırıp silahlarını alıyorduk.

A.K.: Başka hangi gruplar var orada? Hizbu’t Tahrir, İhvan’ul Muslimin, Ahrar-i Şam gibi mesela.

E.H.: Başlangıçta normal halk ayaklandı. Ondan sonra hiç kimse üstlenmemiş değil. Kardeşimle beraber aynı ketibe’deydim.

A.K.: Bir ketibe kaç kişilik oluyor?

E.H.: Bazen yedi kişi, bazen on kişi bazen de yüz kişi.

A.K.: Silahları nasıl temin ediyordunuz, sa-dece baskın yaptığınız yerlerden mi, yoksa baş-ka yerlerden de temin edebiliyor muydunuz?

E.H.: Kişisel silahlarımız da vardı baskın yaptığımız yerlerden elde ettiklerimiz de.

A.K.: Bu olaylardan sonra İhvan’ın durumu nasıl değerlendiriyorsunuz? Sadece bulun-duğunuz yerde değil, diğer yerlerde de?

E.H.: Daha Müslüman Kardeşler’in duru-mu somutlaşmadı. Bazılarına İhvan tarafından destek verildi ancak iyi insanlar değillerdi. Ama Müslüman Kardeşler genel olarak iyiler.

A.K.: Sizin şahsi olarak bir ilginiz var mı İhvan’la?

E.H.: İki amcam Müslüman Kardeşler’den idi. Eşimin babası Hafız Esed tarafından öldür-üldü, Tedmur Katliamı’nda.

A.K.: Suriye’de birçok gruptan bahsediyor-lar. Nusret Grubu’ndan, Ahrar-i Şam’dan bah-sediyorlar. Bu grupların durumu nedir?

E.H.: Nusret Cephesi, Ahrar-i Şam ve Fecr’ul İslam İslam için çalışan üç gruptur.

A.K.: Birlikteler mi?

E.H.: Liderleri ayrı ama koordineli çalışıyorlar.

A.K.: İhvan'a bakışları nasıl?

E.H.: Bu üç grup Müslüman Kardeşler'den değil ama Allah yolunda savaşanlara karşı bakışları olumludur.

A.K.: Ahrar-i Şam'ın, Suriye'de İhvan'ın bir etkinliği olmadığını söylüyorlar. Bu ne kadar doğrudur?

E.H.: Liva-ı Tevhid grubu var liderleri Abdulkadir Salih (Liva: Tugaydan büyük birlik) Liva'nın içerisinde birkaç tane tugay var ve binlerce asker var. Bunların içerisinde iki üç tane sağlam yani çıkışları İslami olanlar var diğerleri öyle değil. Özgür Suriye Ordusu'nun hepsi Allah için yola çıkmış olsaydı çoktan bu tağutu bitirmiştik.

A.K.: Dışarıda faaliyet gösteren Suriye Ulusal Konseyi ya da şu anda yeni oluşan ve başında Şeyh Ahmed Muaz el-Hatib'in bulunduğu Ulusal koalisyonu nasıl değerlendiriyorsunuz?

E.H.: Emevi Camii'sinin imamıydı on dört seneden beri. Bu olaylardan sonra uzaklaştırıl-

dı. Kendisine saygı duyarız çok ilimli bir insan. Şu an Batılı ülkeler yüzünden İslami terimleri çok kullanmıyor olabilir.

A.K.: Yüzden fazla ülke bu koalisyonu tanıdı. Amerika'nın, Fransa'nın, Almanya'nın desteklediği bir koalisyonu nasıl güveniyorsunuz?

E.H.: Radikal bir aday olmasın diye onu destekliyorlar.

A.K.: İhvan'dan olmasın diye mi bu koalisyonu destekliyorlar?

E.H.: Kendisi dindar ve ılımlı olduğu için.

A.K.: Komutanı olduğunuz bu altmış beş kişilik ekip neler yapıyor?

E.H.: Biz Azaz'a girenlerdeniz. Ve o havaalanını kurtarıncaya kadar da çıkmadık elhamdülillah. Biliyorsunuz Suriye'nin en büyük çatışmaları Azaz'da oldu. Tankların mezarlığı oldu burası. Biz havaalanını kuşattığımızda orada Şebbihalar, Cumhuriyet Muhafızları ve eskiden Mahir Esed'in başında bulunduğu 4. Ordu Birliği vardı.

A.K.: Peki yaralanma olayınız nasıl oldu?

E.H.: Ammar Dedih birisiyle çalışıyordu. Tuğgeneral genelde oluyor fakat askeri anlamda tugaydan daha büyük. Benim büyük abim bir Liva kurdu. Fatihlerin Torunları diye. Biz tugay olarak onlara katıldık.

A.K.: Yani Ketaib var, Liva var ve Fırka var. En büyüğü Fırka mı?

E.H.: Kolordu gibi. Ammar Dedihi beni aradı baskın yapalım diye. Bizim mücahit grubumuz baskınlarda meşhurdur elhamdülillah. Havaalanı baskınına gittik. Birinci günde erzak ve mühimmat getiren helikopteri düşürdüm. Havaalanı kulesine üç füze fırlattık. Baskın sırasında Doğkeler de geldi. Altı kişi yaralandı. Liva'nın komutanı da yaralandı. Yaralandığımda emekleyerek ayaklarımı çekiyordum. Sonra kardeşim geldi beni kaldırdı.

A.K.: Yaralandıktan sonra hemen Türkiye'ye mi geldiniz?

E.H.: Liva'da Operasyon Masası komutanıydım. Onun için kardeşim de ordaydı Kilis'e geldi. Ankara ve İstanbul'u aradı. Beni buraya getirdiler.

A.K.: Hemen Türkiye'ye mi göndermişler?

E.H.: Evet. Önce Gaziantep'e göndermişler daha sonra uçakla Ankara'ya getirdiler.

A.K.: Suriye'deki grupların diğer gruplarla, ihvanla ve Suriye Ulusal Konseyi olan ilişkileri nasıldır?

E.H.: Gerçeği konuşmak gerekirse bazen ihtiyacımız oluyor. Bu bölge benim bu bölge senin gibi. Zaferin gecikmesi ganimetlerin bölüşmesinden paylaşılmasından kaynaklanıyor.

A.K.: Özgür Suriye ordusunun kendi üzerinde etkinliği nedir?

E.H.: Zaten fikre karşı çıkarlar. Dışarıdaki idareye veya yönetime biz cevap vermiyoruz. Yani bu dışarıdaki yönetim, Özgür ordu Suriye ordusuyla anlaşma, ateşkes yaptılar. Ama bana danışmadılar, cephede ben vardım, benim herhangi bir şeyim olmadı, dolayısıyla biz onları dinlemedik. Biz kendi alanımızda Allah-u Ekber parolasıyla Bayram namazı için ilk tekbirde biz saldırıyorduk. Parolayı böyle kuruyorduk. *Onlar da Ahrar'u Şam birlikte.

A.K.: Yani Ahrar'ı Şam da mı Özgür Suriye ordusunun kontrolünde?

E.H.: Yani özgür ordu bize şimdiye kadar destek vermedi. Askeri konsey destek vermedi, yoksa çetelere dönüşürdü.

A.K.: Suriye'de mücadele eden gruplardan gelen haberlere göre, asıl kavga Esed rejimi devrildikten sonra başlayacaktır. Gerekçe olarak da İhvan'ın demokrasiyi kabul etmesi olarak gösterilmektedir. Gerçekten asıl kavga Esed diktatörlüğü devrildikten sonra mücahid gruplar arasında mı olacaktır, ne diyorsunuz?

E.H.: Esad'dan sonra, Özgür ordu diyor böyle olacak diye, yaygara yapıyor.

A.K.: Peki, kim yapıyor bu yaygaraları?

E.H.: Cevadül nusra yapıyor, Ahümşam özgür orduya, Fecrül İslam özgür orduya ama cevad'ül nusra'nın düşünceleri biraz daha ılımlı.

A.K.: Yani Cephethü Nusra mı farklı onlardan. Yani Özgür Suriye'nin kontrolünde değil. O zaman Cephethü Nusra'nın gücü nedir?

E.H.: Dışarıdan çok büyük desteği var.

A.K.: Esed rejimi devrildikten sonra mücahid gruplar arasında herhangi bir sıkıntı yaşanır mı?

E.H.: İnşallah bu duruma gelmez. Bazı haramileri tasfiye edebilirler. Nusra herhangi bir liva'dan da olsa tugaydan da olsa yani ispatlanırsa yağmacı. İşte, hırsız vesvese kendisi gelip alıyor ve onları yağmalıyor. İdari mahkeme kuruldu. Mahkemede cevadul nusra, Ahrar'ı Şam, fecr'il İslam, Livaul Tevhid hepsi şer'i mahkemede var.

A.K.: Müslümanların dışında, diğer kesimlerden örneğin laik kesimler Hristiyanlar, Nusayriler bu çatışmada yer alıyor mu?

E.H.: Hristiyanlar yok bu çatışmada. Ermeniler bize karşı bu savaşta. Taşnaklar, keskin nişancılar var. Her bu işi yapan ispatlanırsa Allah'ın izniyle onları tasfiye edeceğiz.

A.K.: Peki bu çatışmayı Kürtler nasıl değerlendiriyor? Suriye'de 16-17 civarında Kürt Partisi var. Bir de PKK'nın uzantısı ırkçı PYD gibi topluluklar var?

E.H.: En kötüsü, destek gören ve güçlüsü PKK'dır. Benim komutanı olduğum tugayda Kürtler vardı.

A.K.: Peki Kürtlerin ayrıca ketibe ya da ke-taibleri var mı?

E.H.: Yusuf el Azma, Selahattin Eyyubi vb. gibi Kürt toplulukları var. Ancak bunlar da İslami anlamda çalışan topluluklar.

A.K.: Bize gelen haberlerde Müslümanlar ülkenin yüzde 70'ini aldığı söyleniyor. Bu doğrultuda Müslümanların gücünü nasıl değerlendiriyorsunuz?

E.H.: Evet bu duyurunuz doğrudur.

A.K.: Siz bizzat İranlı ya da Lübnan Hizbullah'ından kimse ile karşılaştınız mı?

E.H.: Öldürdüklerimiz kişilerin cebinden bizzat ben İran parası çıkarttım. Ancak pasaport ya da kimlik anlamında bir şey görmedim. Bizim bir komutan arkadaşımızın elinde Lübnanlı bazı kişiler vardı. Onları kurtarmaya Hizbullah'tan bazı kişilerin geldiğini biliyoruz. Onları kurtarmak için birkaç kez baskın yaptılar, biz de onları püskürttük. Kimseyi öldürmedik ama biliyorduk.

A.K.: Kesin olarak Hizbullah'tan olduklarını biliyorsunuz yani.

E.H.: Evet. Babusselam'dan girerek içerde ilerleyen siyah araçların bilgileri bize geliyordu. Bize Hizbullah'ın Lübnanlıları kurtarmak için baskın yapacağını iliyorlardı.

Bizim birliklerimiz Selam'a yakın olduğu için o taraftan giriyorlardı.

A.K.: O yüzden o bölgeye geliyorlardı o zaman. Ezaz, Kilis'in yanında zaten çok yakın. Orası değil mi?

E.H.: Evet.

A.K.: Türkiye Müslümanlarının ilişkilerini nasıl görüyorsunuz?

E.H.: İnşallah Suriye, Türkiye'nin bu yardimlarına bu zulümden kurtulduktan sonra en güzel şekilde karşılık verir.

A.K.: Allah razı olsun. Çok teşekkür ediyoruz. Bize iletmek istediğiniz başka bir şey var mı?

E.H.: Özellikle Türkiye Hükümetini takdir ediyoruz. Ailem 48 kişi ve hepsi Kilis'te. Bu toprağı öpüyorum. Beni ve namusumu Esad'ın zulmünden korudu, tedavi olabilmem için yardım etti. Üzerimizde hakları büyüktür.

Geçen Ayın (Şubat 2013) İslam Dünyası Gündemi

Derleyen: Ahmed TAYYAR

AFGANİSTAN

Taliban artık polis

ABD öncülüğündeki koalisyon güçleri 2001'de Afganistan'a girdiklerinde Taliban'a karşı kolay bir zafer kazanacaklarını bekliyorlardı. Başkent Kabil ve çevresi ilk aylarda koalisyonun denetimine girse de ülkenin kalanındaki Taliban hâkimiyeti kırılmadı. Bugünlerde hem Taliban'ın başlatacağı yeni bir saldırı dalgasına karşı hazırlık yapılıyor hem de Kabil ve Washington uzun süredir Taliban'la anlaşmanın yollarını arıyor. Geçtiğimiz birkaç hafta içinde ABD Başkanı Barack Obama ve İngiltere Başbakanı David Cameron ile görüşen Afganistan Devlet Başkanı Hamid Karzai, Taliban temsilcileri ile görüşmeye hazır olduklarını deklere etti.

Pakistan'dan Destek

Afgan Yüksek Barış Konseyi adıyla oluşturulan ve Karzai'nin bizzat desteklediği bir oluşum, olası bir anlaşmanın çerçevesini belirleyebilecek bir rapor hazırladı. Yol haritası niteliğindeki taslak geçtiğimiz Aralık ayında basına yansıdı. Taslakta, Taliban'a siyaset yolu açan ve yönetimde yer veren öneriler dikkat çekiyor. Sayılan öneriler arasında Herat valiliği gibi yerel bölgelerde yönetim, polis teşkilatında üst düzey kadro ve kabine üyeliği yer alıyor.

Bölgenin en önemli aktörlerinden Pakistan, bir süredir dikkatli biçimde barış görüşmelerini destekliyor. Geçtiğimiz haftalarda 26 Taliban üyesinin Pakistan tarafından salıverilmesi, İslamabad'ın bu yönde attığı bir adım olarak değerlendiriliyor. Pakistan Ulema Konseyi Başkanı Mevlana Tahir Aş-

rafi 'Taliban olmadan Afganistan'da barış sağlanamaz' diyerek görüşmelere tam destek beyan etti.

Etnik Engel

Kabil ve İslambad'dan gelen olumlu sinyaller önemli olarak değerlendirilse de bölgenin karışık etnik yapısı görüşmelerin önündeki en önemli engel olarak görülüyor. Karzai'nin de mensubu bulunduğu Peştunlar Afganistan'da nüfusun çoğunluğunu ve Taliban'ın temelini oluşturuyor. Bugüne kadar Talibanla mücadele eden Tacik ve Hazaralar da bu duruma dikkat çekerek görüşmelerin etnik bazlı yapıldığını öne sürüyor. Ülkedeki Hazaraların önemli isimlerinden Hacı Muhammed Muhakik, 'Devlet başkanı olaya etnik temelli yaklaşıyor, Taliban'ın kalbini kazanarak seçimleri almayı amaçlıyor' dedi. Peştunlar dışında kalan etnik gruplar da, görüşmelerde kendilerine yer verilmesinden şikâyetçi.

Üç Taraf da Çok İhtiyatlı

Taliban ve Kabil yönetimi arasında görüşmelerin başlayabilmesi için aşılması gereken eşikler bulunuyor. Taliban, bugüne kadar sürdürdüğü 'Karzai'nin Amerikan kuklası olduğu' söylemini terk etmiş değil. Ayrıca Taliban içinde de görüşmeler konusunda fikir ayrılıkları yaşandığı biliniyor. Bazı komutanlar, masaya oturulmasını desteklerken, bazıları savaşmakta ısrarlı. Karzai de Taliban'ın mevcut yönetimi Taliban tarafından yasal temsilci olarak tanınmasını ve görüşmelerin Yüksek Barış Konseyi ile yapılmasını ön koşul olarak ortaya koydu. Bu koşullar da Taliban tarafından henüz kabul edilmiş değil. 2001'den beri Afganistan'da bulunan Washington ise tüm bu gelişmeleri ihtiyatla takip ediyor.

İki Taraf da İyi Niyet Bekliyor

Kabil üzerinden ABD ile barış görüşme-
ri yapan ve bu amaçla Katar'ın Doha kentinde
bir ofis açan Taliban, iyi niyet göstergesi olarak
Guantanamo'da tutuklu bazı üyelerinin salıve-
rilmesini bekliyor. Ancak ABD, şimdiye kadar bu
konuda iyi niyet göstergesi olarak nitelendirile-
cek bir adım atmadı. Aynı şekilde Washington da
Taliban'ın elinde 1 yıldır rehin tutulan bir ABD as-
kerinin bırakılmasını istiyor.

ARAKAN

Arakan'da Budist vahşet hız kesmiyor

Burma'nın Arakan bölgesi sınırlarında bulunan
Mangodo kasabasının Kadirbil köyünde, katliam-
cı Budist çeteler Müslüman bir genç kıza tecavüz
ederek 5 kişilik ailesini katletti. Yaşanan olayın
Burma Sınır hattı koruma (NASAKA) kuvvetlerinin
desteğiyle, Arakan bölgesindeki Rohingya Müslü-
manlarına yönelik düzenlenen kapsamlı soykırım
operasyonlarıyla aynı döneme denk gelmesi dik-
kat çekti. Ayrıca Mangodo şehrinin güneyindeki
Kameriyye semti de, önceki gece Rakhine Budist-
lerinin katliam saldırılarına maruz kaldı. Saldır-
gan Budist çeteler Arakanlı Müslümanların önde
gelen isimlerinden olan İbrahim Mevlevi Şakir'in
kaldığı evi kundakladı. Bununla yetinmeyen gözü
dönmüş Budist'ler, Tebliğ ve İrşad faaliyetlerinde
bulunan büyük âlim Şeyh Muhammed Nezir'e sui-
kast girişiminde bulundular, ancak başarılı olama-
dılar. Burma dikta yönetimi Budist çetelerin kaos
ve kundaklama girişimlerinin faturasını Rohingya
Müslümanlarına keserek 50'den fazla Müslüman'ı
soruşturma ve yargılamaya başvurmadan cezae-
vine attı.

Yüzlerce Budist İslami bir okula saldırdı

Burma'da Müslümanlara zulüm bitmiyor. Bu
sefer de Budistler tarafından toplu katliama ma-
ruz kalan Müslümanlara ait İslami bir okul saldırı-
ya uğradı. 300'den fazla radikal Budist, geçtiğimiz
Pazar sabahı Burma'nın eski başkenti Bangon şeh-
rinde İslami bir okula saldırdı. Polis güçleri ise böl-
ge yakınında araçları bulunmasına karşın saldırıyı
durdurmak için müdahalede bulunmadı. Rohing-
ya Haber Ajansı'nın Mangodo şehrindeki muha-
biri şu anda uygulanmakta olan gizli bir hükü-
met planından bahsetmişti. Bu plan kapsamında
Bangladeş'ten gelen muhacir onlarca Budist aile,
evleri ve tarla arazileri ellerinden alınan Müslü-
manların mahallelerine ve köylerine yerleştiriliyor.

Diğer yandan Arakan Eyaleti'nin askeri yöneti-
cisi, Rohingya Müslümanları'nın bir sene zarfında

ortadan kaldırılabilmesi için geçtiğimiz Çarşamba
günü Budist rahiplerle bir araya gelerek işbölümü
yaptı. Bilindiği üzere Burma'da Rohingya Müslü-
manları beş yüzyıldır bölgede bulunmasına karşın
ülke topraklarında tanınan etnik gruplar arasında
yer almıyor ve toplu katliama maruz kalıyor.

FİLİSTİN

İsrail Golan'da petrol arıyor

İsrail Enerji ve Su Kaynakları Bakanlığı, Ame-
rikan-İsrail ortaklığı Genie Enerji şirketinin Golan
Tepeleri'nde petrol sondajı yapacağını açıkladı.
Genie Enerji, eski İsrail kabine bakanı Effi Eitam
tarafından yönetiliyor. Golan Tepeleri'nde petrol
arama işlemi, 20 yıl önce Golan'ın iadesinin de
söz konusu olduğu Suriye-İsrail barış görüşmele-
rinin donması ile durmuştu. ABD Başkanı Barack
Obama'nın İsrail'e ziyareti öncesinde gerçekleşen
sondaj izninin, uluslararası kamuoyu tarafından
kınlanması bekleniyor. Suriye'ye ait Golan Tepele-
ri, 1967'deki Altı Gün Savaşı'nda İsrail tarafından
işgal edilmişti. 1981'de İsrail'in egemenliğini ilan
ettiği Golan Tepeleri, "işgal edilmiş toprak" olarak
kabul ediliyor.

Hamas: 'Düşmanla masaya oturmayız'

Filistin İslami Direniş Hareketi (HAMAS) başkan
yardımcısı Musa Ebu Merzuk, yaptığı açıklamada
HAMAS'ın siyasetinin değişmediğini ve İsrail'le
masaya oturup Filistin halkının hakları üzerine pa-
zarlık yapmayacağını belirtti. Ebu Merzuk ayrıca,
HAMAS'ın İsrail ve Mısır devletinin arasında geçen
diyalogun tarafı olmadığını ve bu konuda hiçbir
bilgi sahibi olmadığını açıkladı.

Mısır, tünelleri suyla doldurarak kapatıyor

Mısır askeri kaynaklarından alınan bilgiye göre,
kaçakçılığı ve yasadışı girişleri önlemek amacıy-
la Mısır-Gazze arasındaki yaklaşık 30 tünel suyla
doldurularak kapatıldı. Tünellerden birinde çalışan
Filistinli Ebu Muhammed Berhum AA muhabirine
yaptığı açıklamada, "Mısır güvenlik güçleri, bir-
kaç gün önce tünelleri kapatmaya başladı. Refah
sınır kapısının doğusunda ve batısında birçok tü-
nel kapatıldı. Kapatılan tünellerden gıda ve inşaat
malzemesi geçiyordu" dedi. Tünellerin suyla ka-
patıldığını belirten Berhum şunları söyledi: "Mı-
sır yönetimi, tünellerin kapatılması için 2 yeni su
kuyusu açmaya çalışıyor. Mısır güvenlik güçleri,
tünelleri kapatmak için genellikle atık su kullanı-
yor. Sular, yıkmadığı yerde tünellerin zayıflama-
sına sebep oluyor bu da her an yıkılma ihtimalini
doğuruyor. Refah sınır kapısındaki birçok tünelde
yıkılma tehlikesi nedeniyle çalışma durdu". Mısır'ın

kuzeyindeki geçen Ağustos ayında meydana gelen ve 16 askerin ölümüyle sonuçlanan saldırının ardından Mısır yönetimi, Gazze şeridi ile arasındaki birçok tüneli kapatma kararı almıştı.

İsrail'in Suriye muhaliflerinden korkusu

İsrail muhaliflere silah sevkıyatını gözlüyor. Bir gün bu silahların İsrail'i vurmasından korkuyorlar. Suriye'ye hava saldırısı gerçekleştiren İsrail hükümetinin ana gündeminde şu sıralar Suriyeli muhaliflerin sahip olduğu silahlar var. McClatchy'e konuşan İsrailli bir askeri yetkili, İsrail'in muhaliflere yapılan silah sevkıyatlarına müdahalede bulunmuyor olduğuna dikkat çekti ve 'ama sahip oldukları hakkında emin olmak istiyor' dedi. Başka bir İsrailli yetkili ise, "Biri herhangi bir yere silah gönderebilir, bunu kontrol edemezsiniz. Burada korku, Suriye'deki rejimi vuracak silahların bir gün, İsrail askerlerini vurabilecek olması" diye konuştu.

İşgalcileri 3. intifada korkusu sardı

İsrail ordusunda görev yapan üst rütbeli subaylar, İsrail zindanlarında açlık grevi direnişini sürdüren Filistinli esirlerle dayanışmak için Batı Yaka'nın birçok noktasında başlayan gösterilerin üçüncü bir intifadaya dönüşebileceği noktasında uyardılar. İşgal ordusundaki subaylar, şu anki şartların 2000 yılında başlayan intifadanın şartlarına fazlasıyla benzediğine dikkat çektiler. Üst rütbeli subaylar İsrail radyosuna verdikleri demeçte, Amerika Başkanı Obama'nın bölgeye yapacağı ziyaret öncesinde gereken tedbirlerin alınmadığı konusunda yetkilileri uyararak, gereken tedbirler alınmazsa Batı Yaka'da başlayan şiddet olaylarının daha büyük hadiselerle neden olacağını, sınırın güney kesiminde Hamas, kuzey kesiminde ise Hizbullah ile çatışmalara zemin hazırlayabileceğini ifade ettiler.

Mavi Marmara için Barak özür dilemek istedi ancak...

İsrail Savunma Bakanı Ehud Barak'ın Başbakan Binyamin Netanyahu'ya Mavi Marmara baskınındaki "operasyonel hatalar" nedeniyle Türk mevkidaşından şahsen özür dileme önerisi götürdüğü ancak reddedildiği öne sürüldü. İsrail'in önde gelen gazetelerinden Haaretz'e konuşan Dışişleri Bakanlığı'ndan bir kaynağın aktardığına göre, Savunma Bakanı Barak, İsrail seçimlerinden sonra yumuşayan havayı değerlendirmek amacıyla Netanyahu'ya bir teklif götürdü. İsrail'in Türkiye'den özür dilemesinin önündeki engellerin aşılmasının geçiş sürecinde daha kolay olacağını ifade eden Barak, "Ben nasıl olsa siyaseti bırakıyorum. Özrü de şahsen dilerim. Ardından gelecek her türlü eleştiriyi de üstlenmeye hazırım" dedi.

Roma'da Görüşme İddiası

Bu arada Times of Israel da, İsrail'in girimiyle iki ülke temsilcilerinin üç hafta önce Roma'da görüşmeler için bir araya geldiğini ancak bir sonuç elde edilemediğini bildirdi. Başbakan Netanyahu'nun ulusal güvenlik danışmanı Yaakov Amidror'un Dışişleri Bakanlığı Genel Direktörü Joseph Cichanover ile birlikte Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı Feridun Sinirlioğlu ile bir araya geldiği ve bir çözüm için formül aradığı belirtildi. Ancak Kanal 2 televizyonu görüşmelerden bir sonuç sağlanamadığını ve İsrail heyetinin "eve eli boş döndüğünü" aktardı. Haberde ayrıca Hatnua lideri Tzipi Livni'nin de geçen yıl sonlarında New York'ta Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'yla görüşmek istediği ancak bu teklifin reddedildiği ifade edildi.

IRAK

Iraklı kaç kadın esir var ve kaç tecavüze uğradı?

Irak İçişleri Bakanlığı tutuklu kadınların sayısını açıkladı. Bakanlık tarafından hazırlanan istatistik ürkütücü! El Ensar Sitesi'nde yayınlanan bir habere göre Irak İçişleri Bakanlığı, esir Iraklı kadınların ve içlerinden kaçının tecavüze uğradığını, kaçının öldüğünü, kaçının kürtaj olduğunu açıkladı. Bakanlığın açıklamasına göre rakamlar şöyle: Resmi kayıtlara göre esir Iraklı kadın sayısı: 5130, İçlerinden tecavüze uğrayanların sayısı: 3330, Tecavüz sonucu hamile kalıp hapishanede doğum yapanların sayısı 1200, Zorla kürtaj oldurulanların sayısı: 1830, Toplu tecavüz sebebiyle hayatını kaybedenlerin sayısı 180, İşkence altında öldürülenlerin sayısı 120.

Maliki'nin Kerkük ve Musul üzerindeki kanlı oyunu

Geçmişten günümüze kadar çok sayıda büyük devletin emellerinin olduğu ve bu yüzden güvenli olmayan bir kent imajı verilen Musul ve Kerkük üzerinde yeni oyunlar sahnelenmeye devam ediyor. Saddam'ın idam edilmesiyle tarafsız bir bölge olarak kendi asayişini sağlayan Musul ve Kerkük'te canlı bomba eylemleri sonucu neredeyse her gün yüzlerce insan hayatını kaybediyor. Saldırıların pek çok sebebi var ancak çok sayıda petrol kuyusuna sahip olan Kerkük'ün Bağdat'a bağlanmasını isteyen Maliki'nin de bu saldırılarda etkisi büyük. Çünkü birkaç ay önce kurduğu Dicle Operasyon Gücü'nün başına Saddam'ın "zalim" komutanlarından birini getiren Maliki, Kerkük'e girip güvenliğini sağlamasını istemişti. Buna karşı çıkan Bölgesel Kürt Yönetimi, Maliki'ye Irak Anayasası'nı adres gösterince zaten gergin olan ipler iyice gerilmiş-

ti. Tarafların savaşın eşiğine geldiği o günlerde Talabani'nin Maliki ile yaptığı görüşme sırasında beyin kanaması geçirmesi tansiyonun biraz olsun düşmesine neden oldu. Fakat adını vermek istemeyen Kürt Yönetiminden bir yetkili Maliki'nin amacına ulaşmak için yeni bir oyun oynadığını söyledi. İddialara göre son günlerde Musul ve Kerkük'te üst üste patlayan bombaların arkasında Maliki var. Nedeniyse Maliki'nin şehirde güvensizlik ortamı yaratarak Kerkük'e hakim olacak güvenlik birimlerinin kendine bağlanmasını istemesi. Bu iddiayı güçlendiren gelişmeysen Maliki hükümetinin en son meydana gelen ve 33 kişinin hayatını kaybettiği patlamadan sonra Dicle Operasyon Gücü'nden 1545 askeri Kerkük'ün güvenliğini sağlamak için kente sokmak için karar çıkarmış olması. Öte yandan edinilen bilgiye göre geçenlerde bir grup, Kerkük'teki bazı mahallelere "Kerkük'ü kana bulayacağız" şeklinde broşürler dağıttı. Maliki, adım adım emeline ulaşıyor. Kürt yönetiminin buna ne tepki vereceği merak konusu...

İRAN

Ahmedinejad, İran'a laikliği getirecek

Haziran ayında anayasa gereği üçüncü kez aday olamayacak İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinejad'ın siyasi varisiyle mollaların gücüne savaş açtığı öne sürüldü. İngiltere'de yayımlanan The Times gazetesinin iddiasına göre Ahmedinecad, sağ kolu İsfandiyar Rahim Meşai'nin adaylığının kabul edilmemesi halinde dini lider Ayetullah Ali Hamaney'in kontrolündeki Devrim Konseyi'ni seçimleri gerçekleştirmemekle tehdit etti. Times'a göre Hamaney'le giriştikleri güç mücadelesinde Ahmedinecad ve Meşai, dini liderlerin siyasetteki etkisini dört yıl içerisinde anayasayı değiştirerek kısıtlamayı planlıyor. Adı açıklanmayan İranlı bir kaynağa göre bir toplantı sırasında Meşai 'cami ve devletin ayrılmasını' destekledi.

İran'ın planını Mit bozdu

İran'dan gelen bir gemide silah bulunduğu bilgisi üzerine Sahil Güvenlik ve MİT ekipleri ortak operasyon düzenledi. Vatan Gazetesi'nin haberine göre, Mersin'in Taşucu Limanı'na yanaşan gemide dün öğle saatlerinde yapılan aramada 21 bin mermi ve bir konteynır dolusu Kalaşnikof silah ele geçirildi. Mersin'den KKTC'ye gidecek geminin Kıbrıslı işadamı Ü.Ç'ye ait Akgünler Denizcilik firmasına ait olduğu belirlendi. Elde edilen bilgilere göre silah ve mermi yüklü geminin rotasının İran-Hatay, Hatay-Taşucu, ve Taşucu-KKTC olduğu belirlendi. Silahların KKTC'den Suriye'ye geçirilmesinin planlandığı tahmin ediliyor.

İran: Suriye bizim 35. vilayetimizdir''

İran'ın psikolojik harb üssü olan Ammar Strateji merkezi başkanı ve eski Basij kumandanı olan Hüccetül İslam Mehdi Taib Suriye'yi İran'ın 35. vilayeti olarak nitelendirdi. "Suriye, İran'ın 35. stratejik vilayetidir. Eğer düşman bize saldırırsa ve Suriye ya da Kuzistan'ı işgal etme niyetinde olursa(ahwaz bölgesi) bizim önceliğimiz Suriye'yi korumaktır. Suriye'yi elde tutarsak, Kuzistan'da geri gelir ama Suriye'yi kaybedersek bu Tahran'da da kaybettik demektir. Suriye bir orduya sahip, fakat şehirlerin içlerinde sokak savaşı yürütebilmek kabiliyetinden mahrum. İran'ın ön cephesi Suriye'dedir. Bundan dolayıdır ki İran yönetimi, Suriye'ye sokak savaşını yürütebilmek için kendi birliklerinizi oluşturmanız gerekir teklifini getirdi.

İran'dan tehlikeli oyun! İran, Suriye'de...

Amerikan medyasının isimsiz bir istihbarat kaynağına dayandığı habere göre İran ve Hizbullah'ın Beşar Esad'ın çekilmesi durumunda Suriye'de kendi çıkarlarını korumaları amacıyla askeri birlik kurmayı planladıkları iddia edildi. Amerikan Washington Post gazetesinin ismini açıklamadığı Amerikan ve Ortadoğu sözcülerine dayandırarak yayınladığı haberde İran'ın Suriye'de 50 bin kişilik farklı türde gönüllü askeri kuvvetler oluşturmayı planladığı iddia edildi. Gazeteye açıklama yapan kaynak "Şu an için niyetleri Suriye rejimine yardım etmek, ancak İran için önemli olan kendisine bağlı, güveneceği bir askeri kuvvete sahip olmaktır. İran stratejisi iki istikamette gelişiyor. Birincisi Esad'a destek olmak, ikincisi ise Esad'ın düşmesi durumunda kendine bir alan hazırlamak" dedi. Gazete ayrıca Esad hükümetinden kalanların muhtemelen Tahran'a sıkı bir şekilde bağlı bir kıyı yerleşim bölgesi oluşturacaklarını yazdı.

LÜBNAN

Şeyh'ten 'defterini dürün' emri

Lübnan'ın Sayda kentindeki Bilal Bin Rabah Camisi'nin İmamı ve din adamı Şeyh Ahmed el-Esir el-Hüseyni, Suriyeli muhaliflere seslenerek, 'Katil Suriye yönetiminin defteri dürülene kadar mücadeleye devam edin' çağrısında bulundu. İsmi, geçen Kasım ayında Lübnan Hizbullahı ve taraftarları arasında Lübnan'da yaşanan çatışma sonrası 3'ü Hizbullah mensubu olmak üzere 5 kişinin ölümüyle sonuçlanan olaydan sonra duyulmaya başlanan Şeyh Esir, Suriyeli muhaliflerin direnişine destek verdiğini ifade etti. Şeyh Esir, gelecek Cuma günü Suriye devrimi çerçevesinde ülkede yeni halk faaliyetlerinin olacağını söyleyerek, konu hakkında detaylı bilgi vermekten kaçındı.

Hizbullah

Lübnan Hizbullah'ının Suriye meselesi karşısında takındığı tavrı değerlendiren Şeyh Esir, 'Bu Suriye halkına yönelik işlenen bir suçtur' diye konuştu. Hizbullah karşıtı söylemleriyle tanınan Ahmed Esir Hüseyini, tepkisinin Hizbullah'ın haksız eylemlerinden kaynaklandığını söyledi. Şeyh Hüseyini, Hizbullah yetkilileriyle herhangi bir görüşme yapmadığını dile getirdi.

MISIR**'Ahmedinejad'a ayakkabı fırlattım, çün-kü...'**

Mısır'ın başkenti Kahire'de İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinejad'a ayakkabı fırlatan eylemci İzzeddin Halil el-Casim (33), İran yönetiminin Esed rejimine verdiği destek dolayısıyla bu eylemi gerçekleştirdiğini söyledi. Casim, 'İran yönetiminin Esed rejimine verdiği destek dolayısıyla Ahmedinejad'a ayakkabı fırlattım, yaptığım az bile. Dünyanın neresinde olursa olsun aynı şeyi tekrar yaparım' dedi. Eylemi gerçekleştirmeden önce Kahire'de Ahmedinejad'ın resimlerini taşıyan gençlerle karşılaştığını ve gördüğü manzaranın kendisini çok rahatsız ettiğini, bunun üzerine Ahmedinejad'ın camiden çıkmasını beklediğini belirten Casim, 'Bütün despot liderlerin ayakkabıya karşı kompleksleri var. Bu nedenle ayakkabıyı seçtim' ifadesini kullandı. Yaptığının kişisel bir eylem olmadığını öne süren Casim, ayakkabıyı fırlattıktan sonra rahatlamadığını dile getirdi. Evli ve 3 çocuk sahibi olan Casim, '9 aydır Suriye'deki ailemi göremiyorum. Onlara pasaport çıkarmak için çok uğraştım ancak pasaport alamadığım için onları Mısır'a getiremedim' şeklinde konuştu. Suriye'nin Halep kentindeki bir camide vaiz olarak görev yapan Casim, 2004 yılında Mısır'a ilahiyat eğitimi almak için geldiğini, Tanta Üniversitesi'nde yine ilahiyat alanında yüksek lisans tezi hazırladığını kaydetti.

Ahmedinejad'a Kahire'de ikinci saldırı

Resmi temaslar için Mısır'ın başkenti Kahire'de bulunan İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinejad, son dört gün içinde ikinci saldırıya uğradı. Al Arabiya televizyonu, İranlı bir diplomatın evindeki kabul törenine katılan Ahmedinejad'ın, eve nasıl girdiği bilinmeyen bir kişinin saldırısına uğradığını belirtti. Saldırgan, İran liderine birkaç adım kala korumacılar ve Mısır polisi tarafından etkisiz hale getirilerek gözaltına alındı. Ahmedinejad'a doğru koştuğu sırada, "Ahmedinejad'a ölüm! Esed'e ölüm!" diye bağırdığı öğrenildi. Tutuklanan kişinin ismi ve uyuğu açıklanmadı.

MALİ**Mali'de etnik tasfiye mi yapıldı?**

Fransız ordusunun isyancılara karşı gerçekleştirdiği askeri müdahale sonucunda ülkesinden kaçmak zorunda kalan Muhammed Vuld Haddemin, Moritanya sınırında AA muhabirine konuştu. Vuld Haddemin, 'Biz buraya Timuktu'dan geldik. Mali askerleri Arap ve Tuareg halkını evlerinden çıkartıyor, eşyalarına da el koyuyor. Elhamdulillah biz kaçıp kurtulduk. Evimizi, eşyalarımızı, hayvanlarımızı orada bıraktık. Mali'de savaş yok, Arap ve Tuareg halklarının tasfiyesi var' dedi. Fransa ordusuna ait uçakların ülkede bombardımana devam ettiğini söyleyen Vuld Haddemin, 'Mali ordusu halktan bazılarını milis gücü olarak kullanıyor. Mali'de ten rengi koyu siyahı olmayanların hayatı tehlikede' diye konuştu.

SOMALİ**Devlet başkanı kapıda kaldı!**

Somali Devlet Başkanı Hasan Şeyh Mahmud, resmi ziyarette bulunduğu İngiltere'de zor anlar yaşadı. İngiltere Başbakanı David Cameron ile görüşmek için başkent Downing Sokağı 10 Numara'daki resmi konutuna giden Mahmud, kapıda kaldı. Cameron, Mahmud'u karşılamak için gecikince Somali Başkanı bir süre beklemek zorunda kaldı. Mahmud'un ne yapacağını bilemeden kapıya baktığı anlar gazeteciler tarafından görüntülendi.

SURİYE**Muhalliflerden dünyaya boykot!**

Suriye'de özgürleştirilmiş bölgelerde hükümet kuracaklarını, başbakanın ise 2 Mart'ta İstanbul'da yapılacak toplantıda belli olacağını açıklayan Suriye muhalefeti, Suriye'nin Dostları toplantısından çekilme, ABD ve Rusya'ya da gitmeme kararı aldı. Suriye'nin kuzeyinde kurtarılmış bölgelerde hükümet kurmaya hazırlanan muhalefetin çatı örgütü Ulusal Konsey, ülkedeki şiddete sessiz kalındığı gerekçesiyle tarafları boykot etme kararı aldı. Buna göre Suriye Ulusal Konseyi temsilcileri, gelecek ay Roma'da yapılması planlanan Suriye'nin Dostları toplantısına katılmayacak, Rusya ve ABD'ye gitmeyecek.

SUK'un Sözcüsü Velid el-Bunni, Arapça yayın yapan France 24 kanalına yaptığı açıklamada "Bir eyleme dönüşmeyen açıklamaları dinlemeye devam etmek istemiyoruz" dedi. El Bunni, önceki gün Suriye'nin kuzeyindeki 'özgürleştirilmiş bölgelerde' hükümet kurulmasını beklediklerini söylemişti. Buna göre hükümet üyeleri ve 'başbakan'

2 Mart'ta İstanbul'daki toplantıda belli olacak. El Bunni, Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ı kas ederek "Dünyanın, Suriye halkını iki yıldır kesen bir kasaptan koruma sorumluluğu vardır" diye konuştu. Suriye muhalefeti, özellikle Suriye halkına yönelik şiddetin yeterince kınanmamasından rahatsız. Nitekim SUK'tan El Bunni adına yapılan açıklamada, "Yüzlerce savunmasız sivilin Scud füzeleriyle katledilmesi ve tarihi Halep şehrinin sistematik bir tarzda yok edilmesine" işaret edilerek, "Rusya liderlerini, rejime verdikleri silah desteğini devam ettirmeleri dolayısıyla ahlaki ve siyasi açıdan özellikle sorumlu tutuyoruz" denildi..

Hizbullah'ın eski genel sekreterinden çarpıcı açıklamalar

Bu haftaki televizyon söyleşisinde Hizbullah'ın Suriye rejimi yanında savaştığını teyit eden Tufeyli "Suriye'de çocukları öldüren, halkı dehşete düşüren ve evleri yıkan Hizbullah mensupları şehid sayılmayacak ve sonları cehennem olacaktır." dedi. El-Arabiya'da yer alan habere göre Tufeyli ayrıca Suriye'deki Şiilerin kendileri için savaşacak kimseye ihtiyaçları olmadığını vurguladı. Şii savaşçıların korumak için akın akın gittikleri söylenen türbe hakkında da konuşan Tufeyli "Suriye'deki Şiiler kendilerini savunmak için birilerine muhtaç değiller. Onların başına bela açan biziz. Seyyide Zeyneb'in türbesinin korunmaya ihtiyacı yok çünkü Sünni mezhebi mensuplarınca da çok seviliyor." dedi. Ve Suriye'deki Hizbullah savaşçılarının sadece "rejimi ve onun suçlarını" korumak için orada bulunduğunu belirtti.

Medyada yer alan haberlerde Özgür Ordu'nun Suriye sınırındaki Hermel'de bir Hizbullah üssüne saldırı düzenlediği iddia edilmiş ama bu bilgi doğrulanmamıştı. Hermel'in bir kasabası olan el-Kasr Suriye'deki çatışmalara katılan Hizbullah savaşçılarının merkezi olarak biliniyor.

Tufeyli aynı zamanda Lübnan ordusunu da eleştirdi ve Hermel'den Lübnanlıların Suriye'deki savaşa dahil olmalarının neden engellenmediğini sordu. Tufeyli Suriye'de öldürülen tüm Şiilerin sorumluluğunun Hizbullah'ın üzerinde olacağını söyleyerek buradaki çatışmadan tek karlı çıkanın Siyonist düşman olduğunu vurguladı.

Suriyeli muhaliflerden Hizbullah'a ultimatom

Özgür Suriye Ordusu (ÖSO) Lübnan merkezli Hizbullah örgütüne, Suriye topraklarına saldırılara son vermesi için 48 saat verdiği ilan etti. ÖSO direnişçileri, Hizbullah'ın Suriye'de askeri eylemlere son vermesi durumunda yanıt ateşi açarak Lübnan topraklarına gireceğini açıkladı. Açıklamada ayrıca Lübnan'ın Suriye'ye sınır olan Hemel kenti sakinlerine, Hizbullah'a ait füze sistemlerinden ve askeri noktalardan uzak durmaları tavsiye ediliyor.

Lübnan medyasına göre geçtiğimiz Pazar günü Hizbullah, Suriye'de bir çatışma sırasında üç Şii Lübnanlının hayatını kaybettiğini açıklamıştı. ÖSO direnişçileri, üyelerinin Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'dan yana savaştığı için Hizbullah'ı suçluyor.

Hariri: Hizbullah'ın Suriye'de ne işi var?'

Hariri yaptığı açıklamada, Hizbullah'ın, Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'e doğrudan askeri destek sağlamak için Suriye krizine girmekte ısrarcı olduğunu belirterek, "Hizbullah'ın esas görevi, artık İsrail'e karşı direniş değildir" diye konuştu. Hizbullah'ın Lübnan topraklarından Suriye'ye geçerek Özgür Suriye Ordusu'na (ÖSO) saldırı düzenlemesine Lübnan hükümetinin seyirci kaldığını ileri süren Hariri, "Hizbullah'ın Suriye cephesinde ne işi var? Suriye'deki silahlı grupların saldırılarını durdurmak görevimiz olsa bile, Lübnan sınırlarını savunma hakkını Hizbullah'a kim vermektedir" sorularını dile getirdi. İran'ın "gece gündüz Beşar Esad rejimini kurtarmak için çalıştığını" ve bu çabanın Lübnan ayağında Hizbullah'ın olduğunu iddia eden Hariri, "Lübnan, bu çabalara destek olma görevini asla kabul etmeyecektir. Lübnan hükümeti de, ulusal istikrarı bozacak bu çirkin ve pervasız olaylar karşısındaki sessizliğinden sorumludur" ifadelerini kullandı.

Hizbullah, daha önce Nusret Cephesi'ne bağlı militanların Suriye sınırında Hizbullah'ın devriye gezen güçlerine kanlı saldırılarda bulunduğunu öne sürerek, Lübnan-Suriye sınırında bulunan 8 köyde seferberlik ilan ettiğini açıklamıştı. Öte yandan bazı kaynaklar Hizbullah'ın sınırdaki bazı köylere füze rampaları kurduğunu ve büyük toplar yerleştirdiğini iddia etmişti. ÖSO ise Hizbullah'ın, Suriye'de kendi kontrolündeki bölgeleri bombaladığını iddia ederek, saldırıların durdurulmaması halinde misillemede bulunacaklarını açıklamıştı.

PYD ve Özgür Suriye Ordusu barış anlaşması imzaladı

PYD ve Özgür Suriye Ordusu arasında yaşanan şiddetli çatışmaların ardından bugün iki taraf arasında barış anlaşması imzalandı. 11 maddeden oluşan anlaşmaya göre silahlı gruplar kenti terk edecek ve bütün güçlerin katılımıyla bir şehir yönetimi kurulacak. 8 Kasım 2012'de PYD'nin silahlı kanadı YPG ile Özgür Suriye Ordusu güçleri arasında Resulayn'da (Serêkaniyê) çatışmalar başlamıştı. Kısa süreli yapılan anlaşmalar birkaç kez bozuldu. Çatışmalarda şuana kadar her iki taraftan da onlarca kişi hayatını kaybetti. İki taraf arasında süren görüşmelerin sonucunda bugün YPG ve Özgür Suriye Ordusu arasında 11 maddeden oluşan bir anlaşma imzalandı. Ayrıca anlaşmada herkesin "Suriye, Suriyelilerindir" sloganıyla hareket etmesi gerektiği belirtildi.

Rukye Tedavisi ve Muska Takmak Üzerine Notlar - I

Muhammed İMAMOĞLU

İnsan dünyaya gelişinden itibaren imtihan süreci işlemektedir. İnsanın dünya yaşamında karşılaştığı en büyük imtihanlardan birisi hastalıklardır. Hastalıklardan korunma ve tedavide insanüstü güçlerden yardım isteme inancının ilk insanın yaratılışıyla başladığı varsayılmaktadır. Çünkü her insan gibi ilk insan da hasta olmuş, tedavi yolları aramış ve gerek keşfettiği gerek kendisine öğretilen tedavi metotlarını uygulamıştır.

Bu metotlardan birisi de, kuşkusuz kendisini yaratan yegâne güç sahibinden yardım istemektir. Böylesine köklü bir yöntem, zaman içinde çeşitli değişikliklere uğramış, azalmış, çoğalmış, şekil değiştirmiş, ancak bir olgu olarak varlığını günümüze kadar korumuştur. İnsanlar, hâlâ tedavisi olmayan/olmadığına inanılan hastalıklarda veya kimi hastalıkların alternatifsiz tedavi yöntemi olarak gördükleri **'okuyarak tedavi'** demek olan **'rukye'**yi uygulamaktadırlar. Ancak, hakkında yeterli bilgi sahibi olmaksızın rukye yapılması ve yaptırılması, halka mal olmuş diğer birçok alışkanlıkta olduğu gibi, rukyede de tartışmalara ve ihtilaflara sebep olmaktadır.

Kur'an, şifa vermede tasarruf sahibinin Allah(cc) olduğunu ve insanın aynı kudrete sahip başka bir varlık öne sürmesinin Tevhid inancını zedeleyeceğini bildirmektedir. Aynı şekilde, şifanın da ancak Allah(c.c) tarafından lütfedildiği bilinciyle hareket etmemizi istemektedir. Bu uyarıların temelinde, insanoğlunun bu kudreti başka varlıklarda görme eğilimi yatmaktadır. Günümüzdeki uygulamaların da birçoğunda bu

eğilimin varlığı gözlenmektedir. Memleketimizde ve İslam âleminde rukye ve muska uygulamalarında yapılan yanlışlar, sadece ilgili şahısları etkilemekle kalmamakta, doğrudan veya dolaylı olarak bütün Müslümanları bu hataların faturalarını ödemek zorunda bırakmaktadır.

Bütün bunların yanı sıra bazı hadislerde rukye yapılması, yaptırılması ve muska türü şeylerin taşınması yasaklanırken, bazı hadislerde de rukyeye ve muskaya izin verilmesi kafaları karıştırmaktadır. Bu sebeple birbirine zıt veya öyle görünen rivâyetlerin cem ve te'lifi zorunludur. Bu hususta, konu ile ilgili bütün rivayetlerin tespit edilmesi, Kur'an ve sahih hadisler ışığında değerlendirilmesi ve uygulamaların elde edilen sonuçlara göre düzenlenmesi gerekmektedir. Böyle yapılmadığında, Sünnette olmayan bazı uygulamaların sünnete mal edilmesi veya sünnette var olan bir uygulamanın güya yine sünnete dayanarak reddedilmesi söz konusu olacaktır. Nitekim bundan dolayı, bu konuda farklı düşünenlerin birbirlerini tekfire giden suçlamalarda bulundukları görülmektedir.

Yukarıda zikretmeye çalıştığımız sebeplerden dolayı **'Rukye (okuyarak tedavi) ve buna bağlı muska veya nazarlık taşımak'** konularını müstakil bir makale olarak ele almayı uygun gördük. Tefvik Allah(c.c.)'tandır.

İSLAM'IN ŞİFA KAVRAMINA BAKIŞI

Şifa kelimesi, hastalıktan kurtulmak, selamete kavuşmak, iyileşmek ya da deva gibi

lûgavî anlamları ifade etmektedir.¹ Terim anlamıyla şifa kavramını, "Bedeni ve ruhi bir hastalığın son bulması, bir hastalıktan kurtulma, hastalığa neden olan etkenlerin ortadan kalkması" şeklinde tanımlamamız mümkündür.²

İnsanoğlunun, ruhun mahiyetini tam manasıyla kavrayamayacağından hareketle ruhsal hastalıkları, insanın kâmil manada tedavi etmesi mümkün gözükmemektedir. İnsanı en iyi tanıyan, onu en güzel bir biçimde yaratıp ona şekil veren, güzel bir tertip ile terkip eden³ ve ona şah damarından daha da yakın olan Allah'tır.⁴ Bu nedenle onun maddi manevi bütün hastalıklarını en iyi bilen ve bunlara reçeteler sunabilecek olan da Allah'tır. Bunun için Kur'an'ın şifa konusuna temel yaklaşımı, şifayı verenin yalnız Allah olduğu şeklindedir.

"Hastalandığım zaman bana şifâ veren O'dur."⁵ âyetinde Hz. İbrahim'in, hastalandığı zaman kendisini şifaya kavuşturan yüce Rab olduğunu belirterek hastalığı tedavi edip şifaya kavuşturmanın, Allah'ın bir lütfu ve nimeti olduğuna işaret edilmiştir.

Hz. Muhammed de, hastalıklardan korunmayı, hastaların tedâvî olmalarını öğütlemiş, geçici hastalığın yayıldığı bir yere gitmemeyi, bulundukları yerde sarî (veba) hastalığın yayıldığı bölgede bulunanların, oradan başka yerlere gitmelerini öğütleyerek sarî hastalıkların başka yerlere taşınmasını önlemek istemiştir. Aşağıdaki sözleriyle hastaları tedaviye yöneltmiştir:

"Ey Allah'ın kulları, tedavi olunuz. Çünkü Allah, koyduğu her hastalığın ilâcını da koymuştur. Yalnız bir derdin çâresi yoktur, o da ihtiyarlıktır."⁶, **"Allah, indirdiği her hastalığın şifâsını da indirmiştir."**⁷

Tedavi için ilaçları almak ve kullanmak meşru olmakla beraber, tesir ve şifanın Allah'tan olduğunu bilmek, doğru bir inanç ve sağlıklı bir düşüncenin gereğidir. Çünkü hastalıkları yaratan Allah olduğu gibi, uygun ilacı yaratarak, şifayı veren de sadece Allah'tır.

İnsan doğasında öncelikli olarak var olan sıhhattir, hastalık sonradan olma, arızî/gelip geçici bir durumdur. Ne var ki pek çok insan sürekli içerisinde bulunduğu sıhhatin kıymetini bilip kendisini sağlıklı kılan Yüce Yaratıcıya la-yığı ile şükretmez de, arada sırada hastalanınca hemen sızlanmaya, şikâyet etmeye başlar. Bize Kur'an'da örnek olarak sunulan ve amansız hastalıklara yakalanan Eyyub Peygamber, asla şikâyet etmemiş, sızlanmamış ve hep sabretmiştir. O, hastalığının en şiddetli anlarında şöyle diyordu: **"Yüce Allah'ın bana lütfettiği seksen yıllık bolluk ve sağlığa karşılık, yedi yıllık sabır çok mu?"**⁸

Peygamberimiz (sav) de şöyle buyurarak sağlıklı iken sıhhatin kıymetini bilmenin, onu korumanın ve sağlıklı iken yapılması gerekenleri yapmanın gereğine vurgu yapar: **"Şu beş şey gelmeden, beş şeyin kıymetini bil: Ölüm gelmeden hayatının, hastalık gelmeden sağlığının, meşguliyet gelmeden boş vaktinin, ihtiyarlık gelmeden gençliğinin, fakirlik gelmeden zenginliğinin kıymetini bil..."**⁹

İster fiziksel ister ruhsal hastalıklar olsun, insanın bu dünya hayatında karşılaştığı her bir sıkıntı, ahiret yaşamı için bir kazanım sayılmaktadır. Hastalık, sıkıntı, musibet istenilmez fakat bütün önlemlere rağmen gelirse bunun için sabretmek, dua etmek, tevekkül ve teslimiyet göstermek gerekir. Kişi şikâyet etmez ve sabrederse o kimsenin birtakım günahları bağışlanır, kendisine sevap verilir ve Allah katındaki derecesi artar. Ancak kişi bir hastalıkla karşılaştığında muhakkak maddi ve manevi çarelere başvurmalıdır. Kişi fiziksel rahatsızlıklarından bir takım tedavi metotlarıyla, ilaçlarla kurtulabilir. Ruhsal hastalıklarından da dua, sabır, zikir, Kur'an okuma, inanç ve ibadetlere sarılarak kurtulabilir.

RUKYE YAPMAK VE YAPTIRMAK

Çoğulu "rukâ, rakiyyu" olan "Rukye", Arapçada "r.k.y" kökünden gelmekte ve yukarı çıkmak, efsun eylemek ve "fî" harf-i cerriyle, kulağına fısıldamak anlamlarına gelir.¹⁰

Rukye, hastalıkların iyileştirilmesi ve zararın defedilmesi isteğiyle Kur'an okumak ve dua

1 İbn Manzûr, Lisânü'l Arab, XIV. 436, Daru's-Sadr, Beyrut, 1990; Rağîb el-İsfehânî, Müfredat-ı Elfaz'ı Kur'an, Sh: 459, Daru'l Kalem, Şam, 1992,

2 Büyük Larousse Sözlük ve Ansiklopedisi, Gelişim Yayıncılık, İstanbul, 1986, XVIII, 11074.

3 İnfitâr, 82/6-8.

4 Kaf, 50/16

5 Şuara, 26/80

6 İbn Mâce, Tıb, 3456; Tirmizî, Tıb, 2038

7 İbn Mâce, Tıb, 3438, 3439

8 Razî, Tefsîr, XXII, 206 (Enbiya 83-84).

9 Münâvî, Feyzu'l-Kadîr, II, 16.

10 Doç. Dr. Veli Atmaca, Hadisler Çerçevesinde Cahiliyyede Majik Tedavi Geleneği, Ç.Ü. İlahiyat Fak. Dergisi 2010, Sh:7

etmek demektir.¹¹ Bazı kaynaklarda da Rukye: 'Bir hastalığa, musibete -humma, sara vs.- uğrayan kişinin iltica maksadıyla yaptığı dua' ¹²olarak tarif edilmiştir.

Kur'an-ı Kerim'de rukye masdarından türeyen tek kelime, ism-i fâil kalıbında geçmektedir: Kıyame Suresinin 27. ayetinde "Tedavi edebilecek kimdir, denir." Kıyametin anlatıldığı surede ölümle burun buruna gelen insanlar tasvir edilmektedir. İnsanların kıyamet günündeki durumu, ölmek üzere olan bir hastanın başında, yakınlarının son bir ümit peşinde koşuşturdukları âna benzetilmektedir.

Rukye, Cahiliyyede de uygulanan bir tedavi metodudur. Birçok hastalık ve zehirlenmelere karşı rukye yapıldığı, bunu meslek edinen kimselerin olduğu bilinmektedir. Rukye, daha çok iplik üzerine okuma ve atılan düğümler şeklinde uygulanmaktaydı. Ayrıca bizzat hastanın kendisine, ağrı hissedilen yere okumak ve üfleme, efsunlamak, büyüden kurtulmak için boncuk ve nazarlıklar kullanmak şeklinde de yapılmaktaydı.

Başta da zikrettiğimiz gibi bazı hadislerde rukye yapılması ve yaptırılması yasaklanırken, bazı hadislerde de rukyeye ve muskaya izin verilmesi kafaları karıştırmaktadır. **Bu sebeple önce rukye yapılması- yaptırılmasını yasaklayan hadislerden birkaçını nakledeyim:**

1) Mugire ibn Şu'be (ra)'den: Rasûlullah (sav) "Kim dağlama ile tedavi olur veya rukye yaptırırsa, tevekkülü terk etmiş olur" buyurdu.¹³

2) İmran ibn Husayn (ra)'dan: Rasûlullah (sav) şöyle buyurdu: "Ümmetimden yetmiş bin kişi hesap sorulmaksızın cennete girecektir". (Ashab) Onlar kimdir Ey Allah'ın Rasûlü? diye sordular. Rasûlullah (sav) "Rukye yaptırmayan, uğursuzluğa inanmayan ve dağlama yaptırmayan ve Rablerine tevekkül edenlerdir" buyurdu. Ukkâşe kalktı ve "Benim de onlardan olmam için dua buyur" dedi. Peygamberimiz (sav) "Sen onlardan mısın" buyurdu. Bir adam daha kalktı ve "Ey Allah'ın Nebisi, benim de onlardan olmam için dua buyur" dedi. Peygamberimiz (sav) "Ukkâşe seni geçti" buyurdu.¹⁴

3) Zeyneb bint Muaviye (ra)'den: Evimize humra hastalığına rukye yapan bir kocakarı gelirdi. Bir yatağımız vardı. Abdullah, öksürüp ses çıkarmadan eve girmezdi. Bir gün eve geldi. Kocakarı Abdullah'ın sesini duyunca (yatağın altına) saklandı. Abdullah geldi ve yanıma oturdu. Bana dokunduğunda (boynumdaki) ipi fark etti ve "Bu ne?" diye sordu. "Benim için humra hastalığına karşı yapılmış bir rukyedir" dedim. İpi çekti, parçalayarak attı ve "Abdullah ailesi şirk tenezzül etmeyecek durumdadır. Ben Rasûlullah (sav)'ın "Rukyeler, temîmeler ve tiveleler şirk tir" dediğini işittim" dedi.¹⁵

4) Rukye, temîme ve tivele şirk tir"¹⁶

Şimdi de rukye yapılması- yaptırılması na izin veren hatta emreden hadislerden birkaçını nakledeyim:

1) Câbir ibn Abdillâh (ra)'dan: Rasûlullah (sav) rukyeyi nehyetti. Amr ibn Hazm ailesi Rasûlullah (sav)'a gelerek "Ey Allah'ın Rasûlü, bizim akrep sokmasına karşı yaptığımız bir rukye vardı. Ancak siz rukye yapmayı yasakladınız" dediler. Rukyeyi arz ettiler. Rasûlullah (sav) "Bir sakınca görmüyorum. Kim kardeşine bir fayda sağlayabiliyorsa sağlasın" buyurdu.¹⁷

2) Avf ibn Mâlik el-Esca'î (ra)'den: "Biz cahiliyyede rukye yapardık. Rasûlullah (sav)'a, Ey Allah'ın Rasûlü, bu konuda ne dersiniz? diye sorduk. Rasûlullah (sav) "Rukyelerinizi bana arz edin. Şirk ihtiva etmediği müddetçe rukye yapmada bir sakınca yoktur" buyurdular.¹⁸

3) Hz. Âişe (ra)'den: Rasûlullah (sav) bana göz değmesine karşı rukye yaptırmamı emretti.¹⁹

4) Hz. Âişe (ra)'den: "Nebi (sav) rukye yaparken nefes ederdi/üflerdi."²⁰

5) Ya'mer (ra)'den: Rasûlullah (sav)'a "Ey Allah'ın Rasûlü, yaptırdığımız rukyeler, tedavi için kullandığımız ilaçlar ve korunma amacıyla yaptığımız şeyler Allah (cc)'ın takdir ettiği bir şeyi tersine çevirir mi?" diye sordum. Rasûlullah (sav): "Onlar da Allah (cc)'ın takdir ettiği kadehin bir parçasıdır" buyurdu.²¹

15 İbn Mâce, Tıb, 39; İbn Hibbân, XIII, 456. Ayrıca bkz. Abdurrazzâk, XI, 208, 18.

16 Ebû Dâvud, Tıb, 17, nr. 3883.

17 Müslim, Selam, 63; Ahmed, III, 315; İbn Mâce, Tıb, 34.

18 Müslim, Selam, 64; Ebû Dâvud, Tıb, 18; Hâkim, age, IV, 212

19 Buhârî, Tıb, 35; Müslim, Selam, 55, 56; İbni Mâce Tıb, 33;

20 İbni Mâce, Tıb, 38.

21 Tirmizî, Tıb, 21; Kader, 12; Hâkim, age, IV, 199

11 Muhammed Hulusi Yeşil, Rukye Konusunu İşleyen Rivâyetlerin Tesbiti ve Değerlendirilmesi, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Şh:22, Selçuk Üniversitesi, 2007

12 İbnü'l-Esir, en-Nihâye fi garibi'l-hadîsi ve'l-eser, IV, Beyrut, 1979, II, 254, 255;

13 İbn Mâce, Tıb, 23; Ahmed, IV, 249, 251, 253; İbn Hibbân, XIII, 452.

14 Müslim, İman, 371; Ahmed, IV, 436.

6) Âişe (ra)'den: Birimiz rahatsızlandığında Rasûlullah (sav) sağ eliyle onu mesh eder ve "Ey insanların rabbi, sıkıntıyı gider. Şifa ver, şifa veren sensin. Senin şifandan başka şifa yoktur. Hiçbir hastalık bırakmayacak şekilde şifa ver" diye dua ederdi. Rasûlullah (sav)'ın hastalığı ağırlaşınca elini tuttum ve aynı onun yaptığı gibi yapmaya başladım. Elini çekti ve "Allah'ım beni başışla, refiki a'la'yı nasib et" dedi. Baktım ki ruhunu teslim etmişti.²²

7) Ebû Said el-Hudri (ra)den gelen bir riva-yette o şöyle demiştir: "Muhakkak ki Allah'ın Resulü (sav) cin ve insan nazarı değmesinden Allah'a sığınır. Muavvizât (İhlâs, Felak ve Nas) sureleri nazil olunca bunları okudu, diğerlerini terk etti."²³

8) Hz. Enes'in (r.a.) rivayet ettiğine göre: "Peygamberimiz (sav), nazar değmesi, zehirli hayvan sokmasına ve sıracı hastalığından (çıban veya yaradan) dolayı rukye yapılmasına izin vermiştir."²⁴

Rukye konusundaki hadislerle ilgili müstakil çalışması olan **Muhammed Hulusi Yeşil**, bu konudaki hadisleri sıraladıktan sonra der ki: "Çalışmamız sonucunda, rukyeyi yasaklayan 6, onaylayan 39 hadis olmak üzere toplam 45 hadis tespit edilmiştir. Bu hadislerin on tanesi muttefekun aleyh, yirmi dokuzu sahih, birisi hasen-sahih, birisi hasen-garib, üçü de zayıftır. Ayrıca, sadece İbn Mâce'de geçen bir hadis tespit edilmiştir. Hadislerin sıhhatine genel olarak baktığımızda, tamamına yakınının makbul olduğunu görüyoruz.

Rukyeyi yasaklayan hadisleri incelediğimizde, yasağın şirk karışmış rukyelerle alâkalı olduğunu görüyoruz. Bazı hadislerde, cenne-te hesapsız gireceklerin rukye yaptırmayanlar olduğunun belirtilmiş olması, rukyenin mutlak olarak nehyedildiğini göstermez. Bu, bazı insanların sıkıntılar çekerek kendilerini terbiye etmek ve dinin zarurî kabul etmediği bazı tedbirlere tevessül etmeyerek Allah'a tevekkül etmek istemeleri ile açıklanabilir. Çünkü rukye acil müdahale gerektiren hastalıkların tedavisi ile uğraşan bir tıp dalı değildir. Bu hallerde zaten tedaviden kaçınmak mümkün olmadığı gibi, dinin tavsiye ettiği bir şey de değildir. Bu sebeple bazı kimselerin rukyeden uzak durmasını anlayabiliriz.

22 Müslim, Selam, 46, 47, 48, 49; Buhârî, Tıb, 38, 40; Ahmed, VI, 44, 127.

23 Tirmizi, Tıb, 16 ; İbni Mace, Tıb, 33

24 Müslim, Selam, 57-58

Ancak rukyeye izin veren hadisler içerisinde, Rasûlullah (sav)'ın rukyeyi emrettiği hadislerin bulunması, rukyenin tedavi maksatlı yapılabilceğinin delilidir. Rukyeyi yasaklayan hadislerle rukyeye izin veren hadisler birbiriyle tenakuz oluşturmamaktadır."²⁵

RUKYE'NİN HÜKMÜ

Rukye; mubah, haram ve şirk olmak üzere 3 çeşittir:

1. Mubah Olan Rukye: Rukye; Kur'an-ı Kerim'den ayetlerle, Allah'ın isim ve sıfatlarıyla, anlaşılır bir dille yapıldığı takdirde mubahtır. Hatta bazen müstehab da olabilir. Rasûlullah (sav)'tan gelen duaları okumak bu kabildendir.²⁶

Yukarıda zikrettiğimiz rukye yapılması- yaptırılmasına izin veren hatta emreden hadisler; rukyenin, bizzat Resulullah(sav) tarafından kendisi için ve başkası için okuyup üflemek suretiyle kullanıldığını ve rukyenin meşru bir tedavi şekli olduğunu ortaya koymaktadır.

İbn Hacer el-Askalani, âlimlerin şu üç şartın bulunmasıyla rukyenin caiz olacağı üzerinde görüş birliği içerisinde olduklarını bildirmiştir:

a) Allah'ın kelamıyla, isimleri veya sıfatlarıyla olması

b) Arap diliyle veya başka bir dille anlaşılır olacak şekilde yapılması

c) Yapılan rukyenin bizzat faydasının dokunduğuna değil, umulan faydanın Allah tarafından gönderildiğine inanılması.²⁷

İbn Kayyim el-Cevziyye; Rukye tedavisinin hastalıklara şifa vesilesi olduğunu yaşadığı bir olaya dayanarak şöyle anlatır: "Mekke'de bulunduğum sırada bir süre hastalandım, bu süre içinde ilaç ve doktor bulamadım, ben de kendimi Fatiha'yla tedaviye başladım. Zemzem suyun-

25 Muhammed Hulusi Yeşil, Rukye Konusunu İşleyen Rivâyetlerin Tespiti ve Değerlendirilmesi, Sh:72

26 Hasan Karakaya, İslam Akaidi, Sh:215, Beka Yayınları, İstanbul, 2011.

Âlim şahsiyet Hasan Karakaya Hocanın titiz çalışmaları sonucu yazdığı İslam Akaidi kitabı,30 yıllık bir birikimin meyvesidir. İstifademize sunulan bu eser, Türkçe telif akaid kitapları içinde bir numara olma özelliği taşıyor. Piyasadaki derleme eserler ve yanlışlar ile dolu kitaplar göz önünde bulundurulduğunda bu eserin kıymeti daha da artıyor. Okuyucularımızdan, günümüzde düşüncelerin altüst edildiği, hak ile batılın birbirine karıştırıldığı ve dinlerinde samimi olan müminlerin çeşitli şeytani yollarla saptırılmaya çalışıldığı bir zamanda, İslam inancının temel esaslarını delilleriyle zikreden bu kitabı almalarını ve okumalarını tavsiye ediyoruz.

27 İbn-i Hacer El- Askalani, Fethu'l-Bârî bi Şerh-i Sahihî'l-Buhari, 11.Cilt, 352, Beyrut, 1405.

dan bir içimlik alıyor, bu suya defalarca Fatiha'yı okuyor, sonra okuduğum suyu içiyordum. Bu şekilde devam ederek tamamen iyileştim. Bundan sonra çoğu ağrılarımdan kurtulmak için bu yola başvurdum ve böyle yapmaktan dolayı son derece fayda gördüm.”²⁸

Sonuçta Hasan el-Basri, İbrahim en-Nehai, İbn-i Şihab ez-Zuhri, Sevri ve dört mezheb imamlarına göre meşru rukye tedavisinin bir mahzuru yoktur.

Şa'bi, Katade, Said b. Cubeyr ve diğer bazı âlimlere göre ise, rukye tedavisi mutlak şekilde mekruhtur.²⁹ Onlara göre; Sihir şaibesi olmamak üzere ruhî ve bedenî kurtuluş için tesirli dualarla rukye (okuyup üflemek) caiz olmakla beraber, istirkâ yani kendini başkasına okutmak, okuyup üfleme talep etmek, Allah'a sığınmak ve dua etmek için başkasının aracılığını dilemek manasını içine almış olması itibarıyla dinen hoş görülmesi değildir.

2. Haram Olan Rukye: Anlaşılmaz sözler, anlamsız harfler, bilinmeyen isimlerle veya kötü niyetle rukye yapılması haram kılınmıştır.

İslam âlimleri; yasağı, "rukye için okunan dua'da cahiliye küfrünü devam ettiren elfazın varlığına hamletmişlerdir. Bu yasak, bilhassa hicretten önceki döneme aittir. Hz. Peygamber (sav), Medine'de hastalara rukye yapmayı meslek edinenleri dinleyerek, dualarında küfür lafızları olup olmadığını kontrol eder ve olmayanlara izin verirdi. Avf b. Malik el-Eşcai: "Ya Resulullah! Biz, cahiliye devrinde rukye yapardık, bunun hakkında ne buyurursun? deyince, Hz. Peygamber(sav): 'Rukyelerinizi bana arz ediniz, rukye yapmada şirk olmadığı sürece, rukyelerde beis yoktur' buyurdular."³⁰

3. Şirk Olan Rukye: Allah'dan başkasına dua ederek, sığınarak veya yardım dilenerek yapılan rukye, şirktir. Rukyelerin şirke nispeti, bunların açık veya kapalı şirke müncer olacak telakki ve inançların kaynağı olmalarıyla izah edilir. Bunlara şirk ıtlak edilmiş olması, Resulullah(sav) zamanında herkesçe bilinen ve cahiliye devrinden beri uyula gelmekte olan şekli sebebiyledir ki bu şekil, şirki ihtiva eden bir mahiyette idi. Yahut da bunun kullanılması, onun tesir edeceğine olan itikada delalet etmesi sebebiyledir, bu inanç ise şirke götürür. Çünkü

hadiseler, Allah'ın yaratması ve izni ile husule gelmektedir, onsuz muskanın, rukyenin tesiri olmaz.³¹

DEĞERLENDİRME

Sonuç olarak rukye yapmak ve yaptırmamanın caiz olduğunu söyleyebiliriz. Ancak rukyenin en önemli şartı, şifanın Allah (cc)'ın elinde olduğuna inanarak yapmak ve şirki çağrıştıracak söz ve davranışlardan uzak durmaya dikkat etmektir. Bu sözlerden, günümüzde bu işi hiçbir sahipsiz kaynağa dayanmaksızın rant elde etmek amacıyla yapan üfürükçüleri tasvip ettiğimiz anlaşılmamalıdır. Ancak rukyeyi inkâr etmek de mümkün değildir. Çünkü bu konuda vârid olan sahipsiz hadisler vardır. Rukye yapmak ve yaptırmayı birbirinden ayırarak, başkasına rukye yaptırmamanın bir ruhsat olduğu kabul edilirse, bunun terk edilmesi düşünülebilir. Aynı şekilde sedd-i zerâ ilkesi gereği insanlar bu konuda yeterli sahipsiz bilgiye sahip oluncaya kadar rukye yaptırmaktan özellikle de rukyecilerden uzak durmaları tavsiye edilebilir. **Rukye yapmak ise nihayetinde kişinin hastalığına şifa vermesi için Allah (cc)'a niyazıdır. Bunun yasaklanması düşünülemeyeceği gibi, ayet ve sahipsiz hadislerde emredildiğinden dolayı özellikle tavsiye edilmesi ve insanların bu konuda bilinçlendirilmesi gerekmektedir.**

Müslüman, hastalıklar karşısında öncelikle -Allah ve Rasulünün emrine iktidâen- tedavi yollarını aramalıdır. Batıl önyargılarla hareket edip hastalıkları doktorluk ve hocalık olarak ayırmamalıdır. Sonuçta tıp kanunlarını koyan da Allah (cc)'tır. Tıbbın henüz çaresini bulamadığı hastalıklar için Allah (cc)'a niyaz etmekten başka yapacak bir şey yoktur. Unutulmamalıdır ki insan bu dünyaya imtihan maksadıyla gönderilmiştir.³²

Önümüzdeki sayıda -inşallah- Muska ve nazarlık takmak konuları üzerinde duracağız. Selam ve dua ile...

(Devam edecek)

28 İbn-i Kayyim el-Cevziyye, Zadu'l-Mead, IV, 1802

29 Hasan Karakaya, İslam Akaidi, Sh:226

30 Müslim, Selam, 22.

31 İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte Tercüme ve Şerhi, 11.cilt, Sh:354, Akçağ Yay., Ankara, 1991.

32 Muhammed Hulusi Yeşil, Agt, Sh:73-74

Konferans:

İslam ve Beşeri Düzenler - II

Genç Birikim

Konu : İslam ve Beşeri Düzenler

Konuşmacı : M. Beşir ERYARSOY

Tarih : 25 Ocak 2013

İlk bölümünü Şubat 2013 sayımızda verdiğimiz, Genç Birikim tarafından Ankara'da gerçekleştirilen "İslam ve Beşeri Düzenler" konulu Konferansın ikinci bölümünü aşağıda okuyabilirsiniz.

Batı, sürekli olarak insanları belli bir grubu üstün tutup belli bir grubu tahkir etme bakış açısıyla belirlenmiş bir insan kategorisi vardır. Bu eski Yunan ve Roma'da neydi? İşte Atinalılarla Romalılar onların köleleri ve onların dışında kalan barbarlar üçlemesindeydi. Modern dünyada ya da emperyalizmin başladığı dünyada medeni olanlarla olmayanlar ayrımı ortaya çıktı. Bunun arkasında ne var? Romalının ve Atinalının bir özelliği vardı: Romalı ve Atinalı birinci sınıf insandı, öbürleri insan olsa bile henüz haklarını kazanmak üzere olan insanlardır ve Cenab-ı Allah onları Romalıların ve Atinalıların hizmetinde olsun diye yaratmıştır, tanrılar onları üstün kılmıştı; kabul edilen gerçek buydu. Sömürgecilik ve emperyalist dönemde ne oldu; medeni insanlarla medeni olmayan insanlar? Medeni olan insan batı anlayışında her türlü hukukun fevkindedir, medeni olmayan insana karşı. Hiç bir hukuk onu ona bağlamaz çünkü medeni insan zaten bütün gücü ve varlığıyla medeni olmayan insanı medenileştirmek için çalışmaktadır.

Efendim tez bu. Onu medenileştirecek; bunun için de Afrika'nın ortasında, köleleştirmek

için sazdan yapılmış evini rahatça ateşe verebilir. Çaresiz kaçıktan başka yol bulamayan insan da İngiliz köle tüccarının eline düşecektir. On kişiden bir kişiyi sahile sağlam çıkarırsa İngiliz köle tüccarı, kendisini kârlı kabul edecektir. Halkların özgürlüklerinden boğazı yırtılırcasına bağırarak Karl Marx, İngiltere Hindistan'ı işgal ettiği zaman şunu söylüyor: -tabi orada bizim öngördüğümüz Marksist sürecin devam etmesi için İngilizlerin Hintlileri medenileştirmesi lazımdır- şu anda onlar Asya tipi üretim tarzı ilişkiler içerisindedir, onların bu ilişkilerden biran önce kurtulması gerekmektedir. Medenileşsinler ki ondan sonra onlar da kapitalistleşsinler. Kapitalizmden sonra da zaten komünist dönem gelecektir. Bunun için emperyalizme alkış tutabiliyor.

Hani sömürüye karşıydınız? Bunun peki arka planı ne? Az önce bahsettiğim kâinatı ve beşeriyeti bir bütün olarak daha doğrusu bütün kâinatı insanı ile birlikte Allah-u Teâlâ'nın kendileri için tayin etmiş olduğu insan için ihtiyari kâinat için mecburi şariat çerçevesinde bir hayat sürülmediği için bu anlayışla hayata bakılmadığı için beşeri sistemlerde insan ve kâinat

anlayışı dolayısıyla farklı olabiliyor. Bunun neticesinde elbette ki inanç sistemine bağlı olarak hukuk ve şeriat farkı da ortaya çıkacaktır. Böylelikle beşeri sistemlerin hukuk anlayışında bu ayrımcı kategorize edici insan anlayışı paralelinde bir hukuk şekillenecektir. Batının, bakın şu yere göğe sığdıramadıkları birkaç maddelik evrensel insan hakları beyannamesi hangi zamanın ürünüdür? Batı buna ne zaman varabildi? Oysa aynı ilkeleri, Hz. Ömer, Amr ibni As'a ne diyor "anneleri tarafından hür doğurulmuş olan evlatları ne zamandan beri köleleştiriyoruz?" Nerede söylüyor bunu Hz. Ömer (ra), o köle ve efendinin egemen olduğu bir düzende yaşamıştı. İslam'dan önce bu zihniyeti bütün insanların Allah'ın önünde ifade yerindeyse "أَتَيْتُكَ الْكُفْرَ وَاللَّعْنَةَ وَدَعَاكَ رَمَكُمُ إِنِّ" dışında herhangi bir ölçünün tanınmayacağı anlayışını Hz. Ömer Kur'an-ı Kerim'den ve Resullullah (sav)'ın terbiyesinden öğreniyor. Ve kime söylüyor bunu, kendi eliyle tayin ettiği Mısır valisine söylüyor. Peki, davacı kim? Davacı daha dün kadar Bizanslıların şaplattığı kırbaçlar altında inim inim inlediği halde sesini çıkartamayan ama İslam oraya hükmedince Müslüman olarak kendisini görmese bile İslam'ın gayrimüslimin dahi hakkını ve hukukunu muhafaza edecek bir dinin ve bir halifesinin olduğuna inanarak geliyor; tâ Mısır'dan kalkıyor Hz. Ömer'in yanına kadar Kâbe'ye Mekke'ye. Çünkü Hz. Ömer her sene bunu itiyat haline getirmişti halifelik döneminde. İslam dünyasının dört bir yanından gelecek şikâyetleri, davaları, her türlü şeyi biliyor. Geliyor Kıpti eski Roma hükmü altında yaşamış İslam'la Müslüman olmasa bile özgürlüğün, hürriyetin, adaletin tadını almış farkına varmış. Diyor ki: "Ya Ömer benim oğlumla senin valin Amr İbni As'ın oğlu birbirleriyle yarıştılar; benim oğlum onun oğlunu geçti. O da oğluma bir tokat yaptırdı ve bu hür adamların tokadıdır. Hürler böyle tokat yaptırdır dedi." Hz. Ömer de Amr İbni As'a onun önünde "Analarından hür olarak doğmuş insanları, çocukları ne zamandan beridir köleleştirdiniz? Kısas uygulanacak" diyor. Ondan sonra hak sahibi bunu gördükten sonra kısastan vazgeçiyor ve tamam diyor. Yani söylemek istediğimiz burada tarihi kıssalar anlatarak vaktimizi doldurmak değildir. Bunları bir esas olarak bir bakış açısı olarak göstermektir.

Burada İngiltere gitti; peki medeniyet götürdü mü Hindistan'a? Medeniyet götürmüş olsaydı herhalde şimdi Hindistan bu halde olmazdı. Nerede kaldı peki medeniyet? Demek

ki onlar medeniyet götüreceğimiz parolası altında yeraltı ve yerüstü zenginliklerini sömürecekler. Birkaç sene önce Somali'de ne işleri vardı? Şimdi Mali'de ve dünyanın en uzak köşelerinde ne işleri var? Onların kendilerine göre; biz madem kuvvetliyiz, madem medeniyiz başkalarını sömürmek de ezmek de zenginlik kaynaklarını istila etmek de bizim hakkımızdır diyorlar. Ama yine Hz. Ömer'in başka bir uygulamasını örnek gösterirsek; Irak fethedildikten sonra Sahabe-i Kiram bu arazilerin gazilere paylaştırılmasını isteyince "Size paylaşırsam bunları, sizden sonra geleceklere bir şey kalmaz" diyerek bu isteklerini reddediyor. Böyle sonrakileri bile düşünen bir anlayış "Hayır burası İslam devletine gelir sağlamaya devam edecek ve bu gelirden dağdaki çoban bile istifade edecek" diyor. Dağdaki çobana bile hakkını götürmek ulaştırmak isteyen bir devlet idaresi bir hukuk anlayışı bir adalet anlayışı, adalet yalnız ekonomik adalet değil burada gördüğümüz gibi hukuki adaleti de var, ekonomik adaleti de var ve gelecek nesilleri hesaba katma da var. İşte bütün bunlar elbette ki hukuk ve şeriat farkını da kendiliğinden ortaya çıkarmış oluyor.

Hayat ve kâinat algısı bakımından da İslam ve beşeri sistemler arasında fark vardır. Kâinat algısıyla alâkalı az önce açıklamalarda bulunduk, hayat anlayışına gelirsek. Halifelik bir manada emanetçiliktir de bu kâinat da bize emanettir, hayatımız da bize emanettir. Emanetçiye düşen de emanetin haklarını hukuklarını gereklerini yerine getirmektir. Bugün bunu öğretmeye çalışıyorlar güya bakın bizim oralarda bir tabir vardır "Saman yığını üzerine yüksek bina yapılmaz" yani gevşek zeminde güçlü bina yapılmaz. Siz bugün hangi eğitimin üzerine neyi bina etmek istiyorsunuz? Sen televizyonlarda şurada burada istediğin kadar söyle 'çevreyi biz dedelerimizden miras almadık çocuklarımızdan emanet aldık' diye. Bu bir şey halletmiyor. Gerçekten de beşeriyet bugün insanlığın halinden şikâyetçiye bu hadis, hangi esaslar çerçevesinde ve nerede ıslah edilmeye başlanması gerektiğini bilip idrak etmek ve en önemlisi, ıslahı parçacı olarak değil bütüncül olarak görebilmek; bu, batı sistematik anlayışının, felsefi anlayışının bir sakatlığıdır. Her şeye parçacı bakıyorlar her bir parçayı tek başına düzeltirsek halledilebileceklerini düşünüyorlar. Parçaları bir türlü bir araya getirip birlikte ıslah edemiyorlar. Bir tarafını düzeltirken diğer tarafını bozuyorlar. Hayat noktayı nazarından söyleyecek olursak;

batılı insan bir defa kendisini halife görmez kendi kendisinin maliki görür. Hayat benim hayatım değil mi? Ben onu istediğim gibi istediğim yerde yaşayabilirim, hatta istersem de intihar ederim der. Kısaca bakış bu. İslam'da ise dediğimiz gibi her bir nefesimizin hakkını vermek durumunda olduğumuz emanetimizin bir parçasıdır. Dolayısıyla mükellef olduğumuz andan itibaren biz bu hayatı bize bahşedene, -çünkü mülkümüz değildir bu- şükürle şükranla ve onun arzu ettiği sistem ve kurallar çerçevesinde geçirmek ve bu hayatı devam ettirmek zorundayız. İki ayeti kerimeyle bunları ele alırsak birincisi, Cenab-ı Allah Diyor ki: "...Kim bir canı öldürürse bütün insanlığı öldürmüş gibidir..." ikinci ayette de:

"Ey akıl sahipleri kısısta sizin için hayat vardır." Bu ikisini birlikte kabul ettiğimiz zaman hayatın hakkını vermenin en önemli iki unsurunu kabul etmiş oluruz. Taarruz etme hakkımız yok; 'birisini haksız yere öldürmek bütün insanlığı öldürmeye eşdeğerdir' diyor Cenab-ı Allah. Bunun ötesinde insan hayatını değerli kılan hiçbir şey olamaz hiçbir şey bununla kıyas edilemez. Öbürü de aynı şekilde hayat o kadar değerli ki bunun değeri hiçbir şeyle ölçülemez ancak karşılığı hayata kastedenin hayatıdır. Bunun dışında verilecek bütün cezalar, hukuk açısından söylüyorum, insan hayatını hafife almaktır, insan hayatı ile alay etmektir. İslam noktayı nazarında hayat her yönüyle değerlidir. İnsan her zaman insan öldürerek hayatı değersizleştirmez. Türkçede çok güzel hikmetli bir deyim vardır: "vakit öldürmek" böyle bir hakkımız yok ki adı üzerinde öldürmek, katl bu. Ömrümüzdeki nefesler bize sayılarak verilmiştir bu nefeslerin hiçbirisini katletmek hakkına sahip değiliz. Her bir nefesi ihya edersek o zaman beşeriyet de gerçek hayatı bulur.

İslam ve beşeri sistemler arası farklılıklardan diğer bir husus ise ahlak ve değer anlayışıdır. Aslında bunlar birbirleriyle yakından alâkalı

hususlar. Ahlak ve değer yargıları hepsi zaten birbirleriyle iç içedir. Ahlaktan kastımız da her zaman için müeyyidesi olmayan, insanın alışkanlık haline getirdiği davranışlar. Kabul etmiyoruz, hal öyle değil, İslam'da müeyyidesiz hiçbir amel yoktur ama biz illa müeyyideden maddi müeyyideleri anlarsak İslam'da müeyyideler çok azdır. İslam'ın en büyük müeyyidesi Allah korkusudur, insanın takvasıdır. Çünkü hukuki ve polisiye müeyyideler hukuk ve polisin olduğu yerde veyahut da onlardan korkulduğu yerlerde bir şey ifade eder. Ama bir Müslüman'ın akidesinde Allah her şeyden güçlüdür, Allah en büyüktür vesaire Allah'ın diğer isim ve sıfatlarını bildiğimiz kadar tasavvur edelim. Bir gün kölesini dövmeye kalkışan sahabeye arkadan sesleniyor: "Senin buna gücünün yettiğinden daha çok Allah'ın gücü sana yeter." "Allah rızası için bu köleyi azad ettim ya Resulullah" diyor. Bu şu demek değildir; İslam her şeyi Allah korkusuna bağlamış ve ondan sonra toplumu başıboş bırakmıştır. Hayır, şeriatı bilen herkes böyle olmadığını biliyor fakat müeyyidelerin başı ve membaı takvadır. Onun için bizim ahlakımızın da ahlaki değerlerimizin de yerli yerine oturması ve bu değerlerin gerektiği gibi etken olması bizim sahip olduğumuz takva oranın-

dadır. Ve Cenab-ı Allah bu konuda mü'minin önünü açık tutmuştur.

“كُمُ اللَّيْلُ هَـذَا كَرَّمَ كُمُ الْإِنِّ”
takvanın sonu yoktur kimse ben takvanın son noktasına ulaştım diyemez.

Değer hükümlerine gelince, değer hükümleri kısaca nedir? Bir şeyin iyi veya kötü olduğu hayırlı veya şerli olduğu, cezayı veya mükâfatı gerektirdiğini söylediğimiz zaman, o iş ile o davranış ile o hal ve tutum ile bir değer hükmü vermiş oluruz. İslam'a göre Şeriatın kaynağı ne ise daha doğrusu, Şeriat değerlerimizin kendisidir, değerlerimizin kaynağıdır. Oysa hümanizmde yani beşeri sistemlerde, değer ortaya koyan, değer belirleyen insanın kendisidir, insanın felsefi anlayışıdır, siyasi anlayışıdır. Kısacası İslam, hayatı bir bütün olarak algılarken beşeri sistemler hayatı bir bütün olarak algılamak imkânından mahrumdur. Hayatı ve insanı bir bütün olarak ele almadığınız zaman, insanı da kâinatın bir halifesi olarak algılamadığımız zaman Cenab-ı Rabbülâlemi de aynı şekilde biricik ilah ve mâbud olarak algılamadığımız zaman beşeri sistemlerde bütün bunlar menfidir, olumsuz yöndedir, hiçbir şekilde bizim de ıslah olmuş bir beşeriyet ortaya koymamız veya çıkarmamız imkânı yoktur.

Şimdi ufak tefek bazı hususlara değinip bu konuyu toparlamak istiyorum.

Beşeri sistemler arzîdir, arızidir ve arızalıdır. Kısacası şu; beşeri sistemler belli bir takım şartlar neticesinde onları ortaya çıkartan veyahut ta ortaya çıkmalarını haklı kılan sebepler bulunsa bile bu sebeplerin ortadan kalkmasından sonra varlıklarının da gerekçesi ortadan kalkar. Dolayısıyla arızidir. Şu sebepler bizi haklı kılar dedikleri zaman o sebepler ortadan kalkınca hiç

Beşeriyet, gerçekten de bütün beşeri sistemler tek tek denenmiştir, bu gün olmasa bile yarın bunların hepsinin bir çıkmaz olduğunu görecektir. Bu bir noktadan itibaren Müslümanların katkılarıyla daha da hız kazanacaktır, beşeriyet bir noktadan itibaren artık kendi kendisinden ümidini kesecektir. Yani, “ben kendi imkânlarımla içinde bulunduğum bu bataklıktan kurtulamam”, er geç bunu idrak edecektir. Bunun neticesinde beşeriyet de bir arayış içerisinde olacaktır, İslam da Müslümanlar da, bu arayış devam ettiği sürece, daha yoğun, daha belirgin, daha açık seçik bir şekilde ortaya koyabildikleri takdirde beşeriyetin tamamının İslam'a çok büyük bir hızla koşacağına dair de Allah'tan ümidimiz pek mümkündür.

bir çözüm üretemedikleri de işin cabası, ayrı bir hesap konusu ve tartışma konusu. Arzidir; Burada İslam semavidir desek hemen ne demek istediğimiz anlaşılır, beşeri sistemler yeryüzü kaynaklı ve vahiyle alâkası yoktur, Cenab-ı Allah'ın koyduğu emir ve hükümlerle irtibatını tamamen koparmıştır. Haliyle bunlardan sağlıklı bir sistem, düzen, bir mekanizma da ortaya çıkmayacaktır. Kalkış noktası da arıza, devamı da arıza, nihayeti de arıza. İşin içinden çıkılmaz. Zaten beşeriyet şu ana kadar sık sık gömlek değiştirir gibi sistem değiştirip duruyor. Her gelen sistem bir önceki sistemin eksiklerini, kusurlarını tamir etmek iddiasıyla ortaya çıkıyor. Eğer öğle olsaydı, doğruluk payı olsaydı, cüz'i de olsa her yeni sistemin problemlerini

azaltması gerekirdi. Azalmak ne kelime, problem üretiyor, bu sistemler, arıza üretiyor, çünkü kendi arızalı. Vermediyse Mâbud neylesin Mahmud.

Hiçbir zaman bu beşeri sistemlerde beşerin tamamı muhatap alınmamıştır, dolayısıyla adaleti görecelidir. Zulüm daha belirgindir bu sistemlerde. Eşitlikçi ve adaletçi elbette olamaz. İlâhi sistem veya İslam ise semavidir ve beşerin asli yapısına daha doğrusu beşeri meydana getiren ruh ve beden yapısına birlikte cevap verebilecek yegâne nizamdır. Çünkü insanı İslam parça parça bölüp ayırmaz, kilisenin bir zamanlar yaptığı gibi insanın ruhunu kiliseye, bedenini feodal beye ve imparatora teslim etmez. Onu dünya ile ahiret arasında ortadan ikiye bölmez. Hâlbuki insanın ruhu giderse, yani canımız çıkarsa ortada ceset kalır. İnsan ruh ve bedeni ile beraber, madde ve manasıyla birlikte bir bütün oluşturur ve İslam bu bütünü muhatap alır.

Ayet-i kerime’de de ifade edildiği gibi, her bir nefiste fücürü da vardır, takvası da vardır ve Cenab-ı Allah biz insanlara fücürü törpüleme, takvasını da belirginleştirme güç ve imkânını vermiş ve yolunu göstermiştir. Beşeri sistemler aynı zamanda mekân itibariyle de zaman itibariyle de sınırlıdır. Oysa Cenab-ı Allah’ın son dini, bütün önceki ilahi dinler için de, daha doğrusu Peygamber Efendimizin çağı da dâhil önceki dönemler için de aynısını söyleyebiliriz, hiçbir zaman Cenab-ı Allah’ın iman esasları, yani bundan önceki, İslam’dan önceki şeriatlerde bile iman esasları daima evrenseldir, daima mekân ve zaman tanımamıştır. Mekân ve zaman üstü bir akide, bir din ortaya koymaktadır.

Beşeri sistemler yerine göre kavmi, yerine göre sınıfı, yerine göre bölgeyi vesaire bir takım hususları öne çıkartarak onları ifade yerindeyse mizanın belirleyici ilahi haline getirir. Fakat Cenab-ı Allah, daha doğrusu İslam insanları bölmez, parçalamaz, ayırmaz. Orada en genel ve tamamıyla insanın kendi tercihleriyle alâkalı hitap vardır. “Yâ eyyühennas, Yâ eyyühellezine, yâ ben-i âdem” diye hitap eder. Bütün insanları kuşatan hitap vardır. Ey iman edenler hitapları da herhangi bir kavmi, herhangi bir bölgeyi vesaire’yi ve zaman insanlarını değil İslam’ın kendi değerlerine itibar edenleri, kabul edenleri muhatap kabul eder.

O halde konumuzu kısaca bir iki hususu dile getirerek toparlayacak olursak, bu gün beşeriyet insanı parçalayıcı, birey olarak veya insanın oluşumu açısından maddeci planda ayırıcı, beşeriyet bağlamında ırklara, milletlere veya uluslara, bu kategorilere göre ayırıcı, değerler noktasında belli bir medeniyetin değerleri, o medeniyetin dışındaki değerler gibi, her açıdan nereye bakarsanız bakınız, ayırıcı, parçalayıcı, ifade yerindeyse olabildiğince ayırımın da sonu gelmez, kategorize edici, dağıtıcı bir yaklaşım ile insanı da kâinatı da ele alır. Bunun karşılığında bütünleyici, tevhid edici bir araya getirici ahenkle uyum içerisinde bağdaştırıcı ve bağlayıcı bir İslam var. İnsanı ve kâinatı, beşeriyeti egemen olan batının parçacı, bölücü, dağıtıcı anlayışının ne hale getirdiği hepimizin malûmudur. Bu gün bunları yakından gören, mütalaa edebilen herkes bugünkü vaziyetiyle beşeriyetin halinden kimse memnun olduğunu söyleyemez. Belli bir azınlık ve azınlığın da menfaatini müdafaa eden kimseler müstesna. Yani hakikate gözünü açan her vicdanlı insanın, bir kimsenin, düşünen insanın bu gün

beşeriyetin içinde bulunduğu sefaleti, insanın gırtlığına, çenesine kadar gelip dayandığını itiraf etmek gibi bir mecburiyeti vardır. Bu bir hakikattir çünkü. Bu hakikatten kimse kaçamaz. Bu hakikat böyledir. Buna karşılık biz beşeriyetin içinde bulunduğu bu sıkıntıdan kurtulması ve kurtarılması gerektiğine de iman ediyoruz. Bir şeye daha iman ediyoruz ki en az bunun kadar bizim için gerçektir. Beşeriyetin içinde bulunduğu bu sefaletten kurtarabilme güç ve imkânı reçetesi sadece biz Müslümanların elinde mevcuttur veya sadece İslam’dadır. Herkes bize muhtaçtır manasında söylemiyorum. Beşeriyeti bu halden kurtarmak için Müslüman olmak ve İslam’ı hayata geçirmek iradesini ortaya koymayı gerektiriyor. Bunun için gereken ne varsa hepsinin tam ve kâmil manada yerine getirilmesi icap ediyor. O halde İslam ile beşeri düzenler arasında gidip gelmekte olan insan diyebilseydim keşke. Değil. İnsan sadece beşeri sistemler tarafından gasp edilmiş, talan edilmiş, zulüm ve baskı altında bulunmaktadır. O halde biz Müslümanlara bu manada çok büyük vazife düşüyor, çok büyük görev düşüyor. Bu kadarını söylemek zannederim görevin mahiyeti, boyutu ve gereği konusunda da bizlere yeterli diye tahmin ediyorum. Niçin bu vazifelerle muhatapız? Hepsini söylemeye gerek yok, hepsi anlayıp tespit edebildiğimiz hususlardır.

Beşeriyet, gerçekten de bütün beşeri sistemler tek tek denenmiştir, bu gün olmasa bile yarın bunların hepsinin bir çıkmaz olduğunu görecektir. Bu bir noktadan itibaren Müslümanların katkılarıyla daha da hız kazanacaktır, beşeriyet bir noktadan itibaren artık kendi kendisinden ümidini kesecektir. Yani, “ben kendi imkânlarımla içinde bulunduğum bu bataklıktan kurtulamam”, er geç bunu idrak edecektir. Bunun neticesinde beşeriyet de bir arayış içerisine girecektir, İslam da Müslümanlar da, bu arayış devam ettiği sürece, daha yoğun, daha belirgin, daha açık seçik bir şekilde ortaya koyabildikleri takdirde beşeriyetin tamamının İslam’a çok büyük bir hızla koşacağına dair de Allah’tan ümidimiz pek mümkündür. Allah nurunu tamamlayacaktır; Kâfirler hoş görmese bile. Bizim vazifemiz de bu manada üzerimize düşen sorumluluğu ifa etmektir. Sabırla dinlediğiniz için hepinize teşekkür ediyorum. Cenab-ı Allah ecrinizi versin. Sürçü lisan ettiyse affola. İnşallah faydalı olmuştur. Allah’ın selamı ve bereketi üzerinize olsun.

Gençliğimiz Geleceğimiz

Cefai DEMİREL

Türkiye istatistik kurumu 2010 yılı verilerine göre boşanma oranı %20'dir. Boşanma oranı en çok ilimiz İstanbul %21'le başı çekmekte. Bölgelerden de Ege %18,6, Akdeniz %13,5 ile önde gelen bölgelerimiz arasında yer almaktadır. 2011 yılı verilerine göre boşanmaların **yüzde 40,2'si evliliğin ilk 5 yılı içinde** gerçekleşmektedir. Bu rakam hepimizi tedirgin etmeli ve gerekli önlemleri almada bize yol göstermeli.

Bu olumsuz tabloyu sergilemek içimizi karartsa da sorunu görmemiz, çözüm yollarını aramamız açısından önemlidir. Hele ki gençlerimiz ve bizim geleceğimiz açısından bakıldığında, ilk 5 yıl içinde boşanma oranının **yüzde 40,2 olması** hepimizi bu konu üzerinde düşünmeye sevk etmelidir. Gençliğimize geleceğimize neler oluyor demeliyiz.

Maddi yetersizliğin boşanma oranlarında etkili olduğu akla gelebilir. Türkiye istatistik kurumu (TÜİK) verilerine göre boşanma oranı en yüksek il ve bölgelerimiz, ekonomik seviye olarak en yüksek il ve bölgelerimizdir. Bölgelerin sosyo-ekonomik gelişmişliğinin boşanma sayılarını etkilediği görülmektedir. (İstanbul, Akdeniz, Ege) Diğer taraftan ekonomik seviyesi daha düşük, kültürel değerlere bağlı bölgelerimizde boşanma oranlarının daha az ve aile birliğinin korunmasında daha hassas olduğu görülmektedir. Buda bize gösteriyor ki, maddi yetersizlik boşanma oranlarında etken faktör değildir.

Eşlerden her ikisinin de çalışıyor olması evliliği yorgunluğa ve yozlaşmaya götüren faktörlerden biri durumunda. Çalışan bayanlarda ça-

lışmayan bayanlara göre boşanmalar 6 kat daha fazla vuku bulmakta. Bunda hiç şüphesiz ekonomik özgürlüğün de payı büyük olmakta.

Bizler babalar ve anneler olarak, çocuklarımızın her istediğini yerine getiriyor, sosyal ve ekonomik olarak her imkânları onlara sağlıyoruz. Sosyal imkân, ekonomik rahatlık, içinde yetişen çocuklarımız bu imkânları evlendikten sonra bulamamakta, eşler arasında sevgi saygı zayıflamaktadır. Çocuklarımızı seviyorsak onları zor şartlara, sıkıntılara, yokluğa alıştırmalıyız.

Ailede huzur ortamını yok eden en etkili ve yıkıcı etki sosyal medya tarafından yürütülmektedir. Aile içi ilişkileri zedeleyecek filmler uluorta yayınlanmaktadır. Gelenek ve dini inanç açısından insanlardan beklenen davranışlar hafife alınmaktadır. Sanal âlemden gençlerimiz sohbet ortamları, ortak oyunlarla gelenek ve manevi değerlerimize aykırı sitelerde sörf yapmaktadırlar. Eğer eşler zamanlarının çoğunu ayrı odalarda televizyon veya bilgisayar başında geçiriyorlarsa çiftleri birbirinden koparıyor ve yalnızlaştırıyor. Aile içindeki sevgi, saygı ve güven duygusunu bitiriyor, ailede devamlılığı sağlamak zorlaşıyor.

Evlilik içinde fikri yapılar ve alışkanlıklardan doğan bazı sorunlar yaşanabilir. Bu süreç içinde insanların kendilerini yenilemeleri gerekebilir. Bu süreçte eşlerde güven sıkıntısına sebep olacak davranışlardan uzak durulmalıdır. Eşler bu süreçte aşırı şekilde teknolojinin esiri olurlarsa, süreç olumsuz etkilenebilir, eşler birbirleri ile konuşma imkânını bulamaz hale gelince, ufak tefek sıkıntılar gözde ve düşüncede devasa boyutlara ulaşabilir ve çözülmesi imkânsız sorun haline alabilir.

Eşlerin sohbet ederek yemeklerde birlikte olmaları, meselenin çözümüne katkı sağlayabilir. En azından yemek süresince eşler birbirinin yüzüne bakma ve konuşma imkânını elde etmiş olacaktır. Böylece konuşulmadığı için düşüncelerde büyütülen ve onarılamaz hale gelebilecek bazı problemler, çözüme kavuşmuş olacaktır. Çünkü bu problemlerin çoğu konuşamamaktan kaynaklanıyor. Sosyal ağlarla sürekli bağlantı, eşleri sosyal olması gereken yerde (ailede) asosyal hale getirerek yalnızlık duygusu yaşıyor. Böylece yalnızlaşan insanlar, çözümsüzlük içinde kıvrınarak çözümü normal olmayan yollarda aramaya başlıyorlar. Sosyalleşmenin evde, aile içindeki fertlerle en üst seviyede uygulanması evliliğin devamı için çok önemlidir.

Eşlerin birlikte akraba ziyaretleri ve komşuluk ilişkileri, sohbet ortamları, fikir alışverişleri evlilikte sevgi saygı bağına sürekli dinamik tutarak, yorgunluğa engel olabiliyor. Haftada bir iki defa akraba ya da komşu ev ziyaretinde bulunanlarda, evlilik yorgunluğunu ve durgunluğunu pek görmüyoruz. Ziyaretler hem eşler arasında iletişim ve paylaşımı artırıyor hem de monotonluktan uzaklaştırıyor.

İnsanlar eskiye göre daha bencil, zevklerinin peşinde ve daha sabırsız olduklarından, zorluklara katlanma yönünde daha az sorumlu davranmaktadır. Zevk peşinde koşmayı daha fazla sevdiklerinden, evlilik sorumluluğu onlara yük gibi gelmektedir. Buna bağlı olarak da boşanmalar artmıştır.

Boşanmalar hem dünyada, hem de ülkemizin Batı bölgelerinde gitgide artmaktadır. Dünyada boşanmalar hiçbir zaman çağımızdaki kadar yaygın değildi. Bunun en büyük sebebi, evlilik bağlarını zayıflatan modernizm, sosyal medya, insanların daha bencil ve ben merkezli olması, ekonomik özgürlüğün manevi değerlerden önde gelmesi sayılabilir.

Gençliğimiz, geleceğimiz adına ne yapabiliriz'i konuşacak olursak denilebilir ki; öncelikle anne ve babanın, eşlerin dini ve ahlaki eğitime önem vermeleri gerekmektedir. Tabi "dini ve ahlaki" bilinçlenme tek başına yetmiyor, zira hayata geçirmedikten sonra bunun hiçbir anlamı yok.

Büyüklerin hayatına baktığımızda onların aile içindeki huzur ve mutluluğu, İslam'ı her zeminde olduğu gibi aile zemininde de ayakta tuttuklarına şahit olmaktayız. Yine evliliğin selameti için, aile ahlakını bozan, maneviyatını dinamitleyen unsurlara -ki internet ve TV dizileri özellikle dizilerde, sudan sebeplerle gerçekleşen boşanma-

ların kamuoyuna çözüm yolu olarak sunulması, nikâhtan çok flörtün teşvik edilmesi, evliler için metres hayatının özendirilmesi, ayrıca dizi oyunucularının din ve ahlak dışı davranışlarının ekranlardan normal gibi gösterilmesi ailelerin dağılmasında dolaylı biçimde rol oynuyor.

Bu kadar karamsar tablodan sonra içinizi rahatlatmak ve birazda moral olsun diye istatistiksel bilgiyi sizinle paylaşmak isterim. Türkiye dünyada boşanmanın en az olduğu on ülke içerisinde yer almaktadır. Yalnız bu bilgi bizleri rehavete sokmamalı, **% 40,2 ciddi** bir rakam, aileler çocuklarını evliliğe hazırlamalı, maneviyatına önem vermeli, genç evlilere teknolojiyi bilinçli kullanmayı öğretmeli, eşler arasında iletişim için zaman ayırmayı onlara öğretmeliyiz. Aksi halde hazin sonuçlar hepimizin kapısını çalabilir.

KAYNAKLAR:

Sedat ERGENÇ, Aile Bakanlığı Kamu Yönetimi Uzmanı

Dr. Mehmet YAVUZ, Psikiyatri Uzmanı

Beyhan BUDAK, Yazar Psikolog

Kâbe Çok Güzeldi, Her Şey Çok Güzeldi

Fatih PALA

Nasıl anlatılır, nereden başlanılır ki! Duygular adeta sel olmuş akıyor. İnsanlar da öyle. Ne duygulara hâkim olunabiliyor ne de insanlara. Bir akış var, evet bir yakarış. İnkâr edilemez bir çoğalma... Yerlerin aklını göklerin aşkına bağlayan bir kement var. Elhamdulillah ne güzel mü'min olmak...

Nasipmiş ki 25 Ocak-07 Şubat 2013 tarihleri arasında, şanı pek yüce olan Rabbimizin lütf-u inayetiyle Umre yapma fırsatımız oldu. Şimdi dönmüş bulunuyoruz. Döndük, hem de çok döndük... Kendimiz için, kardeşliğimiz için, ümmetliğimiz için dönüverdik. Beytullah etrafındaki tavafımız ile yaşadığımız topraklara geri gelmemiz arasındaki "dönüş" benzerliğini, ömr-ü hayatımızda durağanlığı yok etmek için, toprağa gömmek için kullanıyorum.

Kalibınızdan önce kalbinizi göndermeniz gereken kutlu diyara, ayak basar basmaz hayatınızın ayarının değiştiğini fark etmekte gecikmiyorsunuz. Tarifsiz bir rahmet çağlayanının insanı dingin kılan şırıltısında buluyorsunuz kendinizi. "Ben neyim ve bu hal neyin nesi?" diye sorgulamaya düşmeden bırakıyorsunuz bu güzelliğin kollarına bedeninizi ve tüm benliğinizi.

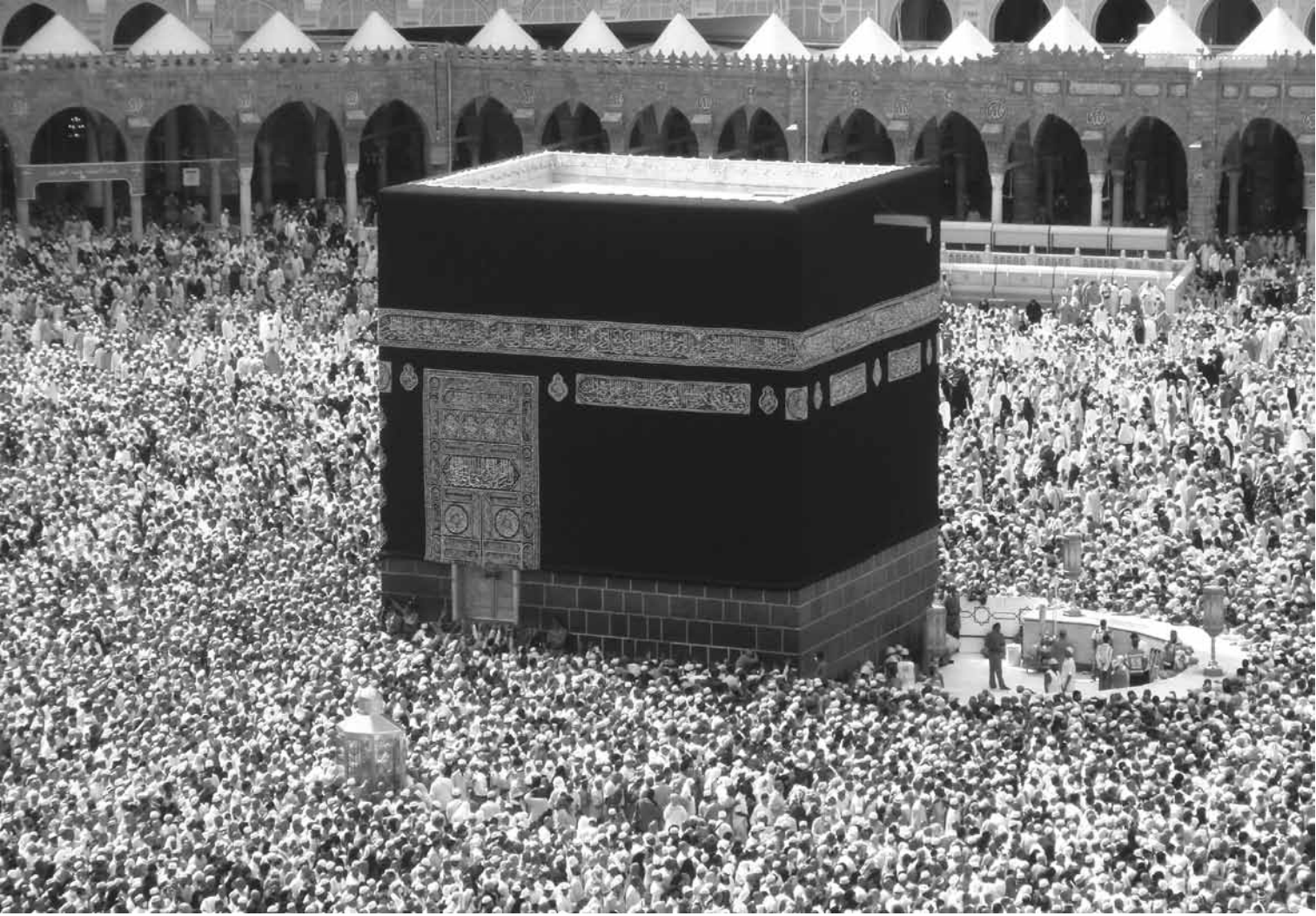
Orada ibadetlerle hayat duruyor, hayat duruluyor ve şeytanın kalbine kalbine vuruluyor. İbadet, itaat, kulluk... Bunlar kaplıyor dünyanızı, bunlarla kaplanıyor tüm dünyalar... Orada her dem dönersiniz; Bu dönüşünüzle isyankârlıkları delersiniz; Her dönüşünüzle dualar büyütürsünüz; Dua dua büyütürsünüz. Hiç

ama hiç düşmez dilinizden ilahi nağmeler. Ve kalbinizden de asla ama asla sökülmez olur yalvarışlarınızın ağırlığı.

Arzın merkezinde, tüm inanmış arz ehliyle birlikte yegâne İlah ve Rabb olan Allah (azze ve celle)'a teslim oluyorsunuz ve böylece bütün uslanmazlıklarınızı teskin ediyorsunuz.

Her gün ve her an, bin dört yüz otuz dört yıl evvelin Mekke'sindeki Asr-ı Saadet'i solumayı yeğliyorsunuz. Ezan okunurken başınızı daha önce hiç olmadığı kadar bir çeviklikle Kâbe'nin damına doğru kaldırıyorsunuz Bilal'i görmek, Bilal'i duymak ve Bilal'e doymak için... Davet ediyor Bilal Rabbine, davet ediyor Sahibine, davet ediyor esenliğe ve davet ediyor mevcut bulunan bütün kullukları red edip yalnızca Allahu Teâlâ'ya kul olmaya, kul kalmaya... Bu ne güzel ve ne soylu bir davettir ey Habeş'in gür sesli davetçi evladı Bilal(r.a)! Bugün senin kardeşlerinden o kadar çok var ki burada. Hepsine 'sen' gözüyle bakıyor ve aklımı o ulvi davetine takıyorum. Hatta ey Bilal, sana benziyor diye bir Bangladeşli kardeşimle kardeşliğimizi resimliyoruz. Ve ben şu yaşma kadar beş vakit olarak duyduğum ezan'ı, burada, yani kâinatın tam orta yerinde altı vakit duymaya başlıyorum. Zaman teheccütle başlıyor burada, teheccüdün ne kadar önem arz ettiğini müşahade ediyoruz Teheccüt Ezanı'yla...

Orada hiçbir statü yok, kimsenin kariyeri belli değil ve zaten hiçbir önemi de yok. Tek belirginlik var, o da âlemlerin Rabbine kulluk... Her renkten, her milletten insan var orada. Renk-

lilik cümbüşüne doyuyorsunuz. O zamana kadar kıldığınız namazlardan bambaşka namazlar gönderiyorsunuz Sahibinize. Doymuyorsunuz. Doymak da istemiyorsunuz zaten. Hep kana kana içeyim diyorsunuz ibadetlerinizi, ama bu lezzet hiç bitmesin, hiç gitmesin istiyorsunuz.

Kerim Kitabınızı, yani Kur'an'ı okuyorsunuz hiç bıkmadan. Orada Kur'an'la muhatap olmak demek, vahye şahit olmak demektir. Vahyin kalbidir orası. Orada doğdu, orada filizlendi ve orada hükümrân oldu çünkü. Birazdan Allah'ın Rasulü, büründüğü örtüyü üzerinden atıp çar çabuk bütün Mekke'yi davetine icabete bekliyor olacak sanki... Ama sizin kalkıp ta yorulmanıza gerek yok. O davet ilk ağızdan çıktığı şekliyle elinizde zaten. Ve Rabbinize içtenlikle ve samimice bir hamd ediyorsunuz, "elhamdülilahi rabbil alemin" diyorsunuz. Koskoca yirmi üç sene boyunca ara ara, kısım kısım indirilen vahyin tümü, eksiksiz haliyle size açılmayı bekliyor; ki eğer siz kendinizi ona açarsanız! Ancak çevrenize bakındığınızda milyonlarla ifade edebileceğiniz kardeşlerinizin genelini, vahyin anlamından ziyade lafzıyla muhatap olduklarını, muhatap kaldıklarını hayıflanarak seyrediyorsunuz. Hani nerede anladıklarımız? Hani

nerede, üzerine inenlerde inkılâp etkisi bırakan ve büyük bir değişim başlatan ayetlerin ayaklandığı ruhlarımız? Neyi okuduğumuzu, niye okuduğumuzu biliyor muyuz ey ümmet? Ne kadar büyük bir işin başında olduğumuzun farkında mıyız? Hayatın tâ kendisi olan Kitapla haşır haşır neşiriz. Gözlerimiz onda, gönlümüz onda. Melekler bile gıpta eder olur bu vahiy kokan dillerden yükselen ilahi nidaya.

Buna karşılık siz, yola çıkmadan önce akledip çantanıza koyduğunuz kendi dilinizde yazılmış bir Kur'an-ı Kerim Meali'ni çıkarıp anlam deryasına yoğunlaşıyorsunuz. Ben bu ayetleri daha önce hiç böyle anlamamıştım, diyorsunuz. Hucurat Suresini okurken sanki başınızı çevirseniz Rasulullah'ı rahatsız eden insanları gördüğünüzü sanacaksınız. Tebbet Suresini okuduğunuzda Ebu Leheb'e ve karısına siz de lanet okuyorsunuz. Ve tabi bu zamanın ve tüm zamanların tağutlarına ve zalimlerine de buğzunuzu yerine getirmeyi unutmuyorsunuz. Rabbinizden onların ellerinin, düzenlerinin, sistemlerinin, planlarının kurutmasını, yerle bir olmalarını diliyorsunuz göğüs kafesinize sığmayan heyecan membaı kalbinizden. Kureyş Suresini okurken Mekke'yi kendilerine emin ve kârlı

belde kıldığı için, Mekkelilerin Yaratıcılarına ne kadar şükretseler, yine de az geleceğini bir kere daha kavriyorsunuz. Her okuduğunuz ayette ve her düşündüğünüz kısısada, vahiyle henüz irtibat kuruyormuşsunuz gibi bir halet-i ruhiyeye bürünüyorsunuz. Muazzam Kâbe'nin sizde bırakacağı en büyük iz, vahiyle dolup taşmanızdır. Onunla sadrınıza şifa sunacaksınız. Tüm nesillere onun davetini ulaştıracaksınız. Çünkü tarih onunla başladı ve onunla yürüdü. Tarihin başlangıç noktasından tüm kıtalara yayılacak bir çerağ var sizde artık.

Orada kendinizi âdete tahammül, müsamaha ve sabır timsali olarak buluyorsunuz. Tavaf halindesiniz. Sağınızdan, solunuzdan, arkanızdan sıkıştırıldıkça sıkıştırılıyorsunuz, özellikle arkadan gelen sel, yani millet-i İbrahim, size özgür hareket alanı bırakmıyor. Terden sırlıslıksınız; aynı zamanda sizinle yapış yapış yürüyen insanların ter hali belki dayanılmaz bir hal alıyor. Ama siz, bunların hiçbirisiyle meşgul olmuyorsunuz, olamıyorsunuz. Çünkü aklınız, fikriniz ve zikriniz hep dört bir yanını adımlarınızla gürleştirdiğiniz Kâbe'de, Allah'ın evinde. Onu gören, onunla konuşan başka şeyleri ne etsin, ne görsün! Sonra namaz vakti, saflarda yer arıyorsunuz; sizden önce saflarda yerlerini almış kardeşlerinizden yer istirham ediyorsunuz, ama kıllarını bile kıpırdatmayanlar oluyor bazen. Kızmiyorsunuz, sakinsiniz; "eyvallah" deyip başka saflara yöneliyorsunuz. Siz asla saf bozan olmak istemiyorsunuz ve kardeşinizi anlayışla karşılayıp üstelemeden ve yüzünüzden tebessümü eksik etmeden kendinize yer arıyorsunuz. Ne güzel değil mi?

O kadar insan seline, milyonlarla tanımlanacak kalabalığa rağmen, hiçbir kargaşanın,

Bizler, yani tüm mü'minler bu kadar sayıca çok olmamıza rağmen neden hâlâ bir ve beraber değiliz? Neden vahdet'i sağlamıyoruz? Niçin birleşip güçlenen İslam seli değiliz? Dünya üzerinde bu niceliğe sahip olup da hiçbir söz ve güç sahibi olmamak ne büyük acı, ne büyük günah, ne büyük hata, ne büyük yanlış ya Rabbi! Evet, asıl ağlanılması, asıl sızlanılması gereken en büyük günahımız ve yanlışımız bu değil de nedir ey mü'minler? Yani hakkıyla ümmet olamayışımız ve birlikte hareket edemeyişimizdir sorunumuz! Bu bize tevbe sebebi olarak yeter de artar bile. Asr-ı Saadet'i o muhtevada kılan şey inananların yekvücutluğuydu. Bunu ikame edememek dünya Müslümanları için ne kadar büyük günah; ah bir anlasak!

kavganın ve karışıklığın olmaması karşısında, hayretlerinizi gizleyemiyorsunuz. Ve anlıyorsunuz ki, göğünüzde Rabbinizin rahmet bulutları geziniyor. O çöl sıcağına rağmen, siz kardeşlikle serinliyorsunuz. Hatta tavaf halindeyken Beytullah'ın gölgesi üzerinize düştüğünde "Rabbimiz! Bugün senin evinin gölgesi üzerimize düşüyor. Mahşer günü de Rasulünün livaul hamd sancağının altında ve kevserin başında gölgelendir, soluklandır bizleri." duasında bulunuyorsunuz.

Oralara gidip de Asr-ı Saadet havasını yansıtmak mekânlara uğramak olur mu? Hira'ya, Cebel-i Nur'a doğru yol alıyorsunuz. İnsanların Hira Mağarasına doğru adım adım hareket halinde olduğunu görüyorsunuz daha Nur Dağının eteklerindeyken. Bu insanlar nereye gidiyor,

neden gidiyor? Diye düşünüyorsunuz. Evet, onlar vahiyle muhatap olmaya, vahyi karşılamaya, Cebrail (as)'den dünyanın ilk cümlelerini almaya doğru tırmanıyorlar. Muhammed aleyhisselam gibi vahyi kuşanarak inmek için dizlerine derman yapmışlar sevdalarını onlar. Peygamber olamasalar da, varisleri olarak oradan dönmenin/inmenin muradıyla bakışlarını Hira'ya kilitlemiş bu insanlar. Hira'yı siz de seviyorsunuz, Hira'yla seviniyorsunuz. On dört asır sonra dünyaya gelmiş bir insan olarak, vahyin doğumevi olan şu mağarayla sizi hemhâl kıldığı için Rabbinize nasıl şükredeceğinizi bilemiyorsunuz. Duygularınız dilinizde yer bulamıyor, sığmıyorlar oraya.

Hep Kâbe'de kalmak, hep Kâbe'yle olmak istiyorsunuz. Öyle bir çekim gücü var ki, ondan bir an bile ayrılmayı dünya üzerinde göreceğiniz en büyük zarar olarak kabul ediyorsunuz. İbadetlerinizi, onun etrafında taçlandırmak ve

kulluğunuza onu şahit tutmak arzusundasınız daima. Orada yerine getirmeniz gereken ibadî görevleriniz olan ihram giymek, tavaf ve say yapmak, namaz kılmak, Kur'an okumak'la birlikte tefekkür ibadetinin de mühimliğini kavriyorsunuz. Ve özellikle burada mü'minlerin hemen her biri mütefekkir olarak vakitlerini geçirmelidirler, şeklinde içinizden bir istek geçiriyorsunuz.

Bakıyorsunuz bu insan çokluğuna, bu iman izdihamına. Başka hiçbir dinde, ideolojide ve kültürde olmayan bir yoğunluk, bir bereket var burada. Milyonlarca insan, aynı gayede, aynı yönde, aynı ibadette ve aynı samimiyette... Bütün bunların üzerine düşünüyorsunuz ve diyorsunuz ki: "Ya Rabbi! Biz bu kadar Müslüman olmamıza rağmen, nasıl olur da zalimler beldelerimizi işgal edebiliyor? Neden iman eden kardeşlerimiz, zalimlerin tasallutu altından bir türlü kurtulamıyor yıllardır? Yaptığımız ibadetler ve bu çokluğumuz kâfirlerin yüreğine ve düzenlerine niçin korku salmıyor?" Daha bu denli nice içinden çıkamadığınız sorularla Rabbinize iltica ediyorsunuz, ağlıyorsunuz, sızlıyorsunuz...

İnsanların yani Müslümanların Kâbe etrafını mesken tutmuş halde iken gözyaşlarının sular-seller gibi aktığını görünce; günahlarına, hatalarına, yanlışlarına, isyanlarına yandıklarını hissedince siz de kendi olmazlıklarınızı düşünüp ağlama yolunu seçiyorsunuz. Sonra bir tefekkür hali daha doğuyor sizde: bizler, yani tüm mü'minler bu kadar sayıca çok olmamıza rağmen neden hâlâ bir ve beraber değiliz? Neden vahdet'i sağlayamıyoruz? Niçin birleşip güçlenen İslam seli değiliz? Dünya üzerinde bu niceliğe sahip olup da hiçbir söz ve güç sahibi olamamak ne büyük acı, ne büyük günah, ne büyük hata, ne büyük yanlış ya Rabbi! Evet, asıl ağlanılması, asıl sızlanılması gereken en büyük günahımız ve yanlışımız bu değil de nedir ey mü'minler? Yani hakkıyla ümmet olmayışımız ve birlikte hareket edemeyişimizdir sorunumuz! Bu bize tevbe sebebi olarak yeter de artar bile. Asr-ı Saadet'i o muhtevada kılan şey inananların yekvücutluğuydu. Bunu ikame edememek dünya Müslümanları için ne kadar büyük günah; ah bir anlasak!

Vakitler ilerliyor, günler git gide ayrılığa bırakıyor kendini... Son günlerinizde biraz daha yoğunlaşmaya çalışarak geçirmek istiyorsunuz bu kutlu yerlerdeki mutlu günlerinizi. Gelirken sizden dua isteyen kardeşlerinizi ve hatta iste-

meyenleri bile, hatırlayıp hepsine tek tek, isim isim dua ediyorsunuz, Rabbinizden mağfiret talep edip onların da en kısa ve en hayırlı bir vakitte bu atmosfere dâhil olmalarını istiyorsunuz. Değil mi ki duaların ılgıt ılgıt estiği rahmet mekânındasınız! Duaları susturmak olur mu hiç?

Rabbinizden Umrenizi ve diğer yaptığınız tüm ibadet ve taatlarınızı kabul etmesini diliyorsunuz. Bir daha nasip olur mu olmaz mı bilmediğiniz için hep yakarış halinde bulunuyorsunuz. Affedici ve affı seven yüce Sahibinizden affedilmeyi diliyorsunuz ümmetçe. Ümmetçe diyorum, çünkü fertliğinizi orada unutkanız gerekiyor. Orası birey olmaklığı ümmet potasında eritme yurdudur. Hangi yurdun misafiriyseniz, oranın kriterlerine uymakla yükümlüsünüz. Hem siz burada Allah'ın Misafirisiniz. Bu bilinç adam ediyor her âdem'i orada işte.

Gözleriniz, yüreğiniz ve aklınız Kâbe'de kalssa da dönüyorsunuz, dönmelisiniz. Veda etmiyorsunuz özellikle. Etmiyorsunuz ki bir daha nasip olsun, bir daha müşerref olasınız. Allah'ın Rasulünün doğup büyüdüğü ve vahiyle ikinci kez doğduğu ve yürüdüğü mübarek beldelere ayak basıp ta gönül rahatlığıyla kim dönebilir ki! Elbette ki içiniz buruk ve kalbiniz yanık olarak Kâbe'ye büyük bir vuslat bakışı bırakıp yüzünüzü ve gönlünüzü çevirip gidiyorsunuz. Ama bu gidişinizi o andan itibaren ömrün kalan tüm kısmını Kâbe'ye dönük, Rabbe dönük olarak geçirmek için yapıyorsunuz. Bundan sonra hayat hep Kâbe merkezli ve Kâbe renkli olacaktır/olmalıdır sizin için.

Son vakitlerinizdeki dualarınız hep tekrar gelmeye, vahyin kalbinde demlenmeye odaklanıyor. Tüm kardeşlerinize de nasip olsun diye için için yalvarıyorsunuz Rabbinize. En muhteşem ve en mükemmel duygularla bezenmiş olarak ve bitimsiz dualar göndererek Yüceler Yücesine, gözlerinizdeki nemin tazeliğiyle Beytullah'ın sınırlarından usulca uzaklaşıyorsunuz. Ve dilinizde o güne kadar hiç bu kadar kalbi iştiaqla, hissiyatla söylemediğiniz Mekke ezgisi: "Döneceğiz döneceğiz/ Vahyin kalbi döneceğiz/ Geleceğiz geleceğiz/ Mekke bir gün geleceğiz... Senden uzak kalabilmek/ Taşlar gibi yürek ister/ Zalimin eline ko'mak/ Zulüm olmaklığı yeter..."

Rabbimiz! Senin evine misafir olduktan sonra dünyadaki misafirliğimizi unutturma ve bizlere muvahhid'çe bir yaşam nasip eyle. Âmin.

Hayallere Bile İhtiyaç Duymazken

Bekir ÇELEBİ

Sanat diye kaleme alınan karalamaları inceliyordu yarı bodrum evinin başını geçen pencere mermerinin altındaki masasında... Ben yazmalıyım diyordu sanatsa sanatı, şiirse şiiri...

Dış cephe boyayan adamlar takılıyordu gözüne bazen ben boyamalıyım sokakları, benim renklerimin altında oynamalı çocuklar, karşı pencereden bizim binaya uzanan çamaşır makaraları benim desenlerim üzerine çakılmalı diyordu incitmeden yapıtı...

Sokakta misket oynarken çocuklar, misketlerine ilişen araba yansımaları eğlendirmeli

onları diyordu içinden, mafyayı andıran siyah renkli sedan arabalar yerine rengârenk Çiçek Abbas minibüsleri park etmeliydi sokağına...

Gökyüzü bir açılıp bir kapanmamalı, ya kar yağmalı tatil olmalı okullar, kartopu savaşları başlamalı ya da güneşli havada esen rüzgârla uçurtmalar havalanmalıydı maviliğinden gözlerinin rengiyle uyum sağlayan gökyüzüne doğru...

Hem iş için uyanan, babası iş için yaşama-malıydı, onun için onu sevmek için olmalıydı uyandığında yanında...

Ya kardeşi, erkek olmasına rağmen onun bebekleriyle oynamalı arkadaş olmalıydı ona...

Hayallerini kuramamalıydı özlediği şeylerin cünkü olmamalıydı herhangi bir olmayanı...

Ve yaşamaktan zevk aldığı bodrum evi bir gün komşuları tarafından sığınak gibi algılanıp doluşmamalıydı kimse...

Boyamayı düşündüğü sokağı şenlendiren evler yıkılmamalıydı penceresinin önüne.

Şiirler ve sanatlar aşk için sevda için hayat için

doğa için yazılmalıydı asla bir hüznü ne de bir mermiyi konu edinmemeliydi...

Oyun için kullanılan misketlerin farklı bir eklemeyle misket bombası halini almasını hiç istemiyordu, çocukların ellerinde olmalıydı misketler, çocukların ellerinin miskette olması anlamsızdı çünkü... Bellerinin, böbreklerinin, kafalarının misketin eline geçmesini henüz sağ olan beyniyle bir türlü idrak edemiyordu.

Çiçek desenleriyle hatta çiçeklerle süslü arabaları koymak isterken siyah arabaların yerine, kötü görümlü ve soğuk demir yığını olan tankların sokaklarında dolaşacağını nasıl düşünebilirdi ki...

Bulut mu bu duman mı diye ayırt etmekte zorlandığı kapkara hava kütesini daha önceki kapalı havalarla değiştirmek istiyordu o anda ve artık gözlerinin rengini hiç umursamıyor, sadece yerlerinde kalmasını temenni ediyordu isteklerini sıraladığı kendisini en iyi duyana...

Ve babası, o keşke işe gidiyorum diye çıktığı evine haftalarca sonra dönseydi ne uyudu-

ğunda ne uyandığında yanında olmasaydı ama en azından dönseydi geriye onu böyle uykusuz bırakmasaydı yıldızların artık gözükmediği gecelerde...

Fakat bir isteğinden vazgeçmişti artık kardeşi erkek olmalıydı bırakmalı oyuncak bebeği, annesinin oğlum kendine zarar vereceksin dediği kapsüllü patlayan tabanca yerine eline öylesine iri mermiler içeren ve incitemeyeceği insan olmayan sahici silahlar almalıydı...

Sokağının, babasının ve hiç vazgeçemeyeceği isteklerinin İNTİKAMINI almalıydı.

Ve artık olmayanı vardı onun hayal kurabilirdi artık bir kol, bir bacak...

BURASI SURİYE, BURASI MALİ, BURASI AFGANİSTAN, BURASI SOMALİ, BURASI FİLİSTİN, BURASI IRAK, BURASI... BURASI DÜNYA

BURASI HESAP YERİ.

Hesabı var dünyada her nefsin yaptığığın,
Ve kudret elde iken neden yapmadığının.

Bekir TOK

Buzağı ve Demokrasi

Deniz yarıldı ve İsrail'in torunları geçtiler karşıya. Küfrün nasıl yenildiğini, mahvolduğunu gördüler. Senelerce kulluk ettikleri, hizmet ettikleri efendilerinden daha güçlü Allah olduğunu bilakis gözleri ile gördüler. Allah'ın Musa (a.s) vesilesi ile kendilerine ne denli yardım ettiğinin farkına varmışlardı. Çünkü kölelikten özgürlüğe yani insan efendilere kulluktan Allah'a kulluğa adım attı mı bir topluluk, topluca ayaklandıklarında; Allah'a daha rahat kulluk için, boyunlarındaki görünmeyen tasmalardan, beyinlerindeki "kölelik zihniyetinden" kurtulmayı ve gönüllerini, zihinlerini, tüm benliklerini Allah'a verebilmek için "bu gidişe bir dur" demeye cesaret ettiklerinde Allah böyle yardım ediyordu.

Çıktılar Mısır'dan. Yanlarında dünyanın en zalimine karşı, en onurlu mücadeleyi vermiş Allah'ın elçisi var. Yürüyorlar çölde; bolluk içinde yaşadıkları ama "köle" oldukları Mısır'dan çıktılar ve hiçbir şey olmayan ama "özgür" oldukları çöldeler şimdi. Musa (a.s) Rabbi ile sözleşti ve yanlarından ayrıldı. Bir süre kendi başlarına kalmışlardı yani.

Zihinlerindeki prangalar hâlâ yerindeydi lâkin. Çünkü o prangaların oradan tamamen çıkarılıp atılması seneler sonra bile gerçekleşmeyecekti. Yıllar yıllar sonra kendilerinden inek kesmeleri istendiğinde, efendilerinin dinlerinden ayrılıp Musa'nın Rabbine iman eden bu insanlarda hâlâ efendilerin put anlayışına dair prangalar olacaktı. Allah onları yıllar sonra, eski kalıntılara karşı imtihan edecekti. Ama

onların bu imtihanı kazanmaları aradan yıllar geçmesine rağmen çok zor olacaktı. Oysa şimdi daha yeni ayrıldılar Mısır'daki efendilerinden. Yeni ayrıldılar kölelikten. Zihinlerindeki prangalarla da olsa kaçıp kurtulmuşlardı özgürlüğe doğru.

Evet, kendi başlarına kalmışlardı. Zihindeki prangalar harekete geçmeye başladı ve bir put ihtiyacı hissettiler. Kendilerine Allah'ın bu süreçteki gözle gördükleri, inkâr edemeyecekleri nimetlerini görmelerine rağmen, Allah'a rağmen bir put edinme ihtiyacı hissettiler. Aslında yaptıkları bu putun Allah'a şirk koşmak demek olduğunu bilmiyorlar ya da görmezden geliyorlardı. "İyi niyet"lerle yapmışlardı bu putu.

Şekli mi? İneklere kulluk eden efendilerine benzer şekilde bir "buzağı". Asırlarca başka efendilere kulluk etmişlerdi. Onların din anlayışını benimsemişlerdi. Allah'ın kutsal dediği değil de efendilerin kutsal dediklerini özümsemişlerdi. Onlardan öğrendiler ya ineğin kutsal olduğunu, şimdi de bu kutsalı, Musa (a.s)'ın hak dinine bakın nasıl yamamaya çalışıyorlardı: "...Bu sizin ilahınızdır. Musa'nın da ilahıdır. Ama O, unuttu." (Tâ-Hâ Sûresi 20/88)

Özgürlük çığlıkları... Son üç-dört yıla gündem olan konu. Köleler; zihniyeti köleleşmiş ama bir yerlerden sızan ufacık ışıkla özgürlüğü isteyen insanlar. Allah'a kulluğu özleyen insanların, asırlarca hizmet ettikleri sistemlerden, efendilerden kurtulmak için ayağa kalkması, kıyam etmesi. Yani esaretten bir şekilde

kurtulmayı dileyip, özgürce Allah'a kulluk edebilecekleri çöle kaçmaya çalışan İsrailoğulları. Dualar ediyoruz. Tüm gönlümüzle destekliyoruz mazlumlari. Çünkü özgürlüğü, Allah'ı istiyorlar diye düşünüyoruz. Zalim krallardan kurtulup, Allah'ın söz sahibi olduğu düzeni nihayet kuracaklar diye ümit ediyoruz. Tıpkı Mısır'da ezilen, horlanan, erkek çocukları öldürülen İsrailoğullarını Kur'an'da okurken içimiz cız ettiği gibi. Horlanan, ezilen, erkek çocukları hapislere atılan, kız çocuklarının namusları kirletilen o günkü ya da bugünkü köleler. Bizler yani, müslümanlar daha açıkça söylemek gerekirse.

Çıktık elhamdülillah Mısır'dan. İnsandan efendilerin hüküm sürdüğü, zulmün saltanatından kurtuluyor ve Allah'ın yardımı ile çöle çıkıyoruz. Demir parmaklıklar içinde götürülüyor bugünkü Firavun, denizde boğulan dedesiyle aynı yolda. Allah denizleri bile yarıyor, çeşitli köşelerinde arzın; kölelikten canlarını satarak özgürlüğe koşan insanlara sayısız yardımlarda bulunuyor. Ve işte böylece kurtuluyoruz bir anda Al-u Firavundan ve çıkıyoruz özgürlüğü temsilen çöle.

Sonra bir anda kendi kendimize kalıyoruz. Çünkü o zamanlarda kırk günlüğüne aramızdan ayrılan peygamber, bugünlerde sanki gelmemek üzere gidiyor. Yok sayıyoruz çünkü sünnetini bir anda. Unutuyoruz Allah'ın bize nasıl yardım ettiğini Mısır'dan çıkabilmek için. Ne Allah'ın ayetleri aklımızda kalıyor ne aramızdan ayrılan Rasul'ün sünneti. Bir anda aklımıza bir put yapmak geliyor. Öyle ya, zihinlerimizdeki prangalar halen var. Putsuz bir an bile yaşayamamış bizler, Firavun'dan kurtulup da bir başımıza kalınca, efendilerin öğrettiği putlar zihnimize adeta bütünleştiği için hemen el ele vererek İnek (pardon) demokrasi mesajları vermeye başlıyoruz. Aslında inek değil. Bize hep inek öğretildi ama biz farklı bir

Tüm gönlümüzle destekliyoruz mazlumlari. Çünkü özgürlüğü, Allah'ı istiyorlar diye düşünüyoruz. Zalim krallardan kurtulup, Allah'ın söz sahibi olduğu düzeni nihayet kuracaklar diye ümit ediyoruz. Tıpkı Mısır'da ezilen, horlanan, erkek çocukları öldürülen İsrailoğullarını Kur'an'da okurken içimiz cız ettiği gibi. Horlanan, ezilen, erkek çocukları hapislere atılan, kız çocuklarının namusları kirletilen o günkü ya da bugünkü köleler. Bizler yani, müslümanlar daha açıkça söylemek gerekirse.

inekten bahsediyoruz. Biz buzağıdan bahsediyoruz. Efendilerin putu inek idi. O Musa'nın dinine aykırı idi. Ancak biz buzağı yapıyoruz. Bu Musa'nın dinine uygun bir buzağı... (diye zannediyoruz.)

Ve diyoruz ki: "Aslında bu Musa'nın da rabbi idi ama O bunu unuttu." Ya da başka bir deyişle: "Aslında Muhammed (a.s) da demokrasiyi uyguluyordu ama radikaller bunu unuttu!" Nasıl da buzağıyı bir anda hâşâ Musa'nın rabbi yaptığımız farkında bile olmadan alçaldıkça alçalıyor, çöktükçe çöküyorduk. Öyle ya bir asırdır zihnimize öyle yerleştirmişlerdi ki bu putu, sanki bu put olmadan devletler yönetilemez, hayatlar düzenlenemezdi. Kutsaldı bu inek. Başka türlüşünü düşünemiyorduk. Çünkü

o prangalar hâlâ beynimizde idi.

Allah sanki aynı ifadeyi bize kullanıyordu: "O'nun hiçbir sözlerine karşılık veremediğini, onlara bir zararının dokunmadığını, bir fayda da sağlamadığını görmezler mi?" (Tâ-Hâ Sûresi 20/89)

Asırlar öncesinden Harun ise bizlere sesleniyordu: "Ey kavmim, siz bununla ancak sınanırsınız! Muhakkak sizin Rabbiniz Rahman'dır. O halde bana uyun, emrime itaat edin." (Tâ-Hâ Sûresi 20/90)

Biz de diyorduk ki: "Şüphesiz Musa bize dönünceye kadar biz bu buzağıya ibadete mutlak devam edeceğiz." (Tâ-Hâ Sûresi 20/91) Bizimkiler halen devam ediyorlar, modern buzağıyı gerçek şeriata ulaşmak için bir aracı olarak kullanmaya. Bu buzağının kendileri için ibadet edilecek en uygun ilah olduğuna inanıyorlar. Musa gelinceye kadar, yani gerçekten şariat yeniden ikame oluncaya kadar da bundan vazgeçmeyeceklerini ta bu asırdan Harun'a bağırarak iletmeye çalışıyorlar.

İslam'da Zamanın Kıymeti

Mustafa DAĞLIOĞLU
bymadu@hotmail.com

Zaman nedir?

Zaman" kelimesi lügat olarak "uzun veya kısa olan vakit" manasına gelir. Kur'an-ı Kerim'de "zaman" yerine genelde "vakit" kelimesi geçer. "vakit" kelimesi lügat olarak "bir iş için belirlenen zaman" demektir. Biz daha çok bir Müslüman zamanını nasıl değerlendirmeli onun üzerinde duracağız.

Zamanın Önemi

Müslümanların pek çoğu yüce İslam'ın kendilerini yönlendirdiği bu önemli prensipten gafilidirler. Yapılacak işleri uygun zamanlara ayırmayıp gidip başkalarından alıp öğreniyorlar. Aziz İslam dininin hükümleri ile mükellef oldukları ilk günden itibaren, özellikle de namaz kılmaları gerektiği ilk andan itibaren sanki bu yönde eğitilip terbiye edilmemişler gibi, gidip kendilerine kişisel gelişimci ismiyle niteleyen yabancı kaynaklar okuyorlar. Bu kitapların zararları faydalarından çoktur. Bunlar bizim kültür yapımıza ve öncelikli değerlerimize aykırıdır.

Kişisel gelişim kitapları kılık-kıyafet, yemek-çemek, oturup-kalkmak vs. adabıyla ilgileniyor. Kur'an-ı Kerim ise hayatımızın her meselesine kendine has ve vahiy menşeli çözümler getirir. Günümüzün en hayati problemlerinin çözümlerini bile Kur'an'da ve Hz. Peygamberin (s.a.s) sünnetinde çok zengin ve vahye dayanan bir kaynakla bulabiliriz.

Kişisel gelişim kitapları okunacağına günde bir sayfa Kur'an ve meali okunsa ve okunan ayetlerin tefsirine bakılsa çok daha verimli olur. Bir de bunu günde bir sayfa hadis okuyarak süslersek

başka hiçbir kitap bunun yerini tutamaz. **Bunu yapmanın en kolay yolu;** sabah namazından sonra bir sayfa Kur'an ve meallini okumak, yatışı namazından sonra bir sayfa hadis okumaktır ve gün içinde boş olunan ve size en uygun bir vakitte de sabah namazından sonra okuduğunuz ayetlerin tefsirine bakmaktır.

Allah Teâlâ bir ayette şöyle buyuruyor:

"Asr'a yemin olsun ki, insan hiç şüphesiz hüsrana içindedir. Ancak iman edip salih amel işleyenler, birbirlerine hakkı ve sabrı tasfiye edenler müstesna."¹

Fahreddin Râzî Asr Suresinin tefsiri hakkında şöyle der:

"Allah Teâlâ zaman olan asr'a yemin etmiştir. Çünkü zamanda acayiplik vardır. Şöyle ki, mutluluk ve üzüntüler, sıhhat ve hastalık, zenginlik ve fakirlik zaman içinde olur. Ayrıca ömre denk ve onunla aynı kıymette başka bir şey yoktur."²

H. Peygamber (s.a.s) şöyle buyuruyor:

"İki nimet vardır ki, İnsanların çoğu bunları değerlendirmede aldanmıştır. Bunlar; sıhhat ve boş vakittir."³

"Hz. İsâ (a.s) şöyle buyuruyor:

"Geceler ve gündüzler hazine sandıklarıdır. Bunlara ne koyduğunuza bir bakın."⁴

1 Asr Suresi, 1-3. Ayetler

2 Et-Tefsîru'l-Kebîr, XXXII, 84

3 Buharî, Rikak; Tirmizî, Zühd; İbn Mace, Zühd

4 Beyhakî, Kitabu'z-Zühd

Lokman Hekim oğluna şu nasihati yapıyor:

“Yavrum! Kendilerine vaat edilen şey (ölüm ve ahiret) insanlara nasılda uzak geliyor. Ancak, vaat edildikleri şeye doğru süratli bir şekilde gitmektedirler.”⁵

Sihhat ve boş vakit insanlara bahşedilmiş çok büyük bir nimettir. Bunları hak ettikleri yerlerde kullanırsak çok büyük bir hayırdır. Heba etmek ise, telifisi mümkün olmayan çok büyük bir vebaldir.

Bunun yanında kaçan vakte esef etmek de ayrı bir vakit kaybıdır. Çünkü bu o anki vaktini öldürmekten başka işe yaramaz. Böylelikle hem dünü hem de bugünü kaybetmiş oluruz.

Ahmed bin Âsım el-Antaki şöyle demiştir:

“Bu vakitler meşakkatsiz elde edilebilecek ganimetlerdir. Ömrünün geri kalanını ıslah edersen, geçmiş dönemin de affedilir.”⁶

İbn Cemra, Behcetü’n-Nufûs adlı kitabında şöyle der:

“Sonra yaparım demen suretiyle zaman seni keseceğine, vaktini salih amelle geçirerek sen zamanı kes.”

Bir şair de şiirinde zamandan şöyle bahseder:

Vakit gibi keskin bir kılıç ol

Buğz sonra yaparım diyenendir

Sakin böyle yapma, sen sen ol

Çünkü bu büyük bir illettir.

Namaz İnsanı Programlar

Allah’ın yılları aylara, ayları haftalara, haftaları günlere, günleri gece ve gündüze, geceleri uyku ve teheccüde, gündüzleri de farz namazlarla belirlenen vakitlere bölməsi, “**Zaman Şuuru**”nun zihinlere kazılması için yeterli değil midir?

Peygamberimiz (s.a.s) uyuma, kalkma, istirahat, ticaret, ziyaret, sohbet gibi işlerini farz namazlarının vakitlerine ve nafile ibadetlerine göre ayarlardı.

Eğer Müslüman, kendisinden istenildiği gibi, namazı **ilk vaktinde, camide ve cemaat ile** kılsa, bu, vakti koruma, belirlenen zaman dilimlerine dikkat etme, her amel için belirlenen zaman dilimine karşı hassas davranmak yönünde mü’minin tabiatına bir program gelir. Bu da kendisini zamandan murat edilen gayeyi tam olarak elde etmeye götürür. Yani, insanın hayatını **ilâhi bir nizam ile programlı** hale getirir.

Allah Teâlâ bir ayette şöyle buyuruyor:

“Namaz, Mü’minler üzerine, vakitleri belirli bir farz kılınmıştır.”⁷

Hiz. Peygamber (s.a.s) şöyle buyuruyor:

“Allah Teâlâ’nın en sevdiği amel vaktinde kılınan namazdır.”⁸

Az Yemek:

Az yemek hem nefsi terbiye eder, hem de sağlıklı olan budur. Çünkü çok yemek insanı

⁷ Nisa Suresi, 103. Ayet

⁸ Buhari, Mevakitus salât, babu fadlî’s-salati ala vaktiha; Müslüm, iman, babu beyani kevnî’l-imani bilahi Teâlâ efdalu’l-amal, hadis no: 137

⁵ Beyhakî, Kitabu’z-Zühd

⁶ Beyhakî, Kitabu’z-Zühd

yorar ve uykusunu getirir. Çok yemek yediğimiz zaman yerimizden dahi kalkmak istemeyiz ve normalde uyuduğumuz vakitten daha erken saatte uykumuz gelir. Bu hepimizin başına gelmiştir. Çok yemek yemenin bir diğer sıkıntısı da çok fazla helâya gitme ihtiyacıdır ve helâda hâcet dışındaki meşguliyetler mekruhtur. İslam âlimleri az yemeği tasfiye ederler.

İmam Mâlik, helâda geçen vaktini asgariye indirmek için çaba sarf eder ve şöyle der:

"Allah'a kasem olsun ki, çok helâya gitmekten sıkılıyorum."

Bu sözü sarf eden İmam Mâlik'in bazı rivayetlere göre, üç günde bir defa helâya gittiği söylenir.

Az Uyumak:

H. Peygamber (s.a.s) şöyle buyuruyor:

"Sizden birinizin ensesine geceleyin şeytan üç düğüm atar. Eğer gece uyanıp Allah'ı zikrederse düğümlerden biri çözülür. Kalkıp abdest alınca biri daha çözülür. Kalkıp namaz kılınca üçüncüsü de çözülür ve ruhen canlı olarak sabaha girer, büyük hayra erer. Eğer böyle yapmazsa tembel ve uyuşuk bir ruh hali içinde sabaha girer ve hayra da eremez."⁹

Peygamber Efendimize (s.a.s) sabaha kadar uyuyan birinden bahsedildiği zaman şöyle buyurur:

"Şeytan kulaklarına işemiş."¹⁰

H. Süleyman'a (Allah'ın Selamı Süleyman Peygambere Olsun) annesi şöyle nasihat eder:

"Ey oğulcuğum, gece çok uyuma, zira çok uyku kişiyi kıyamet günü fakir kılar."¹¹

Türkler Çok Uyuyor:

"Türkler Çok Uyuyor" başlıklı röportajda, Güney Kore başkonsolosu Ji Chan Ko, Kore halkı ile Türk halkı arasındaki bazı farklara şöyle değiniyor:

"Bizim insanımız sabah saat 05:00-06:00 gibi kalkar, sonra çeşitli sportif faaliyetlerde bulunur. Oysa sizin insanların spor yapmaktan çok seyretmekten hoşlanır. Ayrıca geç kalkıyor. Tabi bunda, Korelilere göre daha geç yatıyor olmalarının da payı var."

Bir başka tespit: "Türk insanı az çalışıp, çok tatil yapıyor."

Bu tespiti ise düşündürücü: "Kore insanı, her şeyi "çabuk çabuk" yapmaya çalışır, buna alışkındır ve bugünün işini yarına bırakmaz. Türk insanı tam tersi, her şeyi "yavaş yavaş" yapmaya çalışır, zira insanınız çok rahat. Bir işi bitiremezlerse "iyi yarın devam ederim" diyor."¹²

Tatil Anlayışımız:

Mısırlı yazar Ahmed Emin "Boş Vakitler" isimli makalesinde şöyle diyor:

"Evlerde milyonlarca öğrenci var. Bunlar 4-5 aylık yaz tatillerini geçirmekteler. Acaba babalar bu vakti, çocukların bedenlerine, akıllarına, tabiatlarına ve ülkelerine yararlı olacak şekilde nasıl geçirebiliriz diye birbirlerine sordular mı? Evlerde milletin yarısını teşkil eden hanımlar acaba vakitlerini nasıl geçirmekteler.

Zamanı ihmal etmek ve nasıl değerlendirileceğinden habersiz olunmasa, elbette ondan istifade etme imkânı vardır. Nice çorak araziler var ki işlenmeye müsaittir. Nice şirketler var ki kurulmayı bekliyor. Nice muhtelif müesseseler var ki kurulup idare edilmeye amade. Tüm bunlar boş zamanların bir bölümünü ayırmakla yapılacak işler.

Bizim coğrafyamızda zamanın zayi edilmesi; kitapların az yazılmasını, yazılanların okunmamasını ve cehalete razı olma neticesini getirdi. Nereyse cehaletten dolayı üzülen insan yok gibi! Bedenler rahata doğru meylediyor. Ticaret piyasasındaki durum kitap dünyasından farklı sayılmaz. Kolaya kaçma, çabalamayı ve düşünmeyi gerektirmeyen işleri tercih edip, bunları da uykuyla geçirmeyi yeğlemek insanların genel durumu olmuş. Böyle olunca da düşünceler hasta olmuş ve zamanı nasıl değerlendireceğini bilen gayretli ecnebilere yol açılmıştır.

Bunu hastalığın çözümü, insanları hoşlandıkları ve hoşlanmadıkları şeyleri diledikleri gibi değiştireceğine ve zevk aldığı bir şeyden nefret edebileceği, nefret ettiği bir şeyden de hoşlanabileceğine inandırmaktır. Çünkü insan daha önce hoşlanmadığı bir şeyi yaparak ondan zevk almaya başlayabilir. Daha önce zevk aldığı bir şeyi de yapmayarak ondan uzak durmayı alışkanlık haline getirebilir. Çünkü az bir sabır ve birazcık gayret insana faydalı şeylerden zevk alma alışkanlığı kazandırabilir."¹³

9 Buhari, Teheccüd 12; Müslim, Misafirîn 207; Ebu Davut, Tetavvu 18.

10 İbnu Mâce, İkâmetu's-Salât 174.

11 İbnu Mâce, İkâmetu's-Salât 174.

12 Burak Taşkent tarafından yapılan röportaj.

13 Feydu'l-Hatır, III/67.

Peki, biz tatilde yanlış ve hoş olmayan alışkanlıklarımızı değiştirmek için çaba sarf ediyor muyuz? Yoksa alışkanlıklarımızı değiştiremeyeceğimizi mi düşünüyoruz?

Bu konuda Peygamberimiz(s.a.s)'in Kur'an okurken ağlamayı tavsiye ettiği şu hadisini örnek verebiliriz:

"... Şayet ağlayamıyorsanız kendinizi ağlamaya zorlayınız."¹⁴

Bu hadisten insan kendini zorlayınca daha önce yapamadığı bir şeyi yapabileceğini öğreniyoruz.

Eğer tatilinizi sadece yatarak geçiriyorsanız bakın "Beyin Jimnastiği Derneği" başkanı Prof. Dr. Bernd Fischer ne diyor:

"İnsanların tatilde dinlenmek amacıyla hemen her türlü faaliyetten kaçındıklarına işaret ederek, yan gelip yatarak geçirilen uzun süreli bir tatilden sonra, beynin eski fonksiyonlarını kazanabilmesi için en az üç haftaya ihtiyaç vardır."¹⁵

Çağımızın Sorunu Televizyon Bağımlılığı

Bu çağın teknolojisinin insanlara armağan ettiği öyle dehşetli, öyle büyüleyici bir aygıt var ki, insan bunun hakkında ne söyleyeceğini bilemiyor. Mevcut programları, yayındaki temel ilkeleri, yöneticilerin ideolojileri, inançları, kafa yapıları ve tercihleri göz önüne alındığında bu aygıtta bir beyin yıkama makinesi demek daha doğru olacaktır.

Televizyonlar (yani yayıncıları, kanal sahipleri ve onların patronları), milletin 24 saatini ipotek altına almış ve **televizyon nesli** diye bir nesil türetmişlerdir. Televizyon bu insanları kendisine bağlamış ve müptelası yapmıştır. İçinde bulunduğumuz toplumda açıkça görüyoruz ki, özellikle kadınlar bütün dizileri büyük bir huşu içinde hiç kaçırmadan izliyorlar. Öyle bir hale gelmiş ki bu insanlar büyük bir huşu içinde izledikleri bu dizilerin tekrarlarını bile kaçırmayı kendilerine yakıştıramıyorlar. Bu tür ahlaktan yoksun iğrenç diziler dini bir görev gibi görüp, çarşıya pazara gitmelerini, ev işlerini, misafir kabul etmelerini bu dizilere göre ayarlıyorlar. Çünkü onların aksatılması hiçbir şekilde mümkün değildir. Her şey aksatılır (buna cemaatle namaz da dâhil, hatta namazın kendisi de dâhil) ama bu iğrenç diziler aksatılamaz.

¹⁴ İbn Mace, İkame 176.

¹⁵ İbrahim Canan, İslam'da Zaman Tanzimi, 7. Baskı, Sayfa 122.

Bazı aileler de kendileri bu iğrenç dizileri izlerken çocuklarına izlememelerini Kur'an veya İslâmî kitaplar okumalarını söylüyor. Bu söylemin ne kadar komik ve gerçekten uzak olduğunu anlamak için âlim olmaya gerek olmadığını düşünüyorum. Eğer gerçekten çocuklarınızı televizyon veya bilgisayar başında değil de Kur'an okurken görmek istiyorsanız, önce siz televizyonunuzu veya bilgisayarınızı kapatıp Kur'an okumalısınız ki, çocuğunuz da sizi örnek alsın.

Özet:

İnsan, zamanını güzel değerlendirip hayatını tanzim ederek vakitlerini rayına oturttuğunda, boş ve anlamsız toplantıları ve davetleri terk ettiğinde, zaman avcısı ve boş insanlardan uzak durduklarında, füzuli konuşmaları terk ettiklerinde, namazlarını **ilk vaktinde, camide ve cemaatle** kıldıklarında, **az yemek** yiyerek bedenini ve zihnini dinç tuttuğunda ve **çok uyuma hastalığı**ndan kurtulup sadece bedeninin ve zihninin ihtiyacı olduğu kadar uyuduğunda, zamanın ne kadar büyük bir nimet olduğunu anlayacak ve onu en iyi şekilde değerlendirecektir.

İşin Özü:

Bu günler tarla gibidir. Akıllı insanın tarlayı ekmekten geri durması mümkün müdür? Akıllı insan, zorluk çektiğin kadar temenni ettiği şeye ulaşacağını bilir.

Unutma ki, Allah Teâlâ şöyle buyuruyor:

"Şüphesiz, zorlukla beraber kolaylık vardır. Gerçekten zorlukla beraber bir kolaylık vardır. Bir işi bitirince bir başkasına giriş. Ve yalnız rabbine yönel."¹⁶

Son Söz:

"Vaktinizi üçe ayırın: Bir bölümü ilim için, bir bölümü amel için, bir bölümü de bedeniniz ve bakmakla yükümlü olduklarınız için."¹⁷

Kaynakça:

Tefhimu'l Kur'an, Cilt IV ve VII, Ebu'l-A'lâ Mevdûdî
Zamanın Kıymeti, Abdulfettah Ebu Gudde
İslam'da Zaman Tanzimi, İbrahim Canan
Zaman Bilinci, Ekrem Sağıroğlu
Hazırlayan: Mustafa Dağlıoğlu
bymadu@hotmail.com

¹⁶ İnşirah Suresi, 5-8. Ayetler

¹⁷ el-Muhâsibî, Risâletü'l-Müstersîdin, Sayfa 209.

Kadının Çal/ış/ması mı Dediniz?

...

'Tek maaşla nasıl geçinelim?' sloganı ile bayanların iş hayatına atıldığı/fırlatıldığı bir ülkede yaşıyoruz artık. Kimine göre ayakları üzerinde durabildiğini gösterme çabası, kimine göre geçim derdi, kimine göre ekonomik özgürlük, kimine göre ise bayanlara tanınan en büyük ayrıcalık.

Evli olup aynı zamanda çalışan bayanlardan bahsediyorum. Yani iki defa çalışan, iki defa yorulan, iki defa ezilen bayanlardan. Kadın, evinin hanımıdır, dışarının değil! Kadın kocasının emri altındadır, patronunun değil! Kadın kocasına itaat eder, amirine değil! Kadın gününü evinde geçirir, ahlaksızlık kokan ofislerde, bürolarda, iş yerlerinde değil! Kadın en yüksek mertebeye evinde kocası ile ulaşır, bol diplomalarla değil.

Peki ya çalışma aşkı yüzünden evlenmeyi düşünmeyen ya da evliliği çok ileri bir zamana erteleen bayanlar!.. Uzaktan özgürlük gibi görünse de ya da size özgürlük gibi gelse de hakikat öyle değil. Hatta tutsaklığın ta kendisidir iş kadını olmak. Belli bir mekânda, sınırlı sayıda ve aynı insanlar-

la vakit geçirmenin, kişiyi ailesinden, dostlarından, çevresinden, aktivitelerinden ve hatta kendisinden uzaklaştırmanın neresi özgürlük? Her günü aynı şekilde geçen spontane bir hayat işte. Ancak aynı durum ev hanımları için geçerli değil, tabi gününü TV karşısında geçiren ev hanımlarından bahsetmiyorum. Günlerini dolu dolu ve istediği şekilde geçiren ev hanımlarından bahsediyorum.

Azalan komşuluk ilişkileri, bayanların çalışma hayatına atılmasının artmasıyla doğru orantılıdır dersek hiç de yanlış olmaz diye düşünüyorum. Yeni nesil (tabi eğer bayanlar evlerinde durup çocuk doğururlarsa yeni nesilden söz edebileceğiz) komşuluk kavramı nedir bilmeyecek artık. Çünkü insanların yan komşusunun değil halini hatırlarını sormaya, komşusunu tanımaya bile vakti yok. Azalan tek ilişki komşuluk değil tabii ki; dostluk, akrabalık, arkadaşlık, hırsımlık hatta kısaca insan ilişkileri diyebiliriz.

'Saliha bir kadınla evlenen dininin yarısını tamamlamıştır' hadisindeki 'Saliha kadın' olabilmek için yıllarını verip okuma-

'Saliha bir kadınla evlenen dininin yarısını tamamlamıştır' hadisindeki 'Saliha kadın' olabilmek için yıllarını verip okumaya, ardı arkası kesilmeyen ve kişide bol miktarda stres hormonu salgılayan o gereksiz ama bir o kadar gerekli sınavlara girmeye, çalışmaya, didinmeye, yorulmaya, uğraşmaya, geç saatlere kadar iş yerinde kalmaya, evini ihmal etmeye gerek yok ki. Evinin hanımı olmak yetiyor bu mertebeye ulaşmak için.

ya, ardı arkası kesilmeyen ve kişide bol miktarda stres hormonu salgılayan o gereksiz ama bir o kadar gerekli sınavlara girmeye, çalışmaya, didinmeye, yorulmaya, uğraşmaya, geç saatlere kadar iş yerinde kalmaya, evini ihmal etmeye gerek yok ki. Evinin hanımı olmak yetiyor bu mertebeye ulaşmak için.

Oturun evinizde yahu, oturun! İş yerlerindeki yığılmalar kalksın, sizin yerinize başka erkekler girsın o iş yerine de başka aileler kurulsun, başka evler geçindirilsin, iş yerindeki erkek senin mini eteğine ya da renk cümbüşü eşarına değil işine odaklansın, çocuğun onun bunun elinde büyüüp toplumun başına bela olmasın.

'Para yetmiyor o yüzden çalışıyorum' deme kardeşim, deme! Karışma Allahın işine sen, çünkü rızka kefil olduğunu buyuruyor O. Hem kazandığın para, çalışma uğruna feda ettiklerinin faturasını ödemeye yetiyor sadece yani kazandığın kadar kaybediyorsun. Ayaklarının üzerinde durabildiğini kanıtlama bana! Asıl evinde oturup hanımlık yaparsan ayaklarının üzerinde durabildiğine inanırım ben senin. Benim ekonomik özgürlüğüm olmalı deme! Elinden uçup

giden özgürlüklere ne diyeceksin peki; annelik özgürlüğü, hanımlık özgürlüğü, istediğin saatte uyanabilme özgürlüğü, istediğin gün misafir ağırlama özgürlüğü vs. 'Evde akşama kadar oturulur mu, sıkılırim ben' deme! Akşama kadar otur demiyorum ki sana değerlendir gününü, geliştir kendini, oku, araştır, evinin hem hanımı ol hem çalışanı. Cahil kalma, bilinçlen artık.

Bir hocanın tabiriyle: "Derdi dünya olanın dünya kadar derdi olur." Derdin dünya olmasın senin. Niye dert üretiyorsun kendine sen, niye bu dünyanı da öbür dünyanı da heba ediyorsun. Senin işin salih evlat getirmek dünyaya, dert getirmek değil.

Resulullah'ın (sallallahualeyhi vessellem) 'sizlere en büyük fitne olarak kadınları bırakıyorum' hadisindeki fitne aracı olmaya bir adım daha yaklaştıran çalışma ortamlarındaki bayarlardan olma sen! Kendini de başkalarını da fitne aracı kılma.

Bölüşdürme kendini iki yere, iki yerde yarım olacağına tek yerde (evinde) tam ol, tam da dur. Sana bu yakışır vesselam...

Mus'ab Bin Umeyr (R.A.)

Sümeyye ARSLAN

Mus'ab bin Umeyr... Mus'ab Abdü'd-daroğullarının incisi... Mekke'nin en yakışıklı genci... Annesi Hannas binti Malik...

Çok zengin bir kadın, babası Umeyr... Mekke'nin en asil ve şerefli kişilerinden... Mus'ab'ın yakışıklı bir genç olması ve zarafeti gözleri kamaştırırdı. Ondan daha güzel elbise giyen, kibar bir kimse yoktu.

Kıvrım kıvrım saçları, güzelliğine güzellik katıyordu.

Dünyanın göz kamaştıran, çoğu kimsenin hayallerinin bile ulaşamayacağı nimetler içinde yüzüyordu.

Mekke'nin en güzel kızları onu ister, onunla hayal kurarlardı. Servet içinde yüzüyordu. Arzulayıp ulaşamadığı hiçbir şey yoktu... Fakat bütün bunlar onu tatmin etmiyordu. İçinde büyük bir boşluk vardı.

Mus'ab bin Umeyr (r.a)'de Dar'ul-Erkam'dan yükselen Tevhid davetini duymuş, ruhunda bu ilahi davete karşı sonsuz bir sevgi doğmuştur.

Bu sevgi büyüyüp de bir ilahi aşk durumuna gelince dayanamadı ve yola koyuldu.

Erkam'ın evine, nurun kaynağına doğru yavaş yavaş gidiyordu. Kapıya vardı. Kapıyı okşarcasına tıkırdattı.

İçerden seslendiler:

—Kim o?

—Mus'ab bin Umeyr...

Bu isim kapıyı açanlarda büyük bir şok etkisi yapmıştı...

Çünkü o Mekke'nin en yakışıklı, en gözde genciydi. Belki gelmesi en son düşünülenlerdendi...

Kapı açıldı ve Mus'ab içeri girdi ve doğruca gidip Allah Rasulü'nün dizinin dibine oturdu. Allah'ın dinini kendisine öğretmesini istedi.

Mus'ab (r.a) ilk sıralarda kavmi ve annesinden Müslümanlığını gizlemişti. Fakat içindeki imanı, onu inandığını yaşamaya, zorluyordu. Kısa bir zaman sonra Müslüman olduğu ortaya çıktı.

Bir gün Osman bin Talha, onun namaz kıldığını gördü; annesine ve kavmine haber verdi.

—Mus'ab Müslüman olmuş, onu namaz kılarken gördüm!

Annesi;

—Eyvah!.. Demek Müslüman olmuş?

—Evet!..

—Vah başıma gelenler!..

Ve kadın dövünmeye başladı... Gözlerine yaşlar hücum etti, hıçkırıklar boğazına düğüm düğüm oldu. Sevinecek, bayram edecek yerde, matem tutuyordu zavallı kadın...

Mus'ab Erkam'ın evinden, annesinin yanına döndüğünde onun her şeyi öğrenmiş olduğunu gördü.

Annesi deliye dönmüş gibi bağırıyordu.

Annesine sordu:

—Anneciğim, nedir bu halin?

Kadın öfkeyle bağırdı:

—Yazıklar olsun sana! Demek dinini değiştirdin? Demek Müslüman oldun!..

—Evet!

—Bu dini hemen bırakacaksın!

—Bunu yapamam. Ben bilerek iman ettim ve kurtuldum.

—Ben bir nefes olsun dinimden dönemem diyorum!..

Mus'ab'ı (r.a) annesinin emriyle tutup hapsedtiler. Akla hayale gelmez işkenceler yaptılar. Aldıkları cevap yine aynı:

—Allah bir!..

Tekrar bağladılar, ayağına zulüm halkasını geçirdiler. Bir mahzene hapsedtiler... Günlerce aç ve susuz bıraktılar ve işkence ettiler, fakat onu yine de dininden döndüremediler.

Müşriklerin artan işkenceleri dayanılmaz bir hal alınca inananlardan bir grup Hz. Muhammed (s.a.v)'in izniyle Habeşistan'a hicret etti. Mus'ab (r.a) bu çilekeş Müslümanların arasındaydı.

Habeşistan muhacirleri tekrar Mekke'ye döndüğünde Mus'ab'ı gören Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

—Allah'a hamd olsun, dünyada insanların durumunda nasıl da değişiklik yapıyor. Ben Mus'ab'ı gördüğümde, Mekke'de ondan daha değerli kimse yoktu. Onun iyiliğe temayülü kendisini bu durumdan alıp Allah ve Resulü'nün yoluna sevk etti.

Mus'ab bin Umeyr (r.a)'in perişan vaziyetini ve değişen durumunu gören annesi onu evlatlıktan reddetti.

H. Muhammed (s.a.v)'de Mus'ab bin Umeyr (r.a)'i Medine'ye muallim olarak gönderdi.

Mus'ab bin Umeyr (r.a), Medine'de Es'ad bin Zürrare'nin evine yerleşti.

Medine'ye gelince hemen çalışmaya başlayan Mus'ab (r.a) bir an olsun İslam'ı tebliğden geri durmadı.

Mus'ab'ın (r.a) bu gayretli çalışması sonucu İslam Medine'nin her evinde konuşulmaya başladı.

Medineli önemli kişilerden İbn-i Hudaýr ve Abdu'l-Eşhel kabilesinden Sa'd b. Muaz Müslüman oldular. Sa'd'ın İslam'ı seçmesiyle bütün kabilesi bu yeni dine girdi.

Mus'ab (r.a), Hz. Muhammed'e (s.a.v) mektup yazarak Medine'deki Müslümanların çoğalmasını ve inananların güçlerini anlattı. Ayrıca Ensar'a Cuma namazı kıldırma için izin istedi. Hz. Muhammed (s.a.v) bundan büyük mutluluk duydu. Mus'ab'a, (r.a) Cuma kıldırması için izin verdi.

Medineli Müslümanlar Mus'ab bin Umeyr'in (r.a) imamlığı altında Sa'd ibn-i Heyseme (r.a)'nin evinde ilk Cuma namazını kıldılar.(1)

Mus'ab verilen elçilik görevini tam olarak ifa etmişti. Böylelikle, Allah'a davetçi, Allah'ın diniyle insanları hidayete çağıran mübeşşirdi. Kendisine inandığı Allah Resulü gibi sadece Hakk'ın rızasını düşünüyordu.

Es'ad b. Zürrare'nin yanında misafir olarak kalıyordu. İkisi birlikte kabileleri, evleri toplantı yerlerini, dolaşıyorlar, yanlarında bulunan Allah'ın kitabından insanlara okuyorlar, onları "Allah, tek bir ilahtır." Kelime-i ilahisine davet ediyorlardı. Öyle durumlar meydana geliyordu ki davet esnasında, eğer zekâsı ve ruh yüceliği olmasa hem kendisi hem de beraberinde olanlar helak olabilirdi.

Bir gün vaaz ederken ansızın Üseyd b. Hudaýr çıkageldi. Bu adam Medine'nin ileri gelenlerindendi. Kızgınlık ve öfke ile, kavmi arasında alışmadıkları dini ile fitne çıkaran, ilahlarını terke çağıran ve daha önce hiç duymadıkları, alışmadıkları bir tek ilah'tan söz eden kişiye doğru yürüdü.

Onların ilahları hep belli yerlerde duruyordu. Bir kimse ilahlarına ihtiyaç duyduğunda yerini biliyordu, o tarafa yönelir ve o ilah da onun zararını giderir, duasını kabul ederdi! Muhammed'in İlah'ına gelince, Mus'ab'ın davet etmiş olduğu bu ilah'ın ne yeri belliydi, ne de kimse onu görebiliyordu!

Mus'ab'la oturup sohbet eden Müslümanlar Üseyd'in ansızın gelişini görmemişlerdi; fark ettiklerinde dağıldılar, sadece Mus'ab dimdik ayakta kalmıştı ve onu yumuşaklıkla İslam'a çağırıyordu. Üseyd geldi, önünde durdu ve şöyle dedi: "Sizi bölgemize getiren nedir? Zayıf akıllı kimseler mi? Eğer hayatta olarak çıkmak istiyorsan derhal buradan ayrıl."

Mus'ab ise bütün vakar ve yumuşaklığını koruyarak: "Oturup dinlemez misin? Eğer davamızı beğenirsen kabul edersin. Eğer beğenmezsen, istediğin şeyi sana zorla kabul ettirmeğe çalışmayız."

Üseyd, akıllı ve zeki bir kimseydi. Mus'ab'ın sadece kendinde olanı sunma gayretini gördü ve Mus'ab onu sadece dinlemeye çağırıyordu. Eğer söylediklerini kabul ederse ne âlâ değilse Mus'ab onun bölgesini terk edecek, başka bir kimse, bölge ve kabileye zarar ziyan vermesizin gidecekti.

Üseyd, tamam diyerek kılıcını yere koydu ve oturdu. Daha Mus'ab Kur'an'dan az bir ayet okuyup tefsir etmişti ki, Üseyd'de birtakım değişikliklerin olduğu görülmeye başladı. Mus'ab daha sözünü bitirmeden Üseyd: "Ne doğru ve ne güzel bir söz! Bu dine girmek isteyen ne yapmalıdır?" dedi. Bunun üzerine Mus'ab ona yöneldi ve "sadece elbise ve bedenini temizler, Allah'tan başka ilah olmadığına dair şahadet getirirsin." Dedi.

Üseyd, az bir süre onlardan ayrıldı ve tertemiz su damlaları saçlarından dökülür bir vaziyette yanlarına geldi: "Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed (s.a.v)'in Allah'ın Resülü olduğuna şahadet ederim." diye inancını ilan etti.

Haber, ışık hızıyla Medine'ye yayıldı. Sa'd b. Muaz, Mus'ab'a geldi, dinledi ve Müslüman oldu. Sonra onu Sa'd b. Ubade'ye okudu, o da İslam nimetine erdi. Medine ehli birbirlerine "Üseyd b. Hudayr, Sa'd b. Muaz ve Sa'd b. Ubade Müslüman olmuşlar biz ne duruyoruz. Haydi, Mus'ab'a gidelim ve iman edelim..." diyorlardı.(2)

—Mus'ab bin Umeyr (r.a) Mekke'ye varınca doğruca cihan Peygamberi'nin (s.a.v) yanına gitti. Ona Ensar'ın bölük bölük İslam'a girdiklerini bildirdi. Allah'ın Resülü bu haberden çok memnun oldu.

Mus'ab (r.a)'ın annesi oğlunun Mekke'ye geldiğini duydu ve ona haber uçurdu:

—Ey annesine isyan eden vefasız oğul! Mekke'ye gelirsın de bana uğramazsın öyle mi?

Mus'ab bin Umeyr (r.a)'ın cevabı ise şöyle olmuştu:

—Ben, Allah'ın Resülü'nden önce kimseyi ziyaret etmem; hatta annem bile olsa...

Bu haberi alan kadın dövündü, başına topraklar saçtı, gözlerini yaşlarla doldurdu. Ve öfkeyle haykırdı:

—Eyvah sana vefasız oğul!..

Kadın kendi kendine dövünüp dururken, Mus'ab (r.a) birden çıkageldi ve dedi ki:

—Ne yapıyorsun anne?

—Senin için dövünüyorum.

—Bana ne olmuş ki?

—Daha ne olsun! Hâlâ girdiğin o dinden dönmedin.

—Asıl sen inadını kırıp Hak dine gelmedin. Ben Allah Resülü'nün tebliği ettiği ve Allah'ın razı olduğu din üzereyim. Hak olan budur ve senin de kurtulmanı arzu ediyorum.

—Ey vefasız oğul! İlk olarak Habeşistan'da ve ikinci defa da Yesrib'de olduğun zamanlarda senin için çektiğim acılara karşılık bana bir teşekkür bile etmedin. Sen nasıl bir gönül taşıyorsun?

—Benim gönlüm Hz. Muhammed'in muhabbetiyle dolu. Benim gidişim Allah'adır.. Benim gayem Allah'ın rızası, Resülü'nün hoşnutluğudur. Siz beni dinimden döndürmek istiyorsunuz. Sizin bu halinizden korkuyorum...

Bu sözleri duyan annesi Hannas yine öfkelen-di ve avaz avaz bağırdı:

—Seni hapsettireyim de gör!...

Mus'ab (r.a):

—Yemin ediyorum ki, eğer beni yine hapsedecek olursanız, beni öldürmek isteyenlere bu defa kendim yardım ederim.

Hannas'ın gözleri yine yaşlarla doldu. Dudakları usul usul kıpırdadı.

—Haydi git işine!..

Mus'ab bin Umeyr (r.a) yumuşak ve tatlı bir dille annesine hitap etti:

—Ah anneciğim! Ben sana doğru yolu gösteriyorum ve sana acıyorum. Ne olur gel, Allah'tan başka hiçbir ilahın olmadığına ve Hz. Muhammed'in (s.a.v) O'nun kulu ve Resülü olduğuna şahadet et.

Katı kalpli anne oğluna şöyle dedi:

—Ben senin girdiğin dini kabul etmeyeceğim. Aksi takdirde alay konusu olur, zayıf akıl-

lilikle vafedilirim. Fakat seni dinle baş başa bırakacağım.

Mus'ab annesinin yanından acılar ve ıstıraplar içinde ayrıldı.

İslam'ın yayılmasını hazmedemeyen Mekkeli müşriklerle ilk hesaplaşma Bedir'de oldu. Büyük bir yenilgiye uğrayan müşrikler, zelil bir şekilde geri döndüler.

Mus'ab bin Umeyr Bedir'in şanlı kahramanlarından biriydi.

Müşrikler Bedir Savaşı'nın intikamını almaya karar verdiler.

Büyük bir ordu toplayarak Medine'ye yöneldiler.

Hz. Muhammed ahabını toplayarak Uhud Dağı'nın eteğinde Mekkelilerle karşılaştı.

Mus'ab bin Umeyr (r.a), Peygamberimizin (s.a.v) sancaktarıydı.

Savaşın ilk anlarında Müslümanlar galip durumdaydı.

Hz. Muhammed (s.a.v)'in emriyle Müslümanları arkadan koruyan okçular, savaşın kazanıldığını sanarak, yerlerinden ayrıldılar. Onların ayrılışını gören müşrikler Müslümanlara arkadan saldırdılar.

Müslümanlar çok zor durumda kaldılar. Galipken mağlup duruma düştüler. İslam ordusu küfrün kılıcına hedef oldu. Birçok Sahabe şehit oldu. Peygamberimiz (s.a.v)'e saldırı artmıştı.

Mus'ab (r.a) kendi vücudunu Rasulullah'a si-per etmişti.

Bir ara kâfirlerden birisi:

—Gösteriniz bana Muhammed'i o kurtulursa ben kurtulmayayım!

Kâfirin önünü Mus'ab (r.a) kesti. Ve amansız bir darbe sağ elini kesti. Mus'ab (r.a) Sancağı sol eline aldı. Kâfir sol kolunu da kesti.

Kâfirin üçüncü saldırısı Mus'ab (r.a)'ı yere yıktı.

Mus'ab'ın (r.a) üzerinde yüze yakın ok ve kılıç yarası vardı.(1)

Hz. Mus'ab şehid olarak yerde yatarken, günün sonlarına doğru, Hz. Peygamber (s.a.v) Mus'ab'ı elinde sancakla gördü "İleriye git ey Mus'ab!" diye emretti. Fakat o kişi geri dönerek "Ben Mus'ab değilim" deyince Hz. Pey-

gamber onun Mus'ab kılığında savaşan Allah'ın meleklerinden biri olduğunu anladı.

Uhud savaşında Ashab-ı kiram'ın ileri gelenlerinden birçok kimse şehid oldu. Hz. Mus'ab b. Umeyr de şehidler arasındaydı. Hz. Peygamber (s.a.v)'in ne kadar üzüntülü olduğu yüzünden okunuyordu. Mus'ab'ın mübarek na'sının başucunda oturarak, Uhud şehitleri hakkında nazil olduğu bildirilen şu ayeti okudu:

"Mü'min'lerden öyle er kişiler vardır ki, Allah'a verdikleri sözde sadakat ettiler. Kimi adağını ödedi şehid oldu. Kimi de (şehid olmayı) bekliyor. Onlar verdikleri sözü asla değiştirmediler." (El-Ahzab 33/23)

Sonra Hz. Peygamber diğer sahabelere, şehidlere yaklaşıp selam vermelerini söyledi ve verilen selamların şehidler tarafından alınacağını ifade etti.

Hz. Mus'ab şehid edildiğinde kırk yaşlarında idi. Bir zamanlar zenginlik ve refah içinde yaşayan bu değerli insanı kefenleyecek bir örtü dahi bulunamamıştı.

Hz. Peygamber, yanına geldiğinde Mus'ab b. Umeyr eski bir hırkanın içinde saçları dağınık, vücudu ise kılıç ve mızrak darbeleriyle parçalanmış bir durumda yatıyordu. Hz. Peygamber üzüntülü bir halde şunları söyledi: "Seni Mekke'de gördüğümde, senden daha güzel giyinen, senden daha yakışıklı kimse yoktu. Şimdi ise, kefen olarak sarılmış hırkadan başın dışarıda kalıyor." Sonra onun için de bir kabir açtılar ve o mübarek sahabeyi de Uhud şehidleri arasına defnettiler.(3)

Sonra etrafındaki sağ kalan ahabına dönüp: "Ey İnsanlar! Onları ziyaret edin, onların yanına gidin, selam verin. Nefsim, kudret elinde olana yemin ederim ki, onlara bir Müslüman kıyamet gününe kadar selam vermez ki, o selamı iade edilmesin."

Selam üzerine olsun ey Mus'ab.. Selam üzerine olsun ey şehidler topluluğu.. Selam üzerine olsun. Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerine olsun...

Kaynaklar

- (1) Seçkin Sahabilerin Hayatı
- (2) Ümmetin Yıldızları (60 Seçkin Sahabe Hayatı)
- (3) Şamil İslam Ansiklopedisi

Dini Çarpıtan Belam'lar

Yunus BAŞBOĞA

"Onlara kendisine ayetlerimizi verdiğimiz kişinin haberini anlat. O, bundan sıyrılıp uzaklaşmış, şeytan da onu peşine takmıştı. O da sonunda azgınlardan oluvermişti. Eğer biz dileseydik, onu bununla yükseltirdik. Ama o yere meyletti (veya yere saplandı), hevasına uydu. Onun durumu, üstüne varsan da dilini sarkıtıp soluyan, kendi başına bıraksan da dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumu gibidir. İşte ayetlerimizi yalanlayan topluluğun durumu böyledir. Artık gerçek olan haberi onlara aktar. Umulur ki düşünürler."(Araf 175-176)

Bel'am'la ilgili olarak İslâmî kaynaklarda şunlar anlatılmaktadır: "Rivayete göre Mûsa (a.s.), Ken'ânîler'in Şam'daki topraklarına girmişti. Bu sırada Bel'am, el-Belkâ köylerinden Bal'â'da bulunuyordu. Ken'ânîler'den bazıları Bel'am'ın yanına gelerek: "Ey Bel'am, Mûsa İbn İmrân İsrâiloğulları'nın başında olduğu halde bizi yurdumuzdan sürmek ve öldürmek üzere geldi. Bizim ülkemize İsrâiloğulları'nı yerleştirecek. Senin kavmin olan bizlerin ise yerleşecek bir yerimiz yok. Sen duâsı kabul edilen bir kimsesin. Onları defetmesi için Allah'a duâ et", dediler. Bel'am: "-Yazıklar olsun size! O Allah elçisidir; melekler ve mü'minler de onunla beraberdir; onlar aleyhine nasıl duâ edebilirim! Bildiğimi bana Allah öğretti" diye red cevabı verdi. Kavmi duâ etmesi hususunda ısrar ettiler. Bel'am da eşeğine binerek, İsrâiloğulları'nın çıkmakta olduğu dağa doğru ilerledi. Bu dağ, Husban dağıdır. Biraz gittikten sonra eşeği yere çöktü. Eşeğine binerek biraz ilerledikten sonra hayvan yine çöktü. Bel'am biraz evvelki gibi hareket ettikten sonra tekrar hayvanına bindi. Biraz yol alınca eşek yine çöktü. O, yine eşeği yerinden kalkıncaya kadar dövdü. Nihayet eşek, Bel'am aleyhinde bir delil

teşkil etsin diye, Allah'ın izni ile konuşarak şöyle dedi: "Ey Bel'am, nereye gidiyorsun? Meleklerin önümde durarak beni yolumdan çevirdiklerini görmüyor musun? Allah elçisi ile mü'minler senin kavmin aleyhinde duâ etmektedirler." Fakat Bel'am, buna aldırış etmeden eşeğini döverek yoluna devam etti. Nihayet eşek onu Husban dağına çıkardı, Mûsâ (a.s.)'ın ordusunun ve İsrâiloğulları'nın karşısına götürdü. Bel'am onlara bedduâ etmeye başladı; fakat İsrâiloğulları'na bedduâ ederken Allah onun dilini kendi kavmi aleyhine çevirdi. Yanında bulunan halk, onun kendi aleyhlerine bedduâ etmekte olduğunu görünce: "Ey Bel'am! Ne yaptığını biliyor musun? Sen İsrâiloğulları'na hayır duâda, bize bedduâda bulunuyorsun" dediler. O: "Ben bunu kendi ihtiyarımla yapmıyorum, Allah dilime hâkim oldu" dedi. Bunun üzerine dili ağzından çıkarak göğsü üzerine sarktı. Sonra kavmine: Dünya ve âhiret benim elimden gitti, artık hileye başvurmaktan başka çare yoktur.." dedi. (Taberi, a.g.e., IX, 124-126; Râzî, a.g.e., XV, 54; İbnü'l-Esir, el-Kâmil fi't-Târih, Beyrut 1385/1965, I, 200 vd; İbni Kesir, e!Bidâye ve'n-Nihâye, Riyad 1966, I, 322 vd.)

Her ne kadar müfessirler âyetlerin nüzûl sebebi olarak daha çok Bel'am'ın ismi üzerinde durmuşlarsa da, söz konusu âyetlerde anlatılmak istenenin Bel'am olduğu yolundaki rivayetleri ve onunla ilgili olarak anlatılan kıssaları doğrulayacak -güvenilir- hiç bir eser yoktur. Aynı şekilde yalnız Bel'am'ın, âyetlerin nüzulüne sebep teşkil etmiş olması da doğru değildir.

Yukarıda cereyan eden olayların geçtiği yer, zaman ve kişiler kesin olmamakla beraber şahsiyet hayali değil yaşamış ve bu olaylara öncülük etmiş birisidir. Olayın üç ana taşıyı oluşturan yer,

zaman ve kişiler pek de önemli değildir. Çıkaracağımız dersler, Rabbimizin bizden memnun olmasını sağlayacak davranışlar sergilememize yön verir. Zaten Allah'ın bizden istediği de olayın mahiyetini idrak edecek şekilde düşünmemiz. Bizleri bu mahiyetten uzak tutacak ayrıntılara dalmaktan ve sürekli konuşarak gündeme getirmekten nehyediyor. "Ey Muhammed, kimileri "Onlar üç kişi idi, dördüncüleri köpekleridir", kimileri "beş kişi idiler, altıncıları köpekleridir" diyeceklerdir. Bu sözler karanlığa taş atmaktır. Kimileri de "yedi kişi idiler, sekizincileri köpekleridir" diyeceklerdir. De ki; "Onların sayısını hepimizden iyi Rabb'im bilir. " Onlar hakkında derine dalar bir tartışmaya girme ve bu olay konusunda hiç kimseye bir şey sorma."(Kehf22)

Bu türden davranışlara sebebiyet teşkil eden herkes için geçerlidir. Kişileri düşünmekle, ya da kişilerin kimlik bilgilerini bilmekle yol alınmaz ve "sırat-ı müstakim"e girilmez.

Burada Allah'ın ayetlerini apaçık olarak gördükleri halde, bu ayetlerin gösterdiği yolda yürümeyip onları yalan sayanların durumu gözler önüne serilmektedir. Allah'ın dininin bilgisi hakkında Allah'ın lütfüyle bilgilendirilip sonra da bu dini bilgiyi, Allah'ın hükümlerinin istediklerini açıklayıp istediklerini gizleyerek ve onunla arzu ve isteklerine uymayı sağlamak için vasıta kırlarlar. Onlar bu bilgilerini kendi heva ve hevesleri ve dünya hayatının geçici nimetlerini elde etmek için aynı şekilde bu nimetlere sahip efendileri için kullanıyorlar. Tarih boyunca örnekleri hep var olmuştur. Özellikleri bilindikten sonra isimleri Ali olur Mehmet olur fark etmez. Dönemleri ve sayıları da önemli değildir.

Böyle kişileri, özelliklerinden dolayı yüce Rab-bimiz köpeğe benzetmiştir. Zira köpeğin doymak bilmeyen iştahının göstergesi dışarı sarkan dili ve akan salyasıdır. Buldukları kemik, et vb. yiyecekleri bencillikleri gereği kimseye paylaşmazlar hatta daha fazlasını isterler. Bu özellikleri taşıyan şahsiyetsiz belamlar heva ve hevesleri uğruna hem kendi amellerini hem de kendilerine uyanların amellerini boşa çıkartacak itikadi bozuklukları-na sebep olan söz ve fiillerde bulunuyorlar. Bazen

Müslümanları şeytanın yoluna saptırmak için sürekli kılık değiştiren belamlar; gerektiğinde birçok Müslüman'ın sahip olmadığı bilgi ve donanımına sahip olur, gerektiğinde Allah'ın ve peygamberlerin isimlerini ağızlarından düşürmez, gerektiğinde Kur'an ile yatıp Kur'an ile kalkar, gerektiğinde de mescitlerden çıkmazlar. Kur'an'da anlatılan belamın özelliklerini bilmeyenler de bunların çok iyi birer Müslüman olduklarını dile getirir, referans olarak da onları tercih ederler.

kendilerini ilah, rab bilip bu şekilde topluma açılma gayesi güderler, bazen de bu sıfatlara kendilerini layık gören kişi/kişilerin kuklası olarak her işlerine koşarlar. Hz. Musa ile Firavun için çalışan sihirbazlarla mücadelesi, Hz. İbrahim'in Nemrut ile mücadelesi gibi. O dönemde ortamın koşullarına göre o şekilde hareket eden belamlar günümüzde de koşullara uyum sağlama babında maske değiştirerek batıl davalarına hizmet etmeye devam ediyorlar. Söylemler, versiyonlar farklı ama bunlar sadece taktiksel planlardır. İstedikleri kadar, istedikleri hızda maske değiştirebilirler de Kur'an'ın onları koyduğu kefedden ayırlamayacaklar. Haktan insanları saptırmak için insanları (Müslümanla-

rı) cahil bırakmaya çalışırlar. Bunu gerçekleştiremedikleri takdirde hem kendi dünyevi çıkarlarının hem de kölesi oldukları tağutların çıkarlarının tehlikeye gireceğini biliyorlar. Müslümanlar maalesef hakkı gizlemeye çalışan yalakacı dünyaperest belamlara kanarak dini Allah'a has kılmadan Müslüman oldukları zannıyla hareket etmekte. Hâlbuki onlar; doğruya yönelerek, dini yalnız Allah'a tahsis ederek O'na kulluk etmek, namazı kılmak ve zekâtı vermekle emrolunmuşlardır. En doğru din de işte budur.(Beyine-5)" Özellikle ulûhiyet kavramına yükledikleri beşeri anlamlarla insanları haktan batıla, aydınlıktan karanlıklara sürükleyerek şeytanın en büyük askeri olduklarını göstermişlerdir. Hâlbuki batıl saflarında yaptığı mücadeleyi Allah'ın şeriatının hâkim olması için verseler belki de takva olarak iyi mertebelerde olabilirlerdi. Müslümanları şeytanın yoluna saptırmak için sürekli kılık değiştiren belamlar; gerektiğinde birçok Müslüman'ın sahip olmadığı bilgi ve donanımına sahip olur, gerektiğinde Allah'ın ve peygamberlerin isimlerini ağızlarından düşürmez, gerektiğinde Kur'an ile yatıp Kur'an ile kalkar, gerektiğinde de mescitlerden çıkmazlar. Kur'an'da anlatılan belamın özelliklerini bilmeyenler de bunların çok iyi birer Müslüman olduklarını dile getirir, referans olarak da onları tercih ederler. Bu azgın belamlar Allah'ın ismini kullanarak heva ve heveslerini tatmin için, dünyalık mal ve mülk kazanma derdi, dünyalık korkularından dolayı tevhid akidesini tahrip ederek Müslümanların ve İslam topraklarının kâfirlerce sosyal, psikolojik

ve/veya filli işgallere maruz bırakanlardır. Allah'ın hükümlerine karşı olan, İslam düşmanı olduklarını her fırsatta gerek sözleriyle gerek de hal ve hareketleriyle dile getiren; Müslümanlara işkence eden kâfir sistemlerle dostluk kurmaktan çekinmezler. Bu işkenceci İslam düşmanlarıyla anlaşılan köpek sıfatlı belamlar, kendilerinin Allah adına onlarla anlaştıklarını ileri sürerek her zaman sistemin en büyük destekçisi olmuşlardır. Bu anlaşmayı da toplumda meşrulaştırmak için Allah'ın ayetlerini delil olarak gösterirler. Getirdikleri ayetlere de kendilerinden yorum katarak ve kes yapıştır mantığıyla işlerine gelen ayetleri alıp diğer ayetleri de göz ardı ederler. "Yoksa kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden böyle yapanın cezası; dünya hayatında rezil olmaktan başka bir şey değildir. Kıyamet gününde ise onlar, azabın en şiddetlisine uğratılırlar. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir."(Bakara-85) Müslüman olduklarını her fırsatta söyleyen maskeli belamlar diğer tarafta da kâfirlerle dostluk kurup izzet ve şerefi, İslam düşmanlarından umarlar. Hâlbuki İslam'a göre de dostluk itikadi ve ameli bir iştir. Kişi kalben sevdiğini amelen ispatlar. Küfür üzere karar kılmış kâfirleri sevip dost edinmek kalben ve fiilen onlara teslimiyet demektir. Kâfirleri dost edinmek hem dünyevi hem de uhrevi cezaya çarptırılma sebebidir. Çünkü kâfirlerin dostluğu imanı da beraberinde götürür Başını seccadeden kaldırmayan biri olsa da durum değişmez. Onlardan izzet ve şeref ummanın göstergesidir." Mü'minleri bırakıp da kâfirleri dost edinenler, onların yanında izzet (güç ve şeref) mi arıyorlar? Bilsinler ki bütün izzet yalnızca Allah'a aittir."(Nisa-139)

Sahip oldukları bilgi nazaridir, hiçbir zaman pratiğe dökülmez. Eğer bilgilerini pratiğe dökseydiler belam olmazlardı. Allah'ın onlara verdiği bilgilerin üzerlerini örtüp İslam sistemleri için kullanan belamlar Müslümanları da bu şekilde uyutabileceklerinin idrakindeler. "Kendilerine Tevrat yükletildiği halde onu taşıyamayanların misali; koca koca kitaplar taşıyan eşeğin misalidir."(Cuma-5) Kur'an'da onlar için belirtilen özelliklerini bilip onlara kanmayan Tevhid âlimleri gerçeği söylemelerine rağmen iftiralardan kurtulamamışlar. Sapıklıklarını İbrahim'ce yüzlerine haykıran bu âlimlerin batıl davalarının önündeki en büyük engel olduğunu biliyorlar. Âlimleri karalamak Tağuti sistemler tarafından kendilerine yüklenen görevlerden biridir. Zira tağuti sistem/sistemler geçmişten günümüze ilah edindikleri heva ve heveslerine dayalı, içinde her türlü vahşetin, ahlaksızlığın, sınır tanımaz işkence ve zulümlerin bulunduğu dinlerini korumak ve bu dinleri meşrulaştırarak İslam'la aynı kefeye koymak için tevhid ehli âlimleri gerici, yobaz, terörist ve cahil gösterme görevlerini paralı uşaklar olan azgın belamlara yüklemiştir. Bu karalanmalardan

Tevhid ehli insanlar da nasiplerini almışlar. Yerine göre sapık fikirli, yerine göre terörist, yerine göre Kur'an'dan bîhaber, yerine göre de dünya barışına gölge düşüren kişiler olarak dünyaya anlatılmışlardır. Allah'ın dini için çarpışıp, Allah için can veren Aslanları terörist, Irak'ta iki milyon bacının ırzına geçen Amerika'yı da kurtarıcı olarak anlatan Belamlar Allah düşmanlığından başka bir şey yapmıyorlar. Benim dünyada en sevmediğim insan şudur diyerek başta Amerika olmak üzere emperyalist Haçlı devletlerinin ekmeğine yağ sürüp onlardan beslenen dili sarkık ve salyası akan kişilerdir belamlar. Kendileri; daima küfre ve harama rıza gösterirler, hak ile batılı karıştırırlar hatta bazen hakkı batıl, batılı da hak diye millete sunarlar. Bu şekilde Kur'an ve Müslümanlar arasına engel koyarlar. Tevhid ehli âlimlerinin ve tevhid ehli insanların bunlara rıza göstermeyeceklerini çok iyi biliyorlar. Bu yüzdendir ki sürekli onlara iftiralar atarlar. Boşuna 'kedi uzanamayacağı çiğere pis der' demişler. "İman edenler Allah yolunda savaşır. Küfür edenler ise, Tağut yolunda harbederler. O halde şeytanın dostlarıyla savaşın. Şüphesiz ki şeytanın hilesi zayıftır."(Nisa-76)

Onları bir kukla gibi bir o yana bir bu yana yönlendiren tağutlar da boş durmayarak onlara gerekli desteği sağlamak için ortam hazırlarlar. Bu belamları milletin gözünde birer aydın(!)din adamı gibi gösterir, soru/sorunlarda onlara başvurmalarını ister, onlardan başkalarının da cahil din adamı olarak anlatırlar "Memleketimizde aydın din adamları vardır. Onlara hürmet duyarım, onların gerekirse elini operim. Hoca'mın elini öptüğüm gibi. İşte burada onlara da sesleniyorum, aydın din adamlarına. Böyle gerici yobaz kimselerle mücadele etmeliler. Onların da görevi vardır. Onlar da bir şey duyduğu anda hemen o camiye gitmeli ve demeliler ki: geçen sefer böyle birisi gelmiş, burada bir vaaz vermiş. Bu saçmadır. Binaenaleyh, onun aslı budur deyip oradaki vatandaşı aydınlatmalıdır. Burada vatandaşlarıma da sesleniyorum. Vatandaşlarım da böyle yobaz kişilerin yaptığı telkinleri derhal ilgili makamlara duyurmalı ve şahitlik yapmaktan çekinmemelidir.(8.1.1987, Çukurova Üniversitesi, Kenan Evren)" dikkat edilirse doğruları söyleyenler onlar için tehlikeli görülmekte ve onları önceden tedbire sevk etmektedir. Bu hak ehli insanların söyledikleri her söz onların tahtını sallamakta ve onların içyüzünü ortaya çıkarmaktadır. Bu yüzden olacak ki din adamlarını kendi beyin süzgeçlerine göre ayırt etmekte. O süzgeçten geçenleri aydın, süzgeçten geçemeyenleri de gerici olarak ikiye ayırırlar. Daha doğrusu dini tahrif edenleri aydın, Allah için mücadele edenleri de gerici gösterirler. Onların İslam'ı bilme heveslerinin(!) niye bu kadar fazla olduğunu artık biliyoruz. Tabi bu sahip oldukları hak bilgilerini niye sakladıklarını da.

Efendimiz(sav) "Kim Allah'ın rızasından başka bir şey için bilim öğrenirse veya bilimle Allah rızasından başka bir şey murad ederse; cehennemden olan yerini hazırlasın.(Tirmizi:ibn-i Ömer, ibn-i mace:ibn-i Ömer)"

Bunlar, Kur'an'da anlatıldığı gibi heva ve heveslerini tatmin için kendilerini besleyen sahiplerinin bitmek bilmeyen isteklerine sürekli koştuklarından dolayı yorgunluktan dilleri dışarı sarkar ve salyaları akar. Tağuta "itikat ve iman" konusunda aşırı titizdirler. Bu titizliklerini gizlemek, buna bir kılıf bulmak için de tahrif ettikleri kavramları kullanırlar. Ve neticede ortaya kavram kargaşası çıkar. Dünya üzerinde kavramları sürekli ve bir anda tahrif edilen Türkiye dışında ikinci bir ülke yoktur. Eline sazi alan çalmış, ağzı laf yapan da bu makama uymuş. Böyle olunca da halkın cahil kalması kaçınılmaz olmuş.

Tağuti sistemler Allah düşmanlıklarını sürekli hale getirmek ve Müslümanları uyutmak için işlerini organize hale getirmiş, bu organizeye alt yapı olarak da uyguladıkları laik ve demokrasi işlerine fetva verecek aydın(!) din adamlarının bağlı olduğu denetimleri altında bilmem ne işleri başkanlıklarını kurmuşlar. Bu şekilde kendi kurumlarını meşrulaştırma yolunda gitmişlerdir. Denetimleri altında bulunan kurumlarda çalışan din çarpıtma ustalarına başta maddi destek olmak üzere medya, kitap, dergi, seminer, kurs ve farklı kamu görevlerinde görev alma işi vermişler. Aldıkları destekleri sonuna kadar kullanan beyin kirlenme belamları fıkıh, ilmi, tefsir ve hadis gibi ilimlerde olan derin(!) bilgilerinin de yardımıyla insanları Allah ile kandırmaya çalışırlar. Efendimiz(sav) "Ümmetimden olan kimileri dinde fıkıh bilgisine sahip olduklarını öne sürecekler. Kur'an okuyacaklar ve 'biz yöneticilerin yanına varıyor, dünyalıklarından yararlanıyor, ama dindarlığımız noktasında onlardan uzak kalıyoruz(zararlarından korunuyoruz)' diyecekler. Oysa bunun gerçekleşmesi mümkün değildir.(bir tür meyvesiz diken olan) katad'dan geven dikenini dışında bir şey toplamak mümkün olmadığı gibi, yöneticilere yaklaşımdan da bir şey elde edilemez...(ibn-i mace: ibn-i Ömer)" Hem bir şeyler elde etme sanısı için koşuturup tağutlara, kâfirlere, Allah düşmanlarına hizmet edeceksin hem de Allah'ın ayetlerine uyuyorum diyeceksin. Böyle bir mantığı ancak "minareyi çalan kılıfını hazırlar" sözleriyle hareket eden yalakacı kişiler kullanır. Bir şey ya İslam'dır ya da değildir. Başka bir deyişle ya İslam vardır ya da cehalet. Üçüncü bir sık olan İslam-cehalet karışımı dinler arası diyalog yoktur. Ancak aklını yitirmişlerin işidir, üçüncü şıkı tercih etmek. "Allah katında hak din, İslâm'dır..."(Ali İmran-19) Bakınız şehid Seyyid Kutub'un toplum hakkındaki görüşlerine "İslam'da yalnızca iki çeşit toplum vardır; İslam toplumu ve cahiliyet toplumu. İslam

toplumu, İslam'ın tatbikat sahası bulunduğu toplumdur. İbadet, akide, şeriat ve nizam olarak, ahlak ve hareket yönünde İslam'ın uygulandığı toplum. Cahiliyet toplumu, bu uygulamaların zıddıdır. Namaz, oruç vs. olsa da değişmez. Cahiliyet bazen Allah'ı inkâr ederek bazen de Allah'ı kabul ederek ortaya çıkar.(Seyyid Kutub, Yoldaki İşaretler) Bu cahiliye sistemi ile İslam'ın sistemini birleştirmeye çalışanlar, Tatarların yasası olan Yesak türü yasaları ortaya çıkarmaya çalışan birer yesak'çılardır. Bir bardak suya bir damla zehir döktüğümüzde oluşan karışım nasıl batıl oluyorsa, Hak olan İslam'a cahiliyeden biraz karıştırmak(miktarın çok az olması önemli değil), yapılan işin artık batıl olmasına sebep olur. Dünyaperest belamlar Hak-batıl karışımı yesak anayasalarını oluşturmaya çalışsalar da hatta bunun için Dırar meşiclerini inşa etseler de onların bu oyunlarına kanmayacak Musa'lar, İbrahimler, Muhammed'ler, Ömer'ler, Ali'ler, Ebu Bekir'ler çıkacaktır elbette.

İyilik, güzellik, yardımseverlik, abdest, namaz, güzel ahlak, orman haftası orman sevgisi, ağaç sulama, çevre temizliği gibi mevzuları ele alıp derin(!) bilgilerini Müslümanlara sunarken bir de araya cumhuriyet sevgisini(!), demokrasinin faziletlerini(!), laikliğin nimet olduğunu(!) sığdırmayı unutmazlar. Bunları savunmak onların mevcudiyetlerinin ve istikballerinin yegâne temelidir. Bu temel onların en büyük hazineleri, kendilerini besleyen tağutların koltuklarının garantisidir. Yoksa içki, kumar, zina ve faizin kesin haram olduğunu; bunları serbest hale getirenlerin(sistemlerin) kâfir olduklarını, hâkimiyetin kayıtsız şartsız millete değil Allah'a ait olduğunu, kâfirlerle dost edinmenin küfür olduğunu, kâfirlerle beraber Afganistan, Irak, Filistin. Çeçenistan... İsmi zikretmediğimiz vb. İslam topraklarında lojistik desteği (!)adı altında Müslümanların kanlarına, ırzlarına geçen Nato haçlılarıyla hareket etmenin küfür olduğunu, Allah'ın dinini yeryüzüne hâkim kılmanın gerektiğini, tağutu inkâr etmenin iman şartı olduğunu, küfrün yok olması için kâfirlerle cihad etmenin gerekliliğinden söz etseler Hz. Muhammed(sav)'in Mekke'den çıkarıldığı, İbrahim aleyhisselam'ın ateşe atıldığı ve Musa aleyhisselam'ın kaçmak için denizle karşı karşıya geldiği gibi kendilerinin de kâfirlerin ve tağutların zorbalıklarıyla karşılaşacaklarını çok iyi biliyorlar. "İndirdiğimiz açık delilleri ve hidâyeti biz Kitapta insanlara açıkça belirttikten sonra gizleyenler (var ya), işte onlara hem Allâh lanet eder, hem bütün lanet edebilenler lanet eder."(Bakara-159) Bu ayetler hakkında imam Taberi "Ayet her ne kadar bu kişilere(Yahudi ve Hristiyanlara) işaret etmekte ise de hükmü, Allah'ın insanlara açıklanmasını farz kıldığı bilgileri saklayan herkes için geçerlidir" demiştir. Rasulullah(sav) 'kimden bir ilim sorulur ve o da ilmi gizleyecek olursa Allah, o gizleyen kişiye

kiyamet gününde ateşten bir gem vuracaktır.’(ebu Davud,Tirmizi,ibn-i Mace).

Kur’an’ın ayetlerinden işlerine gelenleri alıp, geri kalanlarını da konuşmayan azgın belamlar İslam’ın kendilerine, İslam düşmanlarının namazlarının kılınmamasını, mezarlarının başında durulmamasını emrederken adeta Kur’an’ı ve peygamberi arkalarına atarak İslam düşmanı, şeriat düşmanı şahıs/shahısların namazlarını kıldırırmaktalar. Nitekim Türkan Saylan’ın İslam’a ettiği hakaretleri hepimiz biliyoruz. Çocuklarımız namaz kılmasınlar bale yapsınlar, Kur’an’da örtünme yoktur söylemlerine şahid olmuşuz. Ama cenaze namazının emekli bir imam tarafından kılındığını belki bilmiyoruzdur. “Onlardan ölmüş olan hiçbirine asla namaz kılma; onun kabri başında da durma! Çünkü onlar, Allah ve Resûlünü inkâr ettiler ve fâsik olarak öldüler.”(Tevbe-84) Timurtaş Uçar’ın deyişle, madem İslam’a çağ dışı diyorsunuz neden ölümlerinizi çağdışı olan dine ait camilere getiriyorsunuz. Getirmeyin ölümlerinizi, götürün taptığınız dine göre gömün. Çünkü bu belamlara ve onları besleyen İslam düşmanı sistemlere göre İslam’a hakaret kişiyi dinden çıkarmaz, çünkü demokrasi-lerinde bulunan “inanç hürriyeti ve insan hakları” kanununun bir gereğiymiş. Ey, kendileri demokrasi putunu ilah edinmiş tağut ve belamlar!

Peki, siz Allah’ın kanununa da baktınız mı?

Zahmet olacak sizlere hemen bakın çünkü zamanınız daralıyor. Kendi kalplerinin temiz olduğu için bu insanlara karşı hümanist olunması gerektiğini, bu yüzden namazlarını kıldırıldıklarını söylüyorlar. Şunu unutuyorlar bu azgın belamlar; Allah’tan en çok korkan ve Allah’ı en çok seven, her konuda Allah’a teslim olmuş Hz. Muhammedin (sav) -hâşâ- kalbi onların kalpleri kadar temiz değil miydi. Eğer ashabıyla beraber dini vicdanlarında yaşasaydılar hangi müşriğin haberi olurdu. Müşrikler, O’nu ve ashabını Mekke’den neden çıkardılar. O dönem ashab namaz, oruç, zekât vs.’den dolayı işkence çekmediler, Onlar tağutu red ettiklerinden dolayı bütün bunları yaşadılar. Müşriklerin, Peygamberimize çeşitli vaadlerde bulunduğunu hepimiz biliyoruz. Bu vaadlerinin de tek sebebi İslam’ı vicdanlara hapsetmeye çalışmalarıdır. İslam’ın meselesinin her zaman hâkimiyet meselesi olduğunu, tevhid-şirk mücadelesinin kavgasının bu olduğunu onlar çok iyi biliyorlardı. Vicdanlara sıkıştırılan bir din Allah’ın dini değildir; bilakis insanları uyutma, kula kulluk dinidir. “Din bir devlet işi değil, vicdan işidir. Nerede devlet, fertlerin din işleriyle meşgul ve bunu nizamlamaya kalkmış ise orada bir huzursuzluk başlamıştır. Çünkü öyle yerlerde zamanla din, siyasete netice itibarıyla de menfaate alet edilmiş, taassup hâkim olmuş ve İslam dininin esas vasıflarından biri olan şefkat ve müsamaha

ortadan kaldırılarak yerini zulüm ve zorbalığa bırakmıştır.(İslam fitri tabii umumi bir dindir, 1/576, Ahmet Hamdi Akseki)”Bu şahıs Medine devri İslam devletini Hz. Ömer, Hz. Ebu Bekir devri İslam devletini bilmeseyse böyle konuşması doğaldır. Yoksa tuvalet adabının bile nasıl olacağına karışan İslam’ın hâkimiyeti kimseye vermeyeceğini çok iyi bilir.

Laik sistemin dini vicdanlara hapsetme tutumunu çok iyi destekleyen belamlar, Hakkın her zaman toplum tarafından anlaşılmasına engel olmuşlar. Demokrasinin ve laikliğin birer put olduğunu, bunlara tapanların da birer putperest ve laikperest olduğundan söz etmezler. Ancak telefonla canlı yayınlara bağlanarak laikliğin bir nimet olduğunu bunu söylerken de takıyye yapmadığını söylerler. Hâlbuki peygamber devrinde Uzza’ya yapılan yeminin aynısının demokrasiye ve laikliğe yapıldığını ve bu şekilde yemin edenlerin geçmişte girdikleri şirkten dolayı Allah’ın onları sürekli uyardığını hiçbir TV programlarında, hutbelerde, gazete ve dergilerde söylemezler. Onlara göre şirk sadece peygamber devrinde vardı, lat olmadan, menat olmadan, uzza olmadan şirk gerçekleşemiyor. Bölüm başı aldıkları ücretlerin haddi hesabı olmayan bu din sömürücü belamlar, TV programlarında tağutu övmekten yere göğe sığdıramazlar. Bu methiye bölümünde ellerinde Kur’an’lar, ve yanaklarında gözyaşı damlaları(!) eksik olmaz. Müzik eşliğinde duygusal konuşmalar yapmayı da unutmazlar. Bütün bunların tek sebebi dünyada rahat bir yaşam sürmektir.”

Dünya nimetleri ile oyalanın bakalım, yakında gerçeği öğreneceksiniz.”(Nahl-55)

Araf 175-176’ya dikkat edilirse azan şahsın, kendisinde Allah tarafından lütfedilen bilgilerin mevcut olduğu görülecektir. “Gerçek şu ki, İnsan kendini kendine yeterli görerek azar. Kuşkusuz dönüş Rabbinedir.”(Alak,6-7-8) Belamlar da bilgilerinden dolayı azar. Bu bilgilerini, İnsanların tevhid kapılarını sökmede kullanırlar. Bu şekilde cehaleti İslam’a, geçici olanı ebedi olana tercih ederler.

Ey Kahhar olan Rabbim senin dinin düşmanı olanları kahret. Ey Rabbimiz: Hak ve batılın karıştığı, Hakkın batıl diye gösterildiği; içkinin, kumarın, zinanın serbest ve güzel görüldüğü, Senin hükümlerinin bir tarafa atılıp beşeri hükümlerin tatbik edildiği, Yahudiliğin ve Hristiyanlığın modernizm adı altında İslam’ın bu dinlerle diyaloga koyulduğu, mü’min ve mü’mine’lerin terörist olarak lanse edildiği, demokrasinin İslam’dan sayıldığı, laikliğin nimet sayıldığı, giyinik ama çıplak olanların çoğaldığı günümüzde bunlara sebep olan tağut ve destekçileri olan belamlardan Sana sığınırız. Ey Rabbimiz Müslümanlara basiret ver, İslam düşmanlarının tuzaklarını başlarına yık, ayaklarımızı ve kalplerimizi dinin üzere sabit eyle. ÂMİN

Allah Bilir De Siz Bilmezsiniz!

Nuray BİLGİLİ

İnsanoğlunun yaşamı, başına gelen olaylardan kendi istek ve arzusuyla tercih ettiği kararlardan meydana gelmektedir. Ve bu olaylar ve kararlar, insan yaşamına müspet veya menfi manada bir yön vermektedir. Zira insanın başına gelen acı tatlı tüm bu olaylar, o insanın hayat seyrini yüz seksen derece değiştirebilmektedir. Gayet rutin, rayında giden hayat seyrini, bir başka olay tam aksine çevirebilmektedir. Nihayetinde tüm bu olaylar, kararlar, insan hayatına şekil verdiği için elzemdir.

İnsan denen varlık aciz ve kısır bir akılla ve eşyanın hakikatini yalnız bir açıdan kavrayabilen bir özellikte yaratılmıştır. Bu nedenledir ki, insanoğlu yaşadığı olayların, verdiği kararların hangi hikmetlere mebni olduğunu kavramaktan acizdir. Eşyayı dahi yalnız bir açıdan görebilen, bir duvar arkasında neler yaşandığını o an görüp kavramaktan aciz olan bir insan, yaptığı işlerin, başına gelen olayların akıbetini nasıl önceden görebilir? Nitekim insan, yaşadığı olayların işlediği fiillerin, istediği nimetlerin kendisine kazanç mı sağlayacağını yoksa kendisini hüsrana mı uğratacağını bilememektedir. Bundan dolayı insanın, hayatını yönlendiren ve yöneten, onu yaratan ve gözeten Allah(c.c)'tır. İnsan kendi aciz akli ile hayatını şekillendirmiş olsaydı, o insanın hayatı ziyan olurdu. Çünkü insan yaratılışından itibaren, her an, her dem Allah(c.c)'a muhtaçtır. Kendi iradesiyle şekillendiremeyeceği, hatta tüm dünyayı bir araya getirse de değiştiremeyeceği olaylarla imtihan olmaktadır. Hatta kendisi için iyi diye kötüyü seçtiği birçok duruma da maruz kalabilir. Çünkü başına gelen olayların, tercih ettiği durumların, akıbetini, sebebini, hikmetini, ona hayır mı, şer mi getireceğini sadece ilmiyle her şeyi kuşatmış olan âlemlerin Rabbi Allah(c.c) bilir. İşte bu noktada Rabbimiz, insanların acziyetini beyan ettiği Bakara Suresi 216. Ayeti kerimede şöyle

buyurmaktadır: "...Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz."

İşte bu ilahi fermanla Rabbimiz bizlere, hayat düsturu olacak bir gerçeği ilan etmektedir. Her işimizde, hem dünyevi, hem uhrevi her tercihimizde, her istek ve arzumuzda, başımıza gelmiş, gelecek her olayda bizim için bir hayat düsturu. Çıkmazlarda kaybolan, neden, niçin sorularıyla yaşamını felce uğratan bir insanı, kalbi mutmain, başına gelen olaylara yalnız hamd ile mukabele eden, sabrı kuşanıp akıbetini âlemlerin Rabbi'ne havale eden bir insana dönüştüren bir ilahi mesajdır bu.

Her insan hayatında bir kez de olsa böyle bir durumu tecrübe etmiştir muhakkak. Kendisi için hayır gibi gördüğü bir durum bir anda şerre dönmüş, kendisinin şer gibi gördüğü bir durumsa bir anda hayra ulaşmıştır. Kendisi için hayır kapısı olarak gördüğü, dünya nimetlerinin en güzeli olan evladı, bir anda o insana şer kapısı oluvermiştir. Ya da başına gelen talihsiz bir kazanın ardından, hidayet nuruyla aydınlanmış, yeniden dünyaya gelmişçesine manevi huzura gark olmuştur. Her insan kendi yaşamını müşahade ettiğinde buna benzer birçok olayla muhatap olduğunu ve hepsinin de bir hikmete binaen vuku bulduğunu görecektir.

Ey Rabbimiz! Bizler olayların akıbetini kavramaktan aciziz. Başımıza gelen hayırlar Senden, şerler kendi yaptıklarımız yüzündendir.

Ey Rabbimiz! Şerrin ani gelişinden ve hayrın gecikmesinden sana sığınırız. Bizleri her işi hayırla sonuçlanan o bahtiyar kulların arasına dâhil eyle. Şüphesiz Seni anmadan, Seni hesaba katmadan başladığımız her iş, verdiğimiz her karar ebter'dir. Hem dünyada, hem ukba'da hayra ulaşmış kullardan olabilmek duasıyla.

Medeniyet

Ömer Ali TORTUM
omeralitortum@hotmail.com

Doğmamış bebeğe ölüm bileti,
Kürtaj bir hediye; medeniyet bu.
Makyajlı yüzlerin loş silüeti,
Benzemez gölgeye; medeniyet bu.

Zenginlik fakire inayeti yok.
İnsanın ar diye bir âdeti yok.
Kimsenin bu halden şikâyeti yok.
Kim karşı gelecek, medeniyet bu.

Ak süte kara süt dökmüş içini,
Ak süte karışmış karanın kını.
Ben seni yakarım, sen ötekini...
Zincir tamamlanır; medeniyet bu.

Fırsatçı olmakta hepimiz eşit,
Düzenbazlıktaysa yol çeşit çeşit.
Umuma açıktır, kızımız reşit;
Ahlak çökebilir; medeniyet bu.

Ziyanî, âleme bak, vaziyet bu,
Kendi kendimize bir eziyet bu.
Başiboş bir ömür, nasıl niyet bu?
Ardına gizlenme; medeniyet bu!!!

İNNA LİLLAHİ VE İNNA İLEYHİ RACİÛN

Okurlarımızdan İlyas Güler'in babası, İsa Güler'in amcası vefat etmiştir.
Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Ayhan Tercan'ın dedesi vefat etmiştir.
Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Halil İbrahim Özcan'ın kayınpederi vefat etmiştir.
Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Fuat Çakmak amcası vefat etmiştir.
Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Genç Birikim